Işıtan Gündüz tarafından bağışlanmıştır TÜSTAV

GAZİ'Lİ ÖĞRENCİLER: GEÇMİŞTEN DERSLER ÇIKARALIM

Faşist MC işbaşına geldiği günden bu yana gençliğe karşı yürüttüğü saldırılarda Eğitim Enstitülerini ve ilk öğretmen okullarını faşistleştirmeye özel bir önem verdi. Türkiye'nin en büyük eğitim enstitüsü olan okulumuz Gazi Eğitim Enstitüsü 1 yıla yakın bir süredir faşist işgal altındadır. Biz, devrimci Gazi Eğitim Enstitüsü öğrencileri geçmişteki hatalarımızı sergilemenin, önümüzdeki dönemde neler yapmamız gerektiğine yararlı olacağını düşünüyoruz.

Gazi Eğitim'deki devrimci çalışmanın daha düzenli yürütülmesi için Dernek kurma faaliyetlerinin ortaklaşa sürdürüldüğü bir dönemde Halkın Sesi Dergisi görüşünde olan arkadaşlar tepeden inme bir şekilde Dev Gazi-Der'i kurdular. Daha sonrada Devrimci Gençlik Dergisi'nin görüşündeki arkadaşların hakimiyetindeki Gazi-Der kuruldu. Her iki dernekte kitlelere dayanmayan, kapalı kapılar ardında sürdürülen, grup çıkarlarının ön plana çıkarıldığı kısır çekişmelerin sonucunda kurulmuş bulunuyordu.

Dernekler arasındaki bu sürtüşme her iki derneğin birbirlerini karalamaya çalışması birçok devrimci sempatizanın devrimcilere güvensizliğine yol açtı. Her iki derneğin birbirleriyle mücadeleden başka bir şey görmeyişleri, anti-faşist mücadeleyi unutmaları, aynı zamanda okuldaki faşistlerin toparlanmalarına, örgütlenmelerine ve unutulmuş olan kitlelerden saflarına yeni kişiler kazanmalarına neden oluyordu.

MC'nin işbaşına gelmesiyle sırtlarını güven içinde bulan faşistler 20 kişiyi aşmayan sayılarıyla devrimcilere saldırmaya, hakaret etmeye, okul kantininde marşlar söylemeye başladılar. Bu sırada Dev Gazi Der'e üstün gelen Devrimci Gençlik Dergisi görüşündeki Gazi-Der bütün bu saldırılar karşısında sessiz kaldı. O zamanlar ilerici bir niteliği bulunan "okul idaresini karşımıza almayalım" mantığıyla kitlelerin faşist saldırılara karşı en aktif bir şekilde cevap vermesini engelledi. Okuldaki saldırılara kendi gücümüzle karşı koyma yerine okul idaresine güvenilmesini istiyordu. Bu dönemin en büyük hatalarından biri en küçük bir kitle çalışmasının yapılmaması, mücadeleye kendiliğinden katılan arkadaşlarla bile düzenli ilişkilerin kurulmamasıydı.

1975-1976 öğretim yılına akademik sistem kaldırılmış, yönetim kadrosu tamamen faşistleştirilmiş, 80 kadar yurtsever öğretmen görevden alınmış olarak başlandı. 13 Ekim'de okulun açılmasıyla okul idaresi tarafından özel olarak görevlendirilen kolluklu faşistler dışardan da aldıkları destekle ana binayı işgal etmişlerdi. Ana binada dersi olan arkadaşlar faşistler tarafından koridorlarda teker teker dövülüyor ana binaya girmeleri engelleniyordu. Devrimciler ana binanın önünde toplanarak arkadaşlarımız derse girmeden diğer bölümlerde de ders yapılmayacağını söylediler.

Uzun bir süre bahçede oturarak derslere girmeme şeklinde süren pasif direnme sırasında geniş kitlelere faşist işgalin kırılması yolunda birlikte mücadele etmenin gereği, sorunların birlikte tartışılıp çözüm yollarının aranması yapılmadı. Bunun yerine derslere girilmeyeceği kitleye söylenerek onların okulu terketmeleri yeterli bulundu. Mücadele öncü savaş zihniyetiyle bel-

De.sa.5'de

Sungurlu'da öğrenci-veli dayanışması faşistleri geriletti

Sungurlu'da Lise'de öğrenimin başlamasıyla birlikte faşistlerin saldırıları yoğunlaştı. Amaçları, devrimci öğrencileri yıldırmak, okuldan uzaklaştırmak ve faşist lise müdürünün de desteğiyle liseyi faşist silahlı bir üs haline getirmek, burasını halka karşı ideolojik ve siyasi saldırının bir yuvası yapmaktı. Bu amaçla, okullar açılmadan önce, Faşist MHP nin genel sekreteri faşist Osman Albayrak Sungurlu'ya geldi. Faşist saldırı ve yayılmanın taktiklerini çizdi, silahlı zorbalarını yeniden örgütledi. Bu planın bir parçası olarak, Sungurlu'da ne kadar sokak serserisi varsa liseye öğrenci olarak alındı. Okulun ka-

ÖRGÜTLÜ KİTLELERİN GÜCÜ YENİLMEZ

yıtlı öğrencilerinden birçoğu ise çeşitli bahanelerle okula kabul edilmedi.

Faşistler okulun açıldığı gün okula gelen devrimci öğrencilere saldırdılar. Hazırlıksız ve örgütsüz olan birkaç öğrenci geri çekilmek zorunda kaldı. Bu esnada CHP gençlik kolları yönetim kurulu üyelerinin ikisinin işyerleri de faşistlerce tahrip edildi. Kısa zamanda toparlandık ve okula gittik. Silahlı bıçaklı faşistler okulu işgal etmişti. Okula girmek için direndik. Faşistleri okuldan söktük ki, polis müdahale etti. Uzun ve şiddetli bir mücadele oldu. Faşistlerle aramızdaki kavgayı izleyen büyük bir halk topluluğu birikmişti. Biz, şimdiye kadar hiç yapmadığımız bir şekilde hemen orada bir toplantı düzenledik. Bir arkadaşımız yüksekçe bir duvara çıkarak, okulun öğrenci olmayan silahlı faşistlerce işgal edildiğini, okula alınmak istenmediğimizi ve niçin okula alınmak istenmediğimizi anlattı. Bu durum halkı etkilemişti. Halkı bize karşı kışkırtmaya çalışan faşistler ve gericiler tecrit oldular. Toplantıya "izinsizdir" gerekçesiyle polis müdahale etti. Gençliğin ve halkın kararlılığı, kenetli olarak tavır alışı polisi de geriletti. Toplantının hemen ardından topluca kaymakamlığa yürüdük, işgale karşı direneceğimizi, okula mutlaka gireceğimizi, olayların sorumluluğunun kendilerinin ve lisedeki faşist yönetimin olacağını bildirdik. Kararlılığımızı gören faşist yönetim okulu tatil etmek zorunda kaldı.

Devam eden günlerde okula gittik. Ve faşistler karşısında direndik. Ancak faşistlerin saldırısı devam ediyordu. Sungurlu emniyetini yeterli görmeyen yönetim, Çorum'dan bir araba faşist polis getirdi ve okula karakol kurdurdu. Faşist-polis işbirliği sonucu öğrenci önderi beş arkadaşımız yakalandı ve işkenceye tabi tutuldular. Arkadaşlarımızı faşist lise müdürü yakalatmıştı. Ancak unutulmasın ki, tarihte hiç bir işkenceci cezasız kalmamıştır. Bu halk düşmanı faşistler de, ihbarcı namussuzlar da bu kuralın dışında değildir.

Bu dönem, saflarımızda bir dağınıklığa yol açtı. Bir kısım veliler, çocuklarını okuldan alma yolunu seçiyordu. Devrimci öğrenciler olarak bu olaylardan dersler çıkardık. Okula gidebilmek, okuyabilmek için verdiğimiz mücadelede velilerimizle birleşmeli, anamız, babamız, bacımız, kardeşimiz ve bütün halk tek bir yumruk olarak faşistlerin saldırılarına karşı direnmeliydik.

Velilere yaptığımız çağrı cevapsız kalmadı. Yüz civarında kadın-erkek veli topluca okula yürüdüler. Müdürü dışarıya çağırdılar Korkuya kapılan müdür, makam odasının kapısını kilitledi. Bir evlat yetiştirmenin ne demek olduğunu bilen analar, bacılar faşist müdürü ve onun muavini ve karısı Türkeş'in köpeğini teşhir ettiler. Polisin müdahalesi karşısında direndiler, "kime hizmet ettiklerini", "Bu iş için kaç para aldıklarını" sordular. Polis geriledi ve faşistler hemen dağıldılar. Veliler topluca kaymakamlığa yürüdüler. Kaymakam vekili ne yapacağını

De.sa.5'de

YAŞASIN İTÜ ÖĞRENCİLERİNİN DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE MÜCADELESİ!

- İ.T.Ü. YURDU AÇILSIN!
- POLİS KARAKOLLARI KALKSIN!
- GECE ÖĞRENİMİ GASPEDİLEMEZ!
- 22. MADDE KALKSIN

HALKIN KURTULUŞU

Faşistlerin bıçaklayarak demir çubuklarla döverek sakat bıraktığı lise öğrencisiyle konuştu

Faşist zulüm ve saldırılar Sungurlu gençliğini yıldıramaz

H.K.- Nasıl yaralandığınızı anlatırmısınız?

D.G.- 14 Mayıs 1976 günü İstiklâl marşı söylemek için okulda sıra olduk. Öğretmen konuşmasını bitirdi. İstiklâl marşı bittikten sonra "Vurun komünistlere" diye bağırdılar. Vurdukları demir darbeleriyle düştüm. Düştükten sonra dört cani üzerime çullandı, beni kafamdan ve bacağımdan bıçakladılar. İki sene önce ameliyat olduğumdan demir darbeleri ameliyatı patlattı, sakat kalmama sebep oldu, ayaklarım tutmuyor artık.

H.K.- Okul idaresinin tavrı ne oldu?

D.G.- Okul idaresi ve Ülkü Ocakları bu olayı ortaklaşa hazırlamışlardı. Faşistlere demir çubuklarını, zincirlerini saklayacakları oda bile ayırmışlardı. Böyle bir idarenin tavrını siz düşünün.

H.K.- Hastahaneye kaldırılmanızda kim yardımcı oldu?

D.G.- Devrimci arkadaşlar faşistleri kovaladıktan sonra, beni kucaklarında hastaneye kaldırdılar.

H.K.- Faşizmin saldırılarına karşı öğrenci velilerine söylemek istedikleriniz var mı?

D.G.- Öğrenci velileri olaylardan sonra genellikle çocuklarının tasdiknamesini alıp, başka okullara götürüyorlar. Bu çözüm yolu değildir. Çünkü öğrencilere faşist zorbalar her okulda saldırıyorlar. Bana olanlar diğer kardeşlerime de olacağından öğrenci velilerinden istediğim şu: Benim başıma gelenler, sizin çocuklarınızın da başına gelebilir. Çünkü faşist zorbalar kendilerinden olmayan herkese düşmandırlar.

Veliler örgütlü bir şekilde çocuklarıyla okula gitmeli, öğrenci velileri derneği kurulmalıdır. Kamuoyunu oluşturacak mitingler düzenlemelidirler.

H.K.- Faşist saldırılarda yaralananlara ne söylemek istersiniz?

D.G.- Mücadeleden yılmamalarını, öğrenci gençliği ve velilerini en geniş şekilde örgütlemeye çalışmalarını, faşizmi küçümsemeyerek, örgütlü mücadeleye sarılmalarını, bireysel terörizmden kaçınmalarını söylemek isterim.

H.K.- Öğrenci gençliğin faşizmin saldırılarına karşı tavrı ne olmalıdır?

D.G.- Öğrenci gençliğin akademik-demokratik taleplerini tesbit etmeli, bu doğrultuda propaganda-ajitasyon çalışmalarını yoğunlaştırmalı, dernekleri yoksa kurmalı, varsa; en geniş öğrenci gençliği kapsamına alması için çalışılmalı, sekter, gurupçu tavırlardan arınılmalıdır.

H.K.- Başka bir diyeceğiniz var mı?

D.G.- Faşizmin saldırısına karşı örgütlü kitle mücadelesini yükseltelim. Kitlelerin örgütlü gücüne güvenelim!

"Faşizme karşı savaşmak insanlık görevidir."

FAŞİST ZULÜM VE SALDIRILAR SUNGURLU GENÇLİĞİNİ YILDIRAMAZ!

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

HUKUK FAKÜLTESİ'NDE FAŞİST İŞGALİ KIRMAK İÇİN BİRLEŞELİM!

İ.Ü. Hukuk Fakültesi, bir yıldan beri faşistler tarafından işgal altında tutulmakta. Geçtiğimiz ders yılı başlarında, Hukuk Fakültesi'ndeki devrimci öğrencilerin faşist saldırılar karşısında aktif kitle mücadelesini örgütleyememiş ve militanca karşı koyamamış olmalarının sonucunda, Fakültemiz, polislerle işbirliği yapan ve onlardan açıkça destek ve yardım alan bir avuç faşist komando tarafından işgal edildi.

Faşistler, okulu işgal ettikleri günden bu yana devrimci, yurtsever ve demokrat öğrencileri okula sokmuyor, onlara tabanca, bıçak, taş ve sopayla saldırıyorlar. Demokrat öğretim üyelerini tehdit ediyor, öğrenci kitlesini kendi saflarına çekebilmek için çeşitli faşist tertip ve yöntemlere başvuruyorlar. Onlar kendi, halk düşmanı, faşist ideolojilerinin propagandasını yapan yayın organlarını okumaya zorluyor, değil devrimci yayın organlarını, Cumhuriyet, Vatan, Milliyet gibi demokrat bir tutum izleyen yayın organlarının dahi öğrenciler tarafından Fakülte içerisinde okunmasına engel oluyor, onlara bu yolda baskı uyguluyorlar.

Bizler, bu faşist baskı ve terör karşısında birçok kereler Üniversite Rektörü Prof. Dr. Haluk Alp'e başvurarak, durumu açıkladığımızda ve Fakülte içerisinde faşist komandolara "kalkan" vazifesi gören polis karakolunun kaldırılmasını istediğimizde, rektör bize özetle şunları söyledi:

"Ben birçok kere Senato toplantılarında Polis karakolunun kaldırılmasını teklif ettim, ancak Senato üyeleri buna kesinlikle karşı çıktılar. Benim elimden birşey gelmez. Okuldan polis karakolunu kaldıramam. İmtihanlara girin. Şayet imtihanlarınıza giremezseniz ben sizleri bizzat Rektörlük binasında imtihana alırım. Ancak okul açıldıktan sonra, okula gelmeyin oturun evinizde çalışın."

Rektörün, teslimiyetçi, uzlaşmacı tutumundan doğan bu "çaresizliği" karşısında, bizler "esas olanın kendi gücümüze güvenmemiz" olduğu gerçeğini bir kez daha gördük, anladık.

Çünkü bizler, gücümüzü işbirlikçi hakim sınıflar diktatörlüğüne ve iki süper devlete karşı mücadele eden halkımızdan ve devrime olan bağlılığımızdan alıyoruz.

Çünkü bizler biliyoruz ki, okulumuzdaki faşist işgale karşı, militanca ve en aktif bir biçimde karşı koymadığımız sürece, faşist işgal kendiliğinden sona ermez.

Ve yine biliyoruz ki, her türlü faşist tertip ve yöntemlerine rağmen, faşistler fakültede bir avuç tur ve öğrenci kitlesini kendi saflarına çekebilmiş değillerdir.

İşte bütün bu nedenlerle bizler, geniş bir öğrenci kitlesine sahip olan Fakültemizde, bütün öğrencilerle birlikte ve onlarla omuz omuza faşist işgali kıracağız. Demokratik Üniversite mücadelesi bayrağını yükseklerde tutacağız.

Fakültemizdeki mücadelemizi yükseltmek ve faşist işgali kırmak için:

● Fakültemizdeki, devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler arasında en geniş birliği sağlayalım.

● Devrimci, demokrat, yurtsever kuruluşlarla, basınla, öğretim üyeleri ile temas kuralım. Faşistlerin her yeni saldırısını teşhir edelim.

● Saflarımızda yılgınlığa, pasifizme yer vermeyelim, faşist saldırılara karşı en aktif bir biçimde direnelim.

● Okulumuzdaki Polis Karakolunun kaldırılması için mücadele edelim, polis-faşist komando işbirliğini teşhir edelim.

● Hergün toplu ve örgütlü olarak Fakültemize gidelim ve öğrenim yapma hakkımızı savunalım.

İ.Ü. HUKFAK BİR GRUP DEVRİMCİ

HALKIN KURTULUŞU

KARTAL DEVRİMCİ İŞÇİLER DERNEĞİ:

Derneğimizin kitle bağlarının yeterince geliştiği söylenemez. Gelişmeyi engelleyen olumsuz etkenlerin başlıcaları şu şekilde belirtilebilir. a)Yönetimin zayıflığı, b)Grup siyasetlerinin yoğunlaşması, c) Sosyal faşistlerin propagandası, d)Derneğin amaçlarının kitlelere yeterince kavratılmaması, e)Dernek üyelerinin derneğe olan ilgisizliği, çalışmayı küçümsemeleri v.b.

Haziran 1976'da kurulmuş olan Kartal Devrimci İşçiler Derneği (K.İ.D), ile yapılan bir görüşmeyi yayınlıyoruz.

H.K.- Bölgenizin belirgin özellikleri nelerdir? Bu konuda bölgenizin ekonomik, sınıfsal, siyasi, tarihi ve yöresel özelliklerini tespit etmeyi amaçlıyan anket vb. yollardan araştırma yaptınız mı? Yaptınızsa ne gibi sonuçlar çıkardınız?

- Böylesine bir çalışmayı arzulamaktayız. Ancak böyle bir çalışmayı henüz yapmadık.

H.K.- Derneğinizin kitle bağları kuruluştan bu yana nasıl? Gelişiyor mu? Geriliyormu? Gelişmeyi ve gerilemeyi sağlayan sebepler nelerdir? Bugüne kadar yapılan çalışmaların olumlu veya olumsuz örneklerini belirtiniz.

- Derneğimizin kitle bağlarının yeterince geliştiği söylenemez. Gelişmeyi engelliyen olumsuz etkenlerin başlıcaları şu şekilde belirtilebilir.
a- Yönetimin zayıflığı,
b- Grup siyasetlerinin yoğunlaşması,
c- Sosyal-faşistlerin propagandası,
d- Derneğin amaçlarının kitlelere yeterince kavratılamaması,
e- Dernek üyelerinin derneğe olan ilgisizliği, çalışmayı küçümsemeleri vb.

H.K.- Lenin, Dimitrov, Mao Zedung gibi önderlerin sürekli üzerinde durduğu kitle çizgisini uyguluyor musunuz? Nasıl bir çalışma ile kitle bağları güçlendirilebilir?

- Derneğimiz kurulduğundan beri kitle çizgisi siyasetini uygulamağa çalışmaktadır. Kuruluş döneminde ve halen ısrarla kitle çizgisi siyasetini uygulamaya çalışmakta ve dar gurup derneği olmaktan kaçınmaktadır. Kitle ile sıkı ilişkilerin kurulması, kitlenin sık sık bir araya getirilmesi gerekir. Geniş kitleleri bir araya getirmek için bir kaç toplantı yapıldı. Farklı siyasi guruplar arasında mümkün olduğu kadar ayırım yapılmamağa dikkat edilmektedir.

H.K.- Bölgedeki halkın acil taleplerini tespit ederek kitleleri bu talepleri doğrultusundaki mücadelede önderlik ediyor musunuz?

- Bu konuda konut, yakacak, beslenme ve temizlik sorunlarıyla ilgili Kartal, Pendik, Maltepe belediye başkanlarını bir araya getirmeyi tasarladık. Fakat bu konuyu henüz gerçekleştiremedik. Çeşitli komisyonlar oluşturmayı arzulamaktayız.

H.K.- Derneğinize günde ortalama kaç kişi gidip geliyor? Çalışmaların yoğun olduğu Cumartesi, Pazar günlerini ayrıca belirtiniz.

- Normal günlerde ortalama 35-40 kişi, Cumartesi Pazar günleri ortalama 100 civarında kişi derneğe uğramaktadır. Seminerler en az 25 en çok 50 kişi tarafından dinlenmektedir. Öğrenci % 10 civarındadır. Diğerleri işçilerdir.

H.K.- Dernekte geçen zaman nasıl değerlendiriliyor? Gazete, kitap okuma, tartışma, tiyatro, folklor koro gibi çalışmalar yapılıyor mu?

- Saz çalınıyor, gazete, kitap normal denecek ölçüde okunmaktadır. Folklor ve tiyatro çalışmaları yapmağa gayret edilmektedir. Okuma yazma kursları açılacaktır.

H.K.- Dernekte seminerler düzenleniyor mu? Seminerlerde hangi konuları işliyorsunuz? Seminerlerin daha başarılı olması için dikkat ettiğiniz hususlar var mı? Anlatma biçimi konuların seçimi, toplu anlatım gibi, seminerler düzenli aralıklarla aksatılmadan veriliyor mu?

- Dernek kurulduğundan beri düzenli olarak seminerler vermektedir. İlkel komünal toplum, feodal toplum, kapitalist toplumlarda sömürü, sosyalist toplum, sendikalar (üç hafta) emperyalizm, sosyal-emperyalizm konuları işlendi. Ayrıca Ege ve Lübnan olayları, işçi hakları kongresi gibi iki büyük kitle toplantısı yapıldı. Seminerlerde temel siyasete, temel bilgilere dikkat edilmektedir. Çalışmalar karşılıklı polemiklere boğulması önlenmektedir. Toplantılara katılanların tümünün tartışmalara katılmasına çalışılmaktadır. Özelden genele doğru bir anlatım tarzı üzerinde ısrar edilmektedir.

H.K.- Derneğinizde duvar gazetesi hazırlıyor musunuz? İşlediğiniz konuların seçimini nasıl yapıyorsunuz? Yöresel haberlere önem veriyor musunuz?

- Duvar gazetelerini seminer konularına ve güncel konulara göre tespit etmekteyiz. Somut olaylara olduğu kadar, somut ideolojik ve siyasi mücadeleye de önem vermekteyiz. Yöresel haberlere önem veriyoruz ve bunları duvar gazetesine yazıyoruz.

H.K.- Derneğiniz tek başına veya diğer kuruluşlarla birlikte miting, konferans gibi kitle toplantıları tertipledi mi? Tertiplendiyse hangi konu-

De.sa.5'de

"Düzenlenen eylemlerde en geniş birliğin ilkeli olmasına dikkatedelim"

"Mut ve Silifke halkı faşizme ve revizyonizme karşı mücadele bayrağını yükseltiyor"

23-24 Ekim Cumartesi ve Pazar akşamı Mut ve Silifke'de düzenlenen "Halk Gecesi"nde kitleler, "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "İşçi-Köylü Elele Demokratik Devrimde", "Milletler Özgür, Halklar Birlik Olmalı", "Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi", "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganlarını hep bir ağızdan haykırdılar ve işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının gerici diktatörlüğünü lanetleyen konuşmalar, ve mesajlar okundu.

Aslında bu gece 9-10 Ekim tarihinde yapılması gerekiyordu, fakat, 3-5 sahte devrimci düzenledikleri bir oyunla geceyi engellemeye çalıştılar. Fakat bunu başaramadılar ve gece 23-24 Ekim'de devrimcilerin kararlı önderliğinde gerçekleştirildi. Bu sahte devrimcilerin yaptıkları kitlelere teşhir edildi.

Halk gecesinin programı şöyleydi: Gecenin önemini belirten bir konuşma, tiyatro ve halk ozanları ile son buluyordu. Geceye Orta Doğu Teknik Üniversitesi Tiyatro kolu hiç bir karşılık gözetmeden katıldılar. Ve "Carrar Ananın Silahları" oyununu sergilediler. Ozanlar yine hiç bir çıkar gözetmeden anti-faşist, anti-revizyonist türkü ve marşlar okudular. Bazı teknik hatalarımız olmasına rağmen gecemiz çok olumlu geçti. Mut ve Silifke halkı ve devrimcileri Ankara'dan kilometrelerce yol kat eden devrimcileri bağrına bastı onları evlerinde misafir etti. Kısacası gece anti-faşist, anti-revizyonist bir gece niteliğindeydi.

Gecenin mahiyetini anlatan konuşmalar ve mesajların içeriği öz olarak şunlardı: Yurtsever, devrimci Mut ve Silifke halkının bu geceye eğlenmek için gelmediğinin, ortak sorunların çözümü ve faşizme karşı tek bir yumruk olup direnmenin bilincinde olduğu söylendi. Özellikle işbirlikçi hakim sınıfların gerici diktatörlüğü halkımız üzerinde yoğunlaşan faşist baskılardan ve oyunlardan bahsedilerek hayattan örnekler verildi.

De.sa.5'de

Halkın Örgütlü Mücadelesinin Yapamıyacağı Hiçbirşey Yoktur

Arhavi Kültür ve Dayanışma Derneği'nin 13.10. 1976 Çarşamba günü akşamı Bahar Sineması'nda düzenlediği "Müzik ve Kültür Gecesi"ne 700 kişi civarında kalabalık bir halk ve gençlik katılmıştır.

MC faşist diktatörlüğüne karşı, halkın gençlikle beraber bütünleştiği gecede devrimci marş ve sloganlar atılmıştır. Gecede konuşma yapan bir arkadaş faşist diktatörlüğün ve MC'nin faşist uygulamalarını yeren konuşmalar yapmış, halkımızın kurtuluşunun ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ ile gerçekleşeceğini belirtmiştir.

Gecede Halkın Kurtuluşu gazetesinin 25.sayısını satan devrimci bir arkadaş emniyet yetkilileri tarafından gazetelerle beraber karakola götürülmüştür. Halkın ve gençliğin şiddetli protestosu karşısında kalan emniyet görevlileri gazete satan arkadaşı serbest bırakmak zorunda kalmışlardır.

Bu olay bize şunu gösteriyor ki, halkın örgütlü mücadelesinin yapamıyacağı hiçbir şey yoktur.

Ertesi günü Arhavi C. Savcılığı tarafından hazırlanan iddianame ile Arhavi Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı ve gazete satan devrimci arkadaş hakkında Halkın Kurtuluşu'nu satmak ve bölücülük yaptıkları iddia edilerek T.C. Kanununun 141 ve 142. maddelerinden soruşturma açılmıştır.

ARHAVİLİ BİR GRUP DEVRİMCİ

HALKIN KURTULUŞU

8 KASIM 1976
250 KURUŞ
30

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

● MEMLEKETİN DÖRT BİR YANINDA, BİR ÇOK YERDE FAŞİSTLER POLİS DESTEĞİYLE GENÇLİĞE SALDIRDIKLARINDA, HALKI KARŞILARINDA BULDULAR, HALK FAŞİSTLERE GEREKEN DERSİ VERDİ. GEREKTİĞİNDE KARAKOL BASARAK, GEREKTİĞİNDE KURŞUNA, COPA, TAŞLA SOPAYLA KARŞI KOYARAK FAŞİSTLERİ SİNDİRDİ. BUGÜN YAPILMASI GEREKLİ OLAN TAM DA BUDUR. YANİ FAŞİST TERÖRE KARŞI BİRLEŞİK VE AKTİF KİTLE MÜCADELELERİ VERMEKTİR, DAYANIŞMA VE BİRLİK İÇİNDE MÜCADELE ETMELİYİZ. FAŞİSTLERİN VAHŞİ SALDIRILARINI REFORMİST DUALARLA, RİCALAR VE NİYAZLARLA ENGELLEMEK MÜMKÜN DEĞİLDİR. SOSYAL- FAŞİSTLERİN SAHTE KAHRAMANLIKLARININ ALTINDAKİ TUZAKLARI DA GÖRMEDEN FAŞİZME KARŞI TUTARLI BİR MÜCADELE YÜRÜTMEK MÜMKÜN OLAMAZ.

FAŞİST CİNAYETLERE KARŞI HALK GENÇLİKLE EL ELE

CİNAYETLERİN SORUMLUSU, FAŞİST MC VE ONUN KATİLLERİDİR.
YÜZÜ AŞKIN YURTSEVER GENÇ MC TARAFINDAN KATLEDİLDİ.
FAŞİST SALDIRILAR HALA SÜRÜYOR.
BU DURUMU ANCAK VE SADECE HALKIN BİRLEŞİK KARARLI KİTLE MÜCADELELERİ ENGELLEYEBİLİR.

●

ANALAR, BABALAR, EMEKÇİLER!

Evlatlarınızın öldürülmesi ve sürekli baskı altında tutulması karşısında sessiz kalmaya devam edebilir misiniz? Evlatlarınızın katledilmesine göz yumabilir misiniz?

Hayır! Evlatlarımız, kardeşlerimiz hunharca katledilirken seyirci kalamayız Bu korkakça, şerefsiz ve zavallıca bir gerileyiş olur. Faşistlere hakettikleri cevap verilmelidir. Faşist terör engellenmelidir

Çünkü, artık gün gibi ortadadır ki, faşist MC tüm halka, hem de alabildiğine saldırmaktadır. Bu yüzden, saldırıyı göğüslemek sadece öğrencilerin meselesi olamaz. Bütün halkın meselesidir. Faşist terörü göğüslemek bütün demokratların görevidir.

Böyle olmasına rağmen, bu gün reformist CHP yönetiminin ve Sovyet işbirlikçisi hainlerin engellemeleri yüzünden öğrenci gençlik yalnız bırakılmaktadır. Kitle örgütleri, mesleki örgütler, sendikalar, demokrat güçleri bünyesinde barındıran ve reformist ve revizyonist önderlikler altındaki bütün örgütler, öğrenim gençliğine yöneltilen saldırılar karşısında susmak ve kitlelerin mücadelesine set çekmekten başka bir iş yapmamaktadırlar.

Sovyet işbirlikçileri, özellikle işçilerin öğrenci gençliğin mücadelesine destek olmalarını engellemekte, öğrencilerin esas olarak haklı ve meşru mücadelelerini "goşizm" "maceracılık" olarak karalamaya çabalamaktadırlar. Onlar için öğrenci gençliğin kanının dökülüp, dökülmemesi

De.sa.5'de

HALKIN KURTULUŞU'nu engellemeye gücünüz yetmeyecek

HALKIN KURTULUŞU, yayınına başladığı günden bu yana işbirlikçi hakim sınıfların sistemli faşist baskılarına hedef olmaktadır.

Gazetemizin bütün sayıları hakkında toplatma kararı verilmiştir. Gazetemizin daha satışa çıktığı gün alınan toplatma kararları anında verilen telsiz emirleriyle uygulamaya konulmaktadır.

HALKIN KURTULUŞU'nu satan kitapçı ve gazete bayileri işbirlikçi hakim sınıflar polisinin ve faşist beslemelerin tehdit, baskı ve saldırılarına uğramaktadır. Kitapçı ve bayiler karakollara çekilmekte, özellikle HALKIN KURTULUŞU-nu satmamaları için gözdağı verilmektedir. Faşistler, bugüne kadar ellerinden geleni yapmalarına rağmen yurtsever, ilerici kitapçı ve bayileri yıldıramamışlardır.

HALKIN KURTULUŞU'nu satan devrimciler polisin ve faşist beslemelerin saldırılarına uğramaktadırlar. Polis, HALKIN KURTULUŞU satan devrimcileri gözaltına almakta, karakollarda işkence etmektedir.

Hakim sınıflara yaranma yarışında olan savcılar, HALKIN KURTULUŞU'nu sattıkları için devrimciler hakkında faşist 142. maddeden dava açmaktadırlar.

HALKIN KURTULUŞU, halkın gazetesidir. HALKIN KURTULUŞU'nun doğru devrimci çizgisinin, her geçen gün daha çok sayıda işçiler, köylüler ve emekçi halkımız tarafından kavranması işbirlikçi hakim sınıfların korkularını artırmaktadır. Onların HALKIN KURTULUŞU'na yönelttikleri azgınca saldırıların asıl nedeni de budur. Halk düşmanları ne yaparlarsa yapsınlar HALKIN KURTULUŞU'nu engellemeye güçleri yetmeyecektir.

* DGM'nin verdiği bütün kararlar iptal edilsin
* DGM'nin tutukladığı bütün tutuklular serbest bırakılsın

Faşist MC, DGM'yi el altından yaşatmaya çalışıyor

Halkın büyük tepkisi ve mücadelesi sonucu DGM'leri çıkartamayan faşist MC, bu amacından vazgeçmedi.

MC, DGM'ler yürürlükten kalktıktan sonra, DGM'lerin baktığı davaların hepsini 1973'de yayınlanan bir genelgeye dayanarak siyasi dava oldukları için Ağır Ceza Mahkemelerine sevketmiştir. Uygulamalarıyla da görüldüğü gibi Ağır Ceza Mahkemelerinin çoğu DGM den gelen davalar konusunda görevsizlik kararı vermektedir. Ağır cezaların kabul etmediği davalara bakacak mahkemeyi ise önceleri yayınlanmış bir genelgeye göre MC hükümeti tayin edecektir. Fakat faşist MC bu mahkemeleri tayin etmemektedir. Bu durum DGM'lerin tamamen asılsız, gerçek dışı, düzmece nedenlere dayanarak ve faşist metodlarla tutukladığı pek çok devrimci, yurtsever ve ilericinin serbest bırakılmasını geciktirmekte, çekilen zindan hayatının uzamasına sebep olmaktadır. Faşist DGM'lerin sorgusuz sualsiz tutuklamalarının, şimdi de el altından başka metodlarla sürdürülmesine izin vermeyelim. İptal edilen ve yürürlükten kalkan DGM'lerin tutukladığı tüm tutuklular derhal serbest bırakılmalıdır. Bütün yurtsever ve demokratlar bu uğurda mücadeleye atılmalıdırlar.

Ayrıca faşist DGM'lerin vermiş olduğu mahkumiyet kararları iptal edilmeli, mahkumiyetleri kesinlik kazanmış olanlar serbest bırakılmalıdır. Çünkü faşist DGM'lerin gerekçesiz, asılsız, düzmece iddialarla ve faşist metodlarla sonuçlandırdığı mahkemeler ve verdiği mahkumiyet kararları geçersiz-

De.sa.5'de

Davamızı son nefesimize kadar inançla götürmeye kararlıyız

5 Ekim Salı gecesi on kişilik bir grup arkadaş; Kürtlerin çoğunlukta olduğu Gümüşpala gecekondu semtine gazete satışına çıktık. Epey sattıktan sonra faşistlerin ellerinde olduğunu bildiğimiz merkez kahveye geldik. Kapıdan girişte bir grup faşist üzerimize saldırıp gazeteyi sattırmak istemediler. Bunun üzerine kavga başladı. Çevreden de katılanlarla kısa zamanda büyüdü. Fa

De.sa.5'de

Kadınıyla, erkeğiyle, çocuğuyla Sungurlu halkı faşizmi lanetledi

60 YAŞINDA BİR KÖYLÜ ANA: "FAŞİZME KARŞI TEK YUMRUK OLALIM. BİRLİK OLUP EVLATLARIMIZA SAHİP ÇIKALIM, ONLARI YALNIZ BIRAKMAYALIM!"

İlçemiz Sungurlu'da 23 Ekim günü "Faşist baskıları protesto miting ve yürüyüşü" yapıldı.

Çevre köylerden, kazalardan ve illerden gelen devrimciler, ellerinde pankartlarla Sungurlu Gençlik Kültür ve Dayanışma Derneği'nde toplandılar. Miting saati yaklaştığında, kadınlı erkekli halk sloganlar atarak ve ellerindeki

De.sa.5'de

Revizyonist ihanet halkın mücadelesini engelleyemez

TÖB-DER'in başındaki sosyal-faşist yöneticiler, Sungurlu "Faşizmi Protesto Miting ve Yürüyüşü"ne katılmamaları için, çevre TÖB-DER şubelerine "acele" kaydıyla telgraflar çektiler ve bizzat gelerek sosyal-faşist propaganda yapmaya çalıştılar. Fakat, bu çabaları boşa çıktı. Tüm öğretmenlerle birlikte, işçiler, köylüler, öğrenci ve memurlar mitinge aktif bir şekilde katıldılar ve TÖB-DER genel merkezine aşağıdaki telgrafı çektiler:

"TÖB-DER Genel Merkezi'ne,

23 Ekim 1976 tarihinde Sungurlu'da yapılan "Faşist Baskıları Protesto" mitingi ile ilgili Sungurlu şubenize gönderdiğiniz telgrafı ibretle, nefretle okuduk.

Kitle hareketlerinden faşistler kadar korktuğunuzu, kendi dışınızda hiç bir görüşe tahammülünüz olmadığını ve Rus sosyal-emperyalizminin tescilli işbirlikçiliğini yapığınızı telgrafınız açıkça ispatlıyor.

Biz Sungurlu'lu işçiler, köylüler, gençler, tüm yurtseverler olarak devrimci kitle hareketlerinin önüne dikilen her türlü gerici, sosyal-faşist engellerin yıkılacağına inanarak bu tavrınızı şiddetle protesto eder, nefretimizi haykırırız"

75 İMZA

HALKIN KURTULUŞU

PARLAMENTOYA DEĞİL KENDİ GÜCÜMÜZE VE MÜCADELEMİZE GÜVENELİM

Meclisler yeni yasama dönemine girdi. Faşist MC'nin başı Demirel "Meclislerin önünde önemli kanun tasarıları ve teklifleri vardır. Bu tasarıların kanunlaşması şarttır" diyerek, hükümeti oluşturan partileri bu tasarıları birinci plânda ele almaya çağırdı.

Hakim sınıf partileri ve hükümetleri, parlamento yeni çalışma dönemine başlarken hep bu tür demeçler verirler. "Meclislerin önünde duran önemli kanun tasarı ve teklifleri" denilen şeylere bir göz attığımızda, bunların hepsinin emekçi halkı ezmeyi ve baskı altında tutmayı amaçlıyan kanunlar olduğunu görürüz.

Hangi biçimde yönetilirse yönetilsin, kapitalist ülkelerde parlamentonun biricik işlevi, onun gerçek özü; belirli bir dönem için halkı hakim sınıfların hangi bölümünün ayaklar altına alacağına ve ezeceğine karar vermektir. Parlamento sınıfsal bir niteliğe sahiptir ve burjuva diktatörlüğünü süslemeye yarar. Bizim gibi burjuva demokratik devriminin tamamlanmadığı ülkelerde parlamento, büsbütün göstermelik bir kurumdur. İşçi sınıfının temel çıkarlarının ve uzun vadeli hedeflerinin propagandasını yapmak ve bu doğrultuda açıkça örgütlenmek yasaklanmıştır. Parlamentoda işçi sınıfını temsileden partilere yer yoktur. Ülkenin yönetimiyle ilgili, iç de dış sorunlarla ilgili bütün önemli kararlar, parlamento dışında, örneğin Milli Güvenlik Kurullarında alınır. Parlamentonun bütün yaptığı ise, hakim sınıfların bu çok az sayıdaki temsilcisinin gizli toplantılarda aldıkları kararları onaylamaktadır.

Parlamento, geniş emekçi kitleler üzerindeki sömürü ve baskının meşrulaştırıldığı yerdir. Emekçi halk, en geniş kitleler halinde ve aktif olarak mücadele etmedikçe, bu parlamentodan hep halkı daha fazla ezmeye ve daha fazla sömürmeye yönelik kanunlar çıktı. Mücadelenin geri olduğu veya bastırıldığı dönemlerde, faşist nitelikteki kanunlar birer birer çıkarılırken; kitleler kararlı bir şekilde mücadeleye atıldığı zaman ise, hakim sınıflar arzuladıkları kanunları bütün tehditlerine baskılarına ve alçakça oyunlarına rağmen gerçek -

De.sa.5'de

ÜLKENİN DÖRT BİR YANINDA MÜCADELE YÜKSELİYOR

Ege'de 15000 köylü yürüdü

"54 YILLIK YOLUMUZU ALAMAZSINIZ!"

Kendiliğinden karakterli, yani kitlelerin hoşnutsuzluğunu dile getiren ama henüz hoşnutsuzluğun kaynağına, bu sömürü ve zulüm düzeninin köklerine yönelmeyen hareketler, yürüyüşler, grevler, işgaller, boykotlar artık her günün beklenen olayları haline geldi. Geçenlerde Ereğli Kömür havzasında iş kazalarını ve toplu sözleşme maddelerini protesto eden 9 bin işçi, daha sonra da aynı bölgedeki 3 bin işçi direnişe geçti.

Mardin'in Derik ilçesinde lisede öğretmen yokluğunu protesto etmek için bir gösteri yürüyüşü yapan öğrencilerden 9'u polisler

De.sa.5'de

Göle halkı faşizmi hayat pahalılığını lanetledi

25 Ekim günü Kars'ın Göle ilçesinde halkın geniş ölçüde katıldığı, "Faşizmi ve Hayat Pahalılığını Protesto" mitingi yapıldı.

Mitingde, proleter devrimci sloganlar engellenmeye çalışıldı. Küçük burjuva devrimcileri kendi sloganlarının dışındaki devrimci sloganlara yasak koymaya çalıştılar. Fakat bunu başaramadılar. Onların "Tek Yol Devrim" ve "Katil Oligarşi" sloganlarının yanında, "Herkese İŞ, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet"

De.sa.5'de

İşçilerin dirisini satan revizyonistler ölen işçinin cenazesini de faşistlere teslim ettiler

İpraş'ta işverenin zoruyla günde en az 12 saat olmak üzere çalıştırılırken şüpheli bir şekilde kuleden düşüp komaya girdiğini bildirdiğimiz (BKZ. HK sayı 27) İhsan HAKTANIR'ın 12 Ekim günü ölüm haberini aldık. Bunun üzerine bir devrimci arkadaşımız "İhsan arkadaşımız bir iş cinayetine kurban gitmiştir. Bunun kamuoyuna duyurulması için, cenaze töreninin bir kitle eylemine dönüştürülerek sahip çıkılması, halka bildiriler dağıtılması gereklidir" şeklindeki önerisini sendikada açık tartışmaya sunmuştur. İşçilerin tartışmada bu öneriyi daha da genişleterek kabul etmeleri üzerine revizyonist sendikacılar da karşı çıkamamış ve gerekli tüm hazırlıkları yapacaklarını o akşam afiş asılacağını halka bildiri dağıtılacağını cenazeye tüm işçileri ve demokratik kuruluşları çağırarak törene sahip çıkılacağı sözünü vermişlerdir.

De.sa.5'de

Karsta faşist polis bir devrimciyi işkence yaptıktan sonra öldü diye gömmek istedi

15 Ekim günü faşistlerin mahkeme önünde polislerle işbirliği yaparak devrimcilere saldırması ve daha sonra polisin devrimcilere ateş açarak faşistleri koruması polisin Kars ta devrimcileri hedef alarak sıkıyönetim ilan ettiğini kanıtlıyor.

Ertesi gün, yani 16 Ekim günü polis tüm devrimcileri toparlama hareketine geçti ve olayla uzaktan

De.sa.5'de

KIĞI-KARS İŞKENCEDE DİRENİŞ

HALKIN KURTULUŞU gazetesini Kığı'da satarken hakim sınıfların uşakları polisler tarafından zorla karakola götürüldüm. Elimdeki gazeteleri zorla aldılar. İçeri girer girmez sille, tokat vurmaya başladılar, hem vuruyor hem de küfrediyorlardı. Onlar vurdukça ben onların faşist yüzlerine karşı bütün birikmiş kinimle: "uşaklık yaptığınız düzenin tüm pisliklerini halka göstermek için, halka duyurmak için HALKIN KURTULUŞU'nu satacağım" diye haykırdım.

Bana sürekli şu soruları soruyorlardı, hangi halktansın? Bu gazeteyi nereden alıyorsun? Türkiye'de kaç tane halk vardır? Bu gazeteyi neden satıyorsun? Bu gazete komünistlerin gazetesidir, şeklinde

De.sa.5'de

TÜSTAV

«HALKIN SESİ» REFORMİZMİNİ SAHTEKARLIKLA ÖRTMEYE ÇALIŞIYOR

"Halkın Sesi" oportünistleri dergilerinin 79. sayısında "Halkın Kurtuluşu Revizyonistlerle Elele 'Ulusal Demokratik Halk Devrimi' Yolunda" başlığı altında, Halkın Kurtuluşu'na ve onun proleter devrimci siyasetine seviyesizce saldıran bir yazı yayınladılar.

"Halkın Sesi" oportünistleri bu yazıda, Halkın Kurtuluşu'nun 25. sayıdan sonra bir geri dönüş yaptığını; bunu yaparken de, "revizyonist ve reformcu hatalarını örtbas etmek ve dikkatleri başka yöne çevirmek için" Halkın Sesi'ne çattığını söylüyorlar.

Merd-i kıpti şecaat arzederken sirkatin söylermiş. Gerçi Halkın Sesi'nin oportünist yazarları mertlikten, dürüstlükten, doğruluktan ve açık yüreklilikten uzaktırlar. Ama bu söz yine de onlara uyuyor.

"Halkın Sesi" oportünistleri saldırılarının gerçek sebebini gözleyebilmek için yazılarının başında eveleyip gevelerken kendi suçlarını ele veriyorlar. Doğrudur. Halkın Sesi, Eylül ayında genel grev ve direnişler sırasında açıkça ortaya çıkan kaba reformizmini ve revizyonizmini gözlerden bir süre daha gizleyebilmek için; devrimin propagandasına ve temel sloganların kullanılmasına karşı çıkma tavrından sözde de olsa tornistan edip kendini bir süre daha da olsa proleter devrimci gösterebilmek için; "dikkatleri başka yöne çevirebilmek için" 79. sayısında Halkın Kurtuluşu'na seviyesizce, terbiyesizce saldırıyor.

Sol'un eleştirisi perdesi arkasında savunulan reformizm ve onun silahları: İlkesizlik ve Sahtekarlık.

"Halkın Sesi" oportünistleri, Türk-Solu, Aydınlık Sosyalist Dergi, Proleter Devrimci Aydınlık, İşçi-Köylü, "Halkın Sesi" ve Aydınlık dergileri boyunca süren ve gittikçe incelen ve derinleşen sinsi revizyonizmlerini, sağ oportünizmlerini ve reformist tezlerini daima "Sol" oportünizmin, "sol" sapmanın sahte bir eleştirisi arkasına gizlemeye çalışmış, "sol" sapmanın eleştirisi adı altında yaymaya çalışmıştır. 79. sayıda da Halkın Kurtuluşu'nun Eylül ayındaki genel grev ve direnişler sırasındaki siyaset ve tavrını sahtekârca ve utanmaz bir şekilde çarpıtarak önce ona "sol" bir karakter kazandırmaya; sonra da bunun sahte bir eleştirisi arkasında, aynı konudaki kendi sağ-revizyonist, reformist anlayışını kusmaya çalışıyorlar.

Büyük çoğunluğun, işçilerin, köylülerin bütün halkın çıkarlarından değil de kendi dar tekkelerinin çıkarlarından hareket edenler açık ve dürüst olamazlar. "Halkın Sesi" oportünistleri açık ve dürüst ideolojik mücadele, ilkeli bir mücadele yerine daima sahtekârlığı, yalancılığı ve tahrifatçılığı yeğlemişlerdir. Bu onların sınıf karakterine uygundur. "Halkın Sesi" ideolojik mücadele adı altında doğruların zafer kazanmasını ve yaygınlaşmasını değil, kendi tekkesine kısa vadeli çıkarlar sağlamayı savunmuştur. İdeolojik mücadele adı altında daima burjuvaca yöntemleri kullanmıştır. Kendine, kendi hatalarına karşı açık ve dürüst olmayan, halka karşı başkalarına karşı da dürüst olamaz. "Halkın Sesi" hareketi 1970 öncesinden beri, siyasi-ideolojik ve teorik tornistancılığın, özeleştiri yoksunluğunun, kendi hatalarına karşı dürüst olmama ve bunları örtbas etmenin ağır zincirini boynunda taşıyarak süregelmektedir.

"Halkın Sesi" işte bu yüzdendir ki başkalarına karşı, halka karşı da dürüst davranamaz. 79. sayıda da aynı şeyi devam ettiriyor.

"Halkın Sesi" yazarları reformizmi ve sağ-oportünist tezleri savunan yazılarında marksizm-leninizmin ustalarından kaba, yersiz aktarmalar yaparak, onların sözlerini kendi yazılarının arasına çerçeve içinde yerleştirerek kendi tezlerini gizlemeye, kendi tezlerine proleter devrimci bir görüntü kazandırmaya çabalamışlardır. Ustaların yüce isimlerini kendi kepazeliklerine alet etmeye kalkışmışlardır. "Halkın Sesi"nin çeşitli sayılarında yer alan, uluslararası proleter devrimci literatürden çeviriler de aynı amaca hizmet etmektedir. Marksizm-leninizm onlar için devrim yapmada, dünyayı ve hayatı değiştirmede kuvvetli bir silah, yolumuzu aydınlatan bir ışık değil, reformizmi ve oportünizmi gizleyen bir örtü, kendi tekkelerinin korunmasının bir unsurudur. 40 yıllık kaşarlanmış oportünistler, kendilerine "proleter devrimci", siyasetlerine ve programlarına (!) da "marksist" adını yakıştırarak bu çirkin anlayışın en açık örneğini veriyorlar. "Halkın Sesi" oportünistleri 79. sayıda Lenin ve Stalin'den yaptıkları alıntılarla, çerçeve içine aldıkları yazılarla aynı şeye bir kere daha cüret etmektedirler.

Halkın Kurtuluşu'nun bir tek sayısında bile "genel grevi her derde deva gösteren", "genel grev yoluyla demokratik halk iktidarının kurulacağını" savunan bir tek yazı gösteremez. 79. sayıda Lenin'den yaptığı aktarma ile de "Halkın Sesi" kendi ekonomizmini, devrim propagandasını reddeden reformculuğunu örtmeye çalışmaktadır.

"Halkın Sesi", savunduğu doğru fikirler ve tezler hızla yayılan, işçiler ve köylüler tarafından benimsenen Halkın Kurtuluşu için, yazısının başına "Halkın Kurtuluşu Revizyonistlerle Elele 'Ulusal Demokratik Halk Devrimi' Yolunda" yazacak kadar, "Nasıl olsa Halkın Kurtuluşu için ikisi arasında çok önemli bir fark yok, ha 'sosyal-faşist diktatörlük', ha 'demokratik halk iktidarı'" diyecek kadar iddialı görünmektedir. Bugün onbinlerce işçi-köylü-emekçi-halk ve devrimci tarafından bağırılan "Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi", "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Yaşasın Devrimci İşçi-Köylü İktidarı", sloganlarını halk ve devrim düşmanı revizyonistlerin sloganlarının yanına yazacak, o sloganlarla bir tutacak kadar iddialı görünmektedir. "Halkın Sesi"nin oportünist yazarları, akılları sıra Halkın Kurtuluşu'nun tezlerini, siyasetini -ki Halkın Kurtuluşu adı altında onlar onun savunduğu proleter devrimci siyasete saldırmaktadırlar- yerle bir ettiklerini, doğrunun (!) zaferini sağladıkları görüntüsünü sağlamaya çabalamaktadırlar.

Bu boş ve kof iddialılığın arkasında yatan nedir? Bu seviyesiz saldırganlık neyi örtmeye çalışmaktadır? Bu bilgiç, ukala, kibirli ve sorumsuz tavır neye hizmet etmektedir? Bu haddini bilmezlik neyin örtüsüdür?

Bu sorulara cevap verecek olan gerçeklerin ve doğruların kendisidir. Onlar ortaya konduğunda bütün bu kof iddialılık, saldırganlık, kibirlilik, bilgiçlik ve ukalalık perdesi yırtılmakta ve "Halkın Sesi" kendi ayıplarıyla reformizmi, oportünizmi, burjuva yöntemleri ve marksizme halka ve devrime karşı işlenmiş suçlarıyla apaçık ortaya çıkmaktadır.

Oportünistler unutmaya ve unutturmaya yatkındırlar. Özellikle "Halkın Sesi" yazarları, kendi söylediklerini ve savunduklarını, başkalarının söylediklerini ve savunduklarını unutturmaya can atmaktadırlar. Ancak ne yazık ki, gazete sayfaları unutmuyor.

Sosyal–Faşistleri emekçi halkın güçleri arasında sayan kimdir?

İdeolojik mücadelede oportünizmin en temel yöntemi olan -ama en kısa zamanda geri tepen bir yöntem olan- siyasal demagoji bütünüyle tahrifatın, sahtekarlığın ve yalancılığın üzerinde yükselir. En belirgin taktik olarak parçayı bütünden koparma yöntemini, söylenenler ve yazılanlar içinden bir iki cümleyi cımbızla çekip almayı ve o cümle üzerinde spekülasyon yapmayı kullanır.

"Halkın Sesi" oportünistleri 79. sayıdaki yazılarında önce Halkın Kurtuluşu'nun 18. sayısındaki başyazısından şu cümleyi çekip alıyorlar: ".... sertleşen mücadele sonunda siyasi hayatın ne yönde gelişeceğini doğrudan doğruya emekçi halkın ve faşistlerin güçleri belirleyecektir." Daha sonra şöyle yazıyorlar: "Görüldüğü gibi güçlerin mevzilenmesinde ne iki süper devlet ne de revizyonistler var! Aslında Halkın Kurtuluşu, sosyal-emperyalistler ve revizyonistleri "emekçi halkın" güçleri arasında görmektedir. Güçlerin Mevzilenmesini" "faşizmle halk" olarak belirleyen bir stratejinin başka bir anlamı olamaz." (Halkın Sesi, sayı 79, sf.6)

Halkın Kurtuluşu aynı dönemde ve aynı konuyla ilgili diğer yazılarında neler diyor biz önce onlara bir göz atalım,

"Devrimci Proletarya işçi sınıfının faşizme ve yükselen savaş tehlikesine karşı eylem birliğinin gerçekleşmesi için, eylem birliğini engellemeye çalışan ve işçi sınıfını kendi burjuva siyasetlerinin peşine takmak isteyen faşistlerle sosyal-faşistlere, reformculara ve bunların güdümündeki sendika ağalarına karşı mücadele etmelidir. Ancak faşistler ve sosyal-faşistlerle reformcular arasındaki fark gözden kaçırılmamalıdır. Faşistler ve sosyal-faşistler halkın azılı düşmanlarıdırlar." (Halkın Kurtuluşu, 30 Ağustos sayı 20, "İşçiler Sendika Yönetimine") (abç.)

"Modern revizyonistlerle, özellikle Sovyet işbirlikçilerinin en kaşarlanmışlarına karşı mücadele faşizmin saldırısına karşı mücadelede ayrı bir önem taşımaktadır. Bunlar halkın güçleri içinde değil, halk düşmanlarının saflarında yer almaktadır" (Halkın Kurtuluşu, 13 Eylül, sayı 22, Başyazı sf.7) (abç.)

"Baş görev milyonlarca işçiye düşüyor. İşçiler emperyalistlerin, kapitalistlerin ve toprak ağalarının şah damarına basmalı....." (Halkın Kurtuluşu, 6 Eylül Sayı 21, "Faşist DGM'leri Kurdurtmayalım")

"Ancak, unutmamalı, hatırdan çıkarmamalıyız; karşımızda kan emici, azgın, zalim ve tepeden tırnağa silahlı bir düşman var. Bu içi çürümüş canavar, emperyalist uşağı faşizmdir." "Modern revizyonistlerin özellikle Sovyet işbirlikçisi olanları bugün ABD emperyalizminin işbirlikçileri ile birlikte halk düşmanları safındadır", "Faşizme boyun eğmek yok!.... Emperyalizmin boyunduruğundan yerli işbirlikçilerinin, toprak ağalarının zulmünden, soygunundan kurtulmak için mücadele ediyoruz" (Halkın Kurtuluşu, 27 Eylül Sayı 24, "Faşist Teröre Karşı Direnelim")

Alıntıları uzatmaya gerek yok. Zaten herkes Eylül ayındaki genel grev ve direnişler sırasında Halkın Kurtuluşu'nun tavrını bilmektedir. Üstelik bu tavır sadece gazete sayfalarında değil, bizzat hayatın pratiği içinde ortaya konmuştur.

Peki ama "Halkın Sesi"nin suçladığı kişiler nerede? Böyle kişiler var mı? Evet var. Baş çelişki ve merkezi-görev tesbitleriyle ve sağ oportünist karakterleri ile revizyonistlerle, emperyalist uşaklarıyla ve reformistlerle uzlaşanlar, hakim sınıfların sempatisini kazanmaya çalışanlar gerçekten vardır. Bunları bulabilmek, tesbit edebilmek için gene Halkın Sesi'nin sayfalarına bakmak gerekiyor:

"Tüm çalışanların grevinin hazırlanması için mücadelede hedefi daraltmalı, özellikle Demirel ve Türkeş'in hükümetten indirilmesini hedef almalıyız. Bu amaçla, esnaf ve zenaatkarların, küçük ve orta sermaye sahiplerinin, hatta faşizme karşı olan büyük sermayedarların destek ve sempatisini kazanmaya çalışmalıyız." (Halkın Sesi, 27 Nisan s.54 sf ğ) (abç.)

"Türk-İş ve DİSK, bütün işçi sendikaları, işçi sınıfının en azgın düşmanlarının hükümetten indirilmesi için harekete geçmelidir. Geçen yıl Türk-İş'in İzmir'de yaptığı "uyarı grevi" olumlu bir deneydir. DİSK ise genel grev hakkını programına koymuştur. Ve MC hükümetini düşürme çağrısı yapmaktadır. İşçi sınıfının ve bütün halkın menfaatlerini savunanlar, siyasi grev hazırlama hareketinin bayraktarlığını yapmalıdır. Demirel-Türkeş'lerin faşizmine karşı olan bütün siyasi partiler, bütün sendikalar, demokratik kuruluşlar ve örgütler, bütün çalışanların grevini hazırlamak için birleşmeli ve aktif mücadeleye girmelidirler." (Halkın Sesi, aynı sayı, aynı sayfada)

"Halkın Sesi"nin 59. sayısının başyazısında ise "hedef" Türkeş faşistlerine kadar daraltılmaktadır! Böylece Halkın Sesi yazarları 40 milyon'un balyoz gibi (!) birliğini(!) (okuyucu 40 milyon rakamına dikkat etmelidir) kağıt üzerinde de olsa sağlamaktadırlar.

Baylar! Bu ne pehriz, bu ne lahana turşusu! Siz "Demirel-Türkeşlerin faşizmine karşı olan bütün siyasi partiler (...) örgütler"in içine TKP, TSİP, TİP gibi revizyonist, sosyal-emperyalizm uşağı sosyal-faşistlerin girdiğini, CGP, DP, MSP gibi hakim sınıfların diğer partilerinin girdiğini bilemeyecek kadar cahil misiniz? Bütün bu partilerle "birleşme"nin ve beraberce "aktif mücadeleye girmenin halka ve devrime ihanet olduğunu bilmeyecek kadar gözleriniz mi karardı?

Utanın! Türk-İş'in İzmir'de yaptığı "uyarı grevi"nin ne mene bir şey olduğunu, Halil Tunç'un her ağzını açışta Demirel gibi konuştuğunu siz bilmiyor musunuz? "Uyarı grevi"nin olumlu bir şey olduğunu size Türk-İş yönetimi mi, yoksa her sayınızda en ufak bir eleştiri yazısı bile eklemeden demeçlerini yayınlayıp lanse ettiğiniz reformist sendikacılar mı, anti-komünist sendikacılar mı kulağınıza fısıldadı?

"Halkın Sesi" oportünistleri! Her kılığa giren bukalemunlar! Siz "MC hükümetini düşürme çağrısı yapan" DİSK yöneticilerinin 'Aydın Meriç-Mehmet Ertürk sosyal-faşist kliği' ve onun kuklası Kemal Türkler ve hempaları olduğunu bilmiyor musunuz? Halkın Sesi oportünistleri! Siz "büyük sermayedarlar" kelimelerinin emperyalizmin işbirlikçisi kapitalist unsurlar anlamına geldiğini bilmiyor musunuz? "hatta (!) faşizme karşı olan büyük sermayedarların (?) destek ve sempatisini kazanmak" için hangi taklaları atmanız gerektiğini, bilmiyor musunuz?

Pes Doğrusu!

Bir cambazlık ve devrim propagandasının reddi

"Halkın Sesi" oportünistleri Eylül ayındaki genel grev ve direnişlerde "kendiliğinden hareketin karşısına" demokratik halk iktidarı sloganıyla çıkmayı, bu mücadele içinde temel sloganların kullanılmasını reddettiler. Onlar son tahlilde devrimin propagandasını ve hatta "demokratik halk iktidarı"nın kendisini reddettiler. Biz genel grev ve direniş konusundaki düşüncelerimizi Halkın Kurtuluşu'nun o dönemdeki bütün sayılarında, özellikle 25. sayıda Başyazıda, 24. sayıda "Ne Reformist İktidar, Ne Sosyal-faşist Döktatörlük, Yaşasın Devrimci İşçi-Köylü İktidarı" yazısında ve "'Halkın Sesi' Oportünistleri Devrimin Propagandasından Korkuyor" adlı broşürde ortaya koyduk.

"Halkın Sesi" oportünistleri şimdi tornistan etmekte ve "Yaşasın devrimci işçi-köylü iktidarı" sloganını elçabukluğu ile "MC yıkılmalı, halkın demokratik iktidarı kurulmalıdır" eylem sloganı(!)na ve direktifine çevirmektedir. "Halkın Sesi" oportünistlerinin Halkın Kurtuluşu'nun eylem sloganı olarak (Eylül genel grev ve direnişleri sırasında) ileri sürdüğünü söylediği bu cümle ise ne tesadüf ki, gazetemizin hiç bir sayısında manşette veya hatta bir başlık olarak bile yer almamaktadır. Bu cümle 23. sayıda "Genel Grev, Genel Direniş Bayraklarını Yükseltelim" başlıklı yazıda ve yazının diğer cümleleri arasında onlardan hiç bir ayrıcalığı olmadan yer almaktadır.

Halkı eyleme çağıran bir ajitasyon yazısının diliyle "genel grev ve genel direniş"in amacının ne olduğu bu yazıda şöyle açıklanıyordu: Arkadaşlar, İşçiler, Köylüler, Emekçiler! Gün mücadele günüdür. Gün ileriye atılma günüdür. Bu gün gaspedilmek istenen haklarımızı savunacağız. Bugün bir sel gibi coşacak, bir fırtına gibi mücadele edeceğiz. MC katilleri halkı sindirebilmek, halkın bütün haklarını, özgürlüklerini yok edebilmek için DGM'leri çıkartmak istiyorlar. Biz MC katillerine bu fırsatı vermeyeceğiz. Direneceğiz. Onlar azgınlaştıkça bir daha kararlılıkla direneceğiz. DGM'leri kurdurtmayacağız. (......) MC yıkılmalıdır! Çünkü MC bir katiller cephesidir. En azgın, en vahşi sömürgenlerin, en alçak emperyalist uşakların cephesidir."

İnsan marksist olmadan dürüst olmayı becerebilir. Proleter devrimci olunsa bile hiç olmazsa hokkabazlık yapmaz, "Zati Sungur'luk" yapmaz.

Peki ama bu kadar gürültünün sebebi nedir? Evet, ortada bir tornistan ve tornistancı vardır. Ama bu tornistan Halkın Kurtuluşu'nun 25. sayısında değil, "Halkın Sesi"nin 79. sayısında ve şu sözlerle yapılmaktadır: "Halkın Sesi" onları niçin eleştirmişti? Demokratik halk iktidarının propagandasını yaptıkları için mi? "Halkın Demokratik İktidarı şiarını bir propaganda şiarı olarak ileri sürdükleri için mi? Elbette ki hayır. Çünkü "Halkın Sesi" bunu her sayısında yapıyor ve özet olarak bundan başka bir şey de yapmıyor." (Halkın Sesi s.79, sf.7) (abç.)

"Halkın Sesi" oportünistleri! Bu sözler sizi kurtarmıyor. Sizi haklı çıkarmıyor. Hatırlayınız. Mesele şuydu: Eylül ayındaki genel grev ve direnişler sırasında devrimin ve işçi köylü iktidarının propagandası yapılacak mı, yapılmayacak mı?

Mesele, dergilerde demokratik halk iktidarının soyut propagandası değildir. Doğru. Siz "özetle bundan başka bir şey de yapmıyorsunuz". Ancak mesele şudur: Somut bir durumda, Eylül ayında ve somut bir şekilde, işçi ve köylü yığınlarının MC iktidarı ile iktidar meselesi, hükümet değişikliği vb. meselelerle ilgilendiği bir sırada bunlara bağlı olarak devrimin ve demokratik halk iktidarının propagandası yapılmalı mıydı, yapılmamalı mıydı? Siz bu soruya cevap vermek zorundasınız.

"Halkın Sesi" oportünistleri, şöyle yazıyorlar: "Oysa Halkın Kurtuluşu o kadar müthiş devrimcidir ki, bu 'sınırı' bir kalemde kaldırmakta ve grev hareketinin başlamasıyla birlikte "MC yıkılmalı, halkın demokratik iktidarı kurulmalıdır" şiarını güncel şiar olarak ciddi ciddi ileri sürmektedir. Hem de hangi şartlarda? Proletaryanın öncüsünü izlemediği ve reformculukla, revizyonizmin etkilerinden kurtulamadığı şartlarda! Proleter devrimci siyaset ve taktikleri kavramayan Halkın Kurtuluşu çok hafif davranışlara kapılmaktadır." (Halkın Sesi, s. 79, sf.6)

"Halkın Sesi" oportünistleri! "çok hafif davranışlar" deyimi tam da size uyuyor. Boşuna uğraşmayın. Halkın Kurtuluşu'nun "MC yıkılmalı, halkın demokratik halk iktidarı kurulmalıdır" diye bir eylem sloganı attığına bırakınız halkımızı ve devrimcileri, gazetecilik tekniğinden anlayan bir burjuvayı bile kandıramazsınız. Büyük puntolu harflerin, dikkat çekici başlıkların, eylem çağrısı için uygun afişlerin olduğu yerde eylem sloganı, eylem çağrı cümlelerin arasında yapılmaz.

Üstelik Halkın Kurtuluşu, "Halkın Sesi" değildir. Halkın Kurtuluşu taraftarları özü sözü doğru kişiler olduklarını dosta düşmana göstermişlerdir. Halkın Kurtuluşu ve onun taraftarları sahtekar değillerdir. Onlar söylediklerinin doğruluğuna inandıkları için söylerler ve söylediklerini de yaparlar.

Halkın Kurtuluşu, "Halkın Sesi" değildir. O sahtekâr, devrim lafazanı ve kakavan değildir. Halkın Kurtuluşu "MC yıkılmalı, demokratik halk iktidarı kurulmalıdır" diye bir eylem sloganı ileri sürseydi ve "genel gerevle demokratik halk iktidarının kurulmasını mümkün" görseydi bunun gereğini de yerine getirir ve "Petrograd'daki Kışlık Sarayı" kuşatırdı. En azından bunun için harekete geçerdi.

"Halkın Sesi" oportünistleri şöyle diyorlar: "Biz, yurdumuzun tam bağımsızlığa kavuşmasını, ortaçağ karanlığının toplumumuzun her alanından (...) sökülüp atılmasını istiyoruz. Bunu başarmanın tek yolunun devrim olduğu inancındayız. Yurdumuzun meselelerini böyle geniş bir ufuk içinde görüyoruz."

"Halkın Sesi" yazarları sizin inancınız hiç bir şey ifade etmez. Bu sizde sadece arada sırada soyut bir şekilde ortaya konan bir inanç olarak kaldıkça en iyimser bir isimlendirmeyle olsa olsa mümin imam olursunuz. Ama imam bile düşündüğünü ortaya koyar.

"Halkın Sesi" oportünistleri şöyle diyorlar: "Mücadeleyi demokratik halk iktidarı ufku içinde ele almakla, günün sloganı olarak "demokratik halk iktidarı kurulmalıdır" demek birbirinden tamamen farklıdır." (Halkın Sesi, s.79, sf.6)

"Halkın Sesi" yazarları, Halkın Kurtuluşu'nun eylem sloganları (?) üzerinde cambazlıklarınızı bir kenara bırakın. Yüce Stalin'in adını kendi kepazeliklerinize alet etmeye kalkışmayın. Siz önce şuna cevap verin: Biz meseleleri hangi perspektif içinde ele alıyorsak, çözümü ne de görüyorsak bizzat onun, o ufkun kendisinin propaganda ve ajitasyonunu yapmak zorunda değil miyiz? Ve bunu somut ve gerekli bir dönemde, işçilerin ve köylülerin hükümet meselesiyle ilgililerinin son derece fazla, bu meselede duyarlı oldukları Eylül ayı genel grev ve direnişleri sırasında yapmak zorunda değil miydik?

"Halkın Sesi"nin Stalin'i sahtekârlıklarına alet etmeye kalkıştığı ve kırmızı çerçeve içerisinde (79. sayıda) büyük bir cesaretle (kendinden başka herkesi aptal sanmanın, kibirliliğin olduğu cesaretle olsa gerek) yer verdiği yazısı eylem sloganı meselesini tartışmaktadır. "Günün sloganı" terimiyle Stalin "eylem sloganı"ne (ve direktifi) kasdetmektedir. "Gelecek dönemlerin perspektifinden günün sloganına dönüştürebilmek" sözleriyle ise eylem sloganı etrafında kitlelerin harekete geçirilmesini kasdetmektedir. Stalin'in verdiği "1917 Nisan'ında Petersburg Bolşevik Grubunun Kışlık Sarayı kuşattığı ünlü gösteri" örneği de buna uygundur.

"Halkın Sesi" yazarları ise Stalin'i çarpıtmaya, "gelecek dönemlerin perspektifi" ve "günün sloganı" kelimeleri üzerinde sahtekarca oynayarak, oportünist ve sinsi yorumlara tabi tutarak temel sloganların ve bu onlamda "Yaşasın Devrimci İşçi-Köylü İktidarı" sloganının -ki biz bu sloganı kullanıyorduk, "MC yıkılmalı, demokratik halk iktidarı kurulmalıdır"'ı değil- günümüzde propaganda ve ajitasyon sloganı olarak da kullanılamayacağını iddia etmeye çalışmaktadır. Halkın Sesi'ne göre, proleter devrimciler "Yaşasın işçi-köylü iktidarı" sloganını ve diğer sloganları, bunlar günün sloganı haline gelinceye kadar bir ufuk, bir inanç olarak kafasında saklı tutmalı, somut durumlarda kitleler arasında propaganda ve ajitasyon sloganı olarak kullanmamalıdır. Baylar! Kendi kendinizi kandırmayın! Bu, marksist bir taktik değil, olsa olsa hakim sınıfları incitmeme ve ürkütmeme taktiği olabilir. "Bir avuç hain" dışında, işbirlikçi sınıflar da dahil "40 Milyon'u bir balyoz gibi birleştirme (!)" taktiği olabilir. Bildiğiniz yolda bu taktikle ilerleyin Halkın Sesi Oportünistleri. "Büyük sermayedarların sempati ve desteğini" kazanmamanız için hiç bir sebep yok. Ancak bu işe marksizmin ustalarının adını karıştırmaya geldi mi, bir daha bu "çok hafif davranışlara" cüret edeyim demeyin!

Halkın Sesi yazarları her zamanki yollarını izliyorlar. Gerçeği çarpıtarak, yazılardan cımbızla cümle seçerek önce hayali bir "sol" anlayış imal ediyorlar. Daha sonra bu "sol" anlayışı eleştiriyor görüntüsü altında kendi sinsi revizyonizmlerini ve reformculuklarını haklı ve doğru göstermeye çabalıyorlar. Ustaların sözlerini oportünist yorumlara tabi tutarak kendi tezlerini desteklemeye sinsi revizyonizmlerini ve reformist tezlerini yaymaya çalışıyorlar.

Ancak gerçekler devrimcidir. Gerçekler ve doğrular "Halkın Sesi" oportünistlerini kendi burjuva-oportünist taktiklerini ve reformist-revizyonist tezlerini ile başbaşa ve yalnız bırakıyor.

"Halkın Sesi"nin politikası: Büyük sermayedarların kazanılması uğruna İşçi — Köylü iktidarının reddi

"Devrim herşeyden önce bir iktidar meselesidir. Ülkemizdeki yerli hakim sınıfların iktidarı parçalanmadan ve devrimci işçi-köylü iktidarı kurulmadan, halkımızın kurtuluşu gerçekleşemez. Devrimci işçi-köylü iktidarı kurulmadan, emperyalist baskı ve sömürü yokedilemez. Her devrimde esas mesele, siyasi iktidar meselesidir. Emperyalizmin boyunduruğunu kıracak olan milli demokratik devrimde de bu böyledir." Hayır! Bu alıntıyı Halkın Kurtuluşu'ndan yapmadık. Bu cümleler Halkın Kurtuluşu'nda değil, bugünkü "Halkın Sesi" dergisinin ağabeyi Proleter Devrimci AYDINLIK dergisinin 26. sayısının 108-109. sayfalarında yer alıyor.

Halkın Sesi oportünistlerinin tekke çıkarları gözlerini iyice kararttığından, söylediklerini unutup Halkın Kurtuluşu'na karşı malzeme olarak kullanmak için "Devrimci işçi-köylü iktidarı" sloganına kara çalmaya çabalıyorlar.

Aslında Halkın Kurtuluşu "devrimci işçi-köylü iktidarı" terimini de, "demokratik halk iktidarı" terimini de kullanmaktadır. Bu terimler aynı şeyi ifade eder. Ancak birinden iktidarın esas sınıf muhtevası (temel ittifak işçi-köylü ittifakı hatırlansın) belirtilmektedir.

Lenin de, Halkın Sesi'nin yaptığı aktarmada: "Çarlık üzerinde kesin bir zafer elde edebilecek tek güç ancak halk olabilir, yani eğer sadece esas büyük güçler ele alınacak ve köy ile şehir küçük burjuvazisi (o da halk'tır) bu güçler arasına konacak olursa proletarya ve köylülük" derken her halde aynı revizyonizme düşüyor olsa gerek. "Halkın Sesi" oportünistleri aynı şarlatanlığa devam ederek 79. sayıdaki alıntıya dayanarak Lenin'in de revizyonist olduğunu Ya da onların deyişleriyle Lenin'in "bir türlü kurtulamadığı revizyonist etkiler" altında olduğunu, göğüslerini gere gere ilan edebilirler.

"Halkın Sesi" yazarları, "baş çelişmenin iki süper devlet ile ülkemiz halkı arasında olduğu", "merkezi görevin milli bağımsızlık mücadelesi olduğu", "işbirlikçilere karşı yürütülen mücadelede dahi, iki süper devleti azami ölçüde tecrit etmek ve baş düşman olarak onları almaya özen göstermek gerektiği" şarlatanlıkları arasında dörtnala ilerleyerek, oportünizmin, reformizmin ve revizyonizmin batağında gittikçe daha derinlere dalmaktadırlar. Onlar her gün daha da fazla bir dozajda "hakim sınıflara özen gösterme", onları incitmeme ve ürkütmeme siyaseti izlemektedirler.

Hayır Baylar! Biz 40 milyonu iki süper devlete karşı bir balyoz gibi birleştiren (?) Milli Bağımsızlık hükümetini (?) savunmuyoruz. 40 Milyon'un içinde emperyalizmin işbirlikçilerinin, işbirlikçi hakim sınıfların da olduğunu iyi biliyoruz. Biz, devrimci işçi-köylü iktidarı,

YALANLARINIZI İFTİRALARINIZI SÜRDÜREREK OPORTÜNİST KİMLİĞİNİZİ TEŞHİRE DEVAM EDİNİZ

"Genel Grev yoluyla iktidarı ele geçirmek şeklindeki Troçkist anlayış, Halkın Kurtuluşu'nun 18. sayısından beri savunulmaktadır.

Aslında bu 'genel grev-genel direniş' yoluyla iktidara gelme taktiği Türkiye'de ilk defa ileri sürülmüyor. Kıvılcımlı'nın 'Sosyalist' gazetesi, 1970-1971 yılında bu Troçkist taktiğin kampanyasını yürüttü. Kıvılcımlı bu taktiği bir darbe zemini yaratmak amacıyla öne sürdü. Halkın Kurtuluşu ise aynı taktiği 'halk devrimine' giden yol olarak savunuyor. Anlaşılan Halkın Kurtuluşu saflarına katılan Kıvılcımlı'nın bazı eski müritleri, bu eski malları yaldıza boyayıp piyasaya sürebilmektedirler."
(Halkın Sesi, Sayı 79, S.6)(a.b.ç)

"Yeni kanun tasarılarının çıkartılmasının engellenmesi faşist MC iktidarının yıkılması, işçi sınıfının ve bütün halkın mücadelesinin Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda ileri bir adım atmasıdır. Bunun sonucunda işçi sınıfının ve bütün emekçi halkın bazı ekonomik, demokratik haklarını alması mümkündür. Fakat bunlar düzenin değişmesini, bağımsızlığın ve demokrasinin gerçekleşmesini, demokratik halk iktidarının kurulmasını getirmeyecektir. Bu nedenle, önümüzdeki somut hedefin MC'nin yıkılması olması devrimci proletaryanın asıl görevini unutturmamalıdır. Genel grev için yapılacak propaganda ve ajitasyon çalışması Ulusal Demokratik Halk Devrimi hedefine bağlı olarak gerçekleşmesini hızlandıran bir parça olarak ele alınmalıdır. Propaganda ve ajitasyonun devrim hedefi gözden kaçırılarak yürütülmesi reformist ve revizyonistlere hizmet eder." (Halkın Kurtuluşu Sayı 19, S.2) (a.b.ç)

"Vatan Partisi (Hikmet Kıvılcımlı'nın Partisi - HK) 1954'ün zor şartlarında devrimci görevler yüklenmiş olan devrimci bir partidir. Tüzüğünün ve programının özü, devrimcidir."
(Proleter Devrimci Aydınlık, Sayı 24, S.460)(a.b.ç)

DEVRİMCİ PROLETARYANIN HÜKÜMET MESELESİNDEKİ TAVRI

"Hükümet sorununda devrimci proletaryanın ilkesi şudur:

İşçi sınıfı devrimci işçi-köylü iktidarı için mücadele eder. Onun gerçekleşmesinin şartı olmadığı zaman, düşman sınıflarla uzlaşmayıp tersine mücadele eden ve halkın acil ve hayati taleplerini gerçekleştirecek ve işçi sınıfının serbestçe örgütlenmesine izin verecek hükümeti destekler... Ondan başkasını değil!..Bir hükümetin devrilmesini savunduğu zaman yerine hangi hükümetin geçmesi gerektiğini de hiç bir zaman cevapsız bırakmaz.

Ne faşizmle uzlaşan bir reformcu iktidar, ne de sosyal faşist diktatörlüğü desteklemek yok! Bizi kurtaracak olan kendi kollarımızdır.

Yıkılsın zalimlerin, halk düşmanlarının, rüşvetçilerin, soyguncuların iktidarı faşist MC!

Yaşasın devrimci işçi köylü iktidarı!
(HK s.24 s.7)(a b ç)

HALKIN KURTULUŞU'NUN EYLEM SLOGANLARI

Halkın Kurtuluşu'nun genel grev kampanyası süresince birinci sayfasında yer alan Genel Grevi vurgulayan manşetleri ve yazı başlıkları:

15-16 HAZİRAN YOLUNDA FAŞİST MC İKTİDARINA KARŞI İLERİ! (HK. S.17) 14 Haziran

Sendika Hürriyetinin gaspedilmesi ve ücretlerin dondurulması için hazırlanan tasarılara karşı GENEL GREVE HAZIR OLALIM. (HK. S.18, 16 Ağustos)

FAŞİST DGM'LERİ KURDURTMAYALIM (HK.s.21, 6 Eylül)

Hakim Sınıfların Oyunlarını Bozmak için GENEL GREVE HAZIRLANALIM (HK s.21, 6 Eylül)

FAŞİST SALDIRILARA, DGM'LERE KARŞI GENEL DİRENİŞ (HK.s.22, 13 Eylül)

Faşist Saldırı Dalgasına Karşı Cesaretle İleri Atılalım. (HK. s.22, 13 Eylül, Başyazı Başlığı)

GENEL GREV GENEL DİRENİŞ BAYRAKLARINI YÜKSELTELİM. (HK s.23, 20 Eylül)

x x x

Halkın Sesi Oportünistlerine soruyoruz: Halkın Kurtuluşu'na maletmeye çalıştığınız, "Devrimci İşçi Köylü İktidarının eylem sloganı olarak kullanma iddianızadayanak olarak gösterebileceğiniz, Halkın Kurtuluşu sayfalarında yer almış tek bir manşet veya yazı başlığı gösterebilir misiniz? Gösteremezsiniz, çünkü malzemeniz yalan ve tahrifattan ibarettir.

"HALKIN SESİ" OPORTÜNİSTLERİNİN SAYISIZ TORNİSTANLARINDAN BİR ÖRNEK

"MC hükümetini düşürmek, geniş halk yığınlarının en acil isteğidir. Azgınlaşan faşist saldırı ve cinayetler, bu isteği son günlerde daha da şiddetlendirdi. Geniş demokratik çevreler ve sıradan yurttaş, elleri kanlı MC iktidarını değiştirmenin yolunu yordamını arıyor. Bugün yurdumuzda faşizme karşı olan herkesin kafasını yoran birinci mesele budur. (HS s.54 Tarih 27 nisan 1976" (a.b.ç)

"Emekçi halkın acil ve hayati talepleri' nedir? HK.kış yaklaştığına göre bu taleplerin odun, kömür vb. olduğunu savunuyor, galiba. Bugün Emekçi halkın 'acil ve hayati talepleri' iki süper devletin baskı ve tahakkümünden kurtularak bağımsızlığa kavuşmak, toprak devrimini, özgürlüğü ve demokrasiyi gerçekleştirmektir." (HS s.79 Tarih 19 Ekim (a.h.ç)

Halkın Sesi oportünistleri "halk yığınlarının acil siyasi isteği " konusundaki reformist görüşlerinden tornistan etmeye çalışırken ne hallere düşüyorlar: Bir hakim sınıf hükümetinin, yerini bir diğerinin alması taleplerini devrimle böyle bir hükümet değişikliğini "Demokratik Halk İktidarı"yla özdeşleştiriyorlar.

"Halkın Sesi" Oportünistlerinin İdeolojik Mücadele Araçları Yalan ve Sahtekarlıktır

"NE REFORMİST İKTİDAR NE SOSYAL FAŞİST DİKTATÖRLÜK, YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ KÖYLÜ İKTİDARI" (Halkın Kurtuluşu, Sayı 22 Birinci sayfa, yan başlığı) Tarih: 27 Eylül

"Nasıl olsa Halkın Kurtuluşu için ikisi arasında çok önemli bir fark yok, ha 'sosyal faşist diktatörlük, ha 'Demokratik Halk İktidarı, Birisi işçi sınıfının korkak mücadelesinin sonucu, diğeri cesur mücadelesinin!" (Halkın Sesi S.79 S.8) Tarih: 19 Ekim

Gazi Eğitim

Baş.ta.6'da

Gazi-Der yönetiminin bütün bu hatalarının yanısıra bizim hatalarımız olmamış mıdır, elbette olmuştur. Burada bunlardan tesbit edebildiklerimiz . Ayrıca bize yöneltilecek ve hatalarımızı göstermeye yönelik her ciddi ve dürüst eleştiriye de açığız. Hatalarımızı şöyle sıralayabiliriz:

1- Gazi-Der yönetiminin kuyrukçuluğunu yaptık ve onun birçok yanlışına zaman zaman ortak olduk, eleştirilerimizde tutarlı bir tavır takınamadık.

2- Gazi-Der toplantılarında kitlenin taleplerinin saptanması ve tartışmasını sağlamamız gerekirken grup çıkarları mücadelesinin ön plana çıkmasına engel olamadık ve bu tartışmalara katılarak hatta bazılarına neden olarak kitlenin uzaklaşmasına biz de neden olduk.

3- Makina Müh. Odasında yapılan geceden önce yönetim kurulu ile konuşmalarda kimsenin kendi görüşlerini koymaması ile ilgili bir karara varılmıştı. (gerçi bu karara yönetim kurulu uymadı ya) Bu karar yanlıştı. Çünkü herkes kendi siyasi görüşlerini konuşmalarında koyacaktır. Yalnız bu diğer görüşteki arkadaşların konuşmalarına engel olma şeklinde olamaz. Biz toplantıda her görüşten bir arkadaşın konuşması yerine yönetim kurulunun kendi görüşlerini koymadan konuşması, başkada kimsenin konuşmaması şeklinde bir karara vardık ki bu karar yanlıştı. Antidemokratik bir karardı.

Bu öğretim yılında neler yapmalıyız.

1- 1976-1977 öğretim yılında her türlü dar grupçu sekter tavırlardan vazgeçilmeli, her zamankinden çok ihtiyacımız olan birlik, beraberlik sağlanmalı.

2- Bu öğretim yılında kesinlikle okula gidilmeli bunun tüm hazırlıkları önceden yapılmalı, kitle toparlanmalıdır. (yazı, afiş pullama yapılmalı) G.E.E. öğrenci velileri derneğinin, parlamenterlerin ve demokratik kuruluşların aktif desteğini sağlamaya çalışmalıyız. Ancak mücadelede kendi gücümüzü esas almalı kendi gücümüze güvenmeliyiz.

3- Kitlenin toparlanmasıyla ilgili olarak;

a- Boykota bir süre katılanlarla sıkı ilişkiler kurarak bu arkadaşların aktif desteği sağlanmalı,

b- Boykota katılmayan arkadaşlar uzun vadeli bir çalışmayla kazanılıncaya kadar çalışmalı ve bu arkadaşlara karşı sekter olunmamalı.

4- Demokratik haklar sonuna kadar kullanılmalı. Bütün arkadaşlar Danıştaya dava açmalı. Kazanan arkadaşlar okul idaresine ve Bakanlığa karşı tazminat davası açmalıdır.

5- G.E.E.'ne bu yıl öğrenci alma işlemlerinde yapılan oyunlar sürekli kamuoyuna anlatılmalıdır. Bu seneki öğrenci alma işlemlerinin iptali için Danıştay'a dava açılmalıdır.

6- Çevre okullarla ilişkiler kurulmalı ve dayanışma sağlanmalıdır.

7- Faşistlerin yapacağı en ufak bir saldırıya en küçük bir sataşmaya karşı anında ve en aktif biçimde cevap verilmelidir.

Senir köyü

Baş.ta.3'de

sindirilmiştir. Bu gün yalnız 6 aile direnmektedir.

Jandarma kumandanı ile kadeh tokuşturan zorbaların bu güne değin hiç birisi tutuklanmamıştır. Bu zorbalar Gündoğmuş Jandarma karakoluna 6 kamyon deniz kumu, 8 kamyon yakacak odununu halkın sırtından peşkeş çekerek karakolla olan işbirliğini pekiştirmiştir.

Senir halkı MC'li zorbalara karşı kendi öz gücü ile direnmektedir.

Senir'de süregelen bu faşist baskıların benzer biçimleri ülkemizin diğer köylerinde, işyerlerinde, okullarında vs. sürmektedir. Artık bıçak kemiğe dayanmıştır.

HALKIN KURTULUŞU
Haftalık Gazete
Sahibi: Nevzat AÇAN
Sorumlu Yazı İşleri Md.: H.Selim AÇAN
Yönetim Yeri: N.Osmaniye Cad. Ata İş Hanı, 34/404 Cağaloğlu - İSTANBUL
Abone Şartları:
Yurtiçi yıllık 125 TL
6 aylık 65 TL
Yurtdışı yıllık 200 TL
6 aylık 100 TL
İlan Şartları:
Santimi 30.-TL
Dizgi: OLİMPİYAT IBM
Baskı: Daily News Web
Ist. Dağıtım: Yurt-Da
Ank. Dağıtım: Can Ajans
İzm. Dağıtım: Ege Dağıtım
Yazışma Adresi: P.K.1107 Sirkeci-İSTANBUL

Faşist MC

Baş.ta.1'de

dir. Bu yüzden kendileri gibi verdiği faşist mahkumiyet kararları da iptal edilmelidir. Mahkumlara özgürlükleri iade edilmelidir. Bu uğurda mücadele tüm yurtsever, devrimci ve demokratların görev bilmesi gereken önemli bir meseledir. O halde hep birlikte şu talepler uğrundaki mücadeleyi yükseltelim.

DGM'LERİN TUTUKLADIĞI TÜM TUTUKLULAR SERBEST BIRAKILSIN!
DGM'LERİN MAHKUMİYET KARARLARI İPTAL EDİLSİN, MAHKUMLAR SERBEST BIRAKILSIN!

Sungurlu'da

Baş.ta.6'da

şaşırdı, heyecandan ve korkudan dizleri titriyordu.

Bu olay, faşist MC iktidarı ve onun uşaklarını geriletti. Tecrit olma durumunda olduklarını gören faşist kliklerin aralarındaki çalışma keskinleşti ve hemen o günlerde faşist müdür görevinden alındı. Bu bizim ve özellikle analarımızın, bacılarımızın kararlı direnişiyle gerçekleşmiştir. Kitlelerin gücünün yenilmez olduğu, kudurmuş köpeğin sudan korktuğu gibi faşistlerin de kitlelerin birleşmesinden korktuğu gerçeği bir daha doğrulandı. Ve biz, bu birkaç haftalık mücadelemiz süreci içerisinde faşizme karşı mücadele çizgimizi yeniden gözden geçirdik. Mücadele tecrübemiz "sol maceracı" ve "teslimiyetçi reformist" ve revizyonist görüşleri mahkum etti.

EN KÜÇÜK BİR MEVZİYİ VE OKULLARI FAŞİSTLERE TERKETMEYELİM, HER FAŞİST SALDIRI BİZLERİ DAHA GENİŞ GENÇLİK VE HALK KİTLELERİYLE BİRLEŞTİRMELİDİR!

ÖRGÜTLÜ KİTLELERİN GÜCÜ YENİLMEZ!

Davamızı

Baş.ta.1'de

şistlere gereken ... verildikten sonra, değişik yönlere doğru hızlı bir şekilde uzaklaşıldı. Daha sonra bütünleşilerek yöreden katılanlarla birlikte; "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Doğu'da Milli Zulme Son" gibi sloganlar atılarak dağın eteğinde bir kahvede, bundan sonraki tavrımız konusunda konuşmak, tartışmak üzere toplandık. Bu arada faşistler de boş durmamışlar, güvenilir kurtarıcı ve dostları polislere haber vermişlerdi. Ekipler kahveyi sardılar. Herkes değişik yönlere kaçtı. Arkamızdan 5-6 el silah attılar. Biz, iki kız, bir erkek arkadaş yöreyi bilmediğimiz için doğru dağa kaçtık ve kısa bir süre sonra yakalandık. Diğerleri kaçtılar. Polisler bize büyük bir hırs ve kinle, sille tokat giriştiler. Arabaya bindiğimizde, az önce kötü bir şekilde dayak yiyen faşistlerin de arabada olduklarını gördük. Polisler ekip arabasına bindiklerinde diğer ekiplere telsizle "silahlı bir grubun kaçtığını, tehlikeli olduklarını" anons ediyorlardı. Oysa silah kullanan sadece kendileriydi.

Bizi ilkin Karşıyaka, daha sonra da Gümüşpala Karakoluna götürdüler. İfadelerimiz alınırken, polislerin biri faşist oluyor, diğeri devrimci rolü yaparak bize yakınlaşmaya çalışıyordu. Diğer polisler düzenli fasılalarla vuruyorlardı. Özellikle de kasıklarımıza. Gümüşpala'daki komiser desingen ve seksomanyak bir faşisttir. Bu arada yöredeki arkadaşlar bize sürekli olarak yiyecek vs. getirdiler. Sabaha kadar dışarda pencerenin önünde beklediler.

Sabah saat 10.00'da mahkememiz olmasına rağmen sivil polisler, araştırma yapacakları gerekçesiyle mahkemeyi ertelediler. Bütün bu zaman boyunca benimle, Yapı ve Kredi Bankası Aksoy Şubesi soygunu ve soygunu yapan kişiler arasında bir ilişki kurmaya çabaladılar, gazetelere gerçek dışı haberler verdiler. Mahkemeden önce bizimle birlikte olan kişilerin adlarını verirsek kurtulacağımızı söylediler. O kişileri tanımadığımızı ısrarla söyledik. Mahkemeye ancak 16.30'da çıktık. Delil yetersizliğinden 12 Kasım 1976'ya ertelendi.

Faşistler ve sosyal-faşistler hiçbir zaman haklı kavgamızı engelleyemediler ve engelleyemeyeceklerdir. Davamızı son nefesimize dek aynı yürek, aynı inançla götürmeye kararlıyız.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

İZMİR'DEN ÜÇ DEVRİMCİ

İşçilerin dirisini

Baş.ta.1'de

Ancak ertesi gün devrimciler cenazeyi almak üzere gittiğinde işveren yardakçıları ve işçi sınıfı hainlerinin İhsan arkadaşın başında sadece beklediğini görmüşlerdir. İşveren cenazeyi almak istediyse de İhsan'ın kardeşi devrimcilere olan güveninden ve duyduğu sempatiden dolayı cenazeyi işveren temsilcilerine vermemiştir.

Cenaze arabayla camiye getirilmiş namazı kılınmak için beklenirken;

Burjuvazinin kuyrukçuları revizyonist sendika ağalarının bir gün önce verdikleri sözleri tutmadıkları her zamanki gibi açığa çıkmıştır. Afiş asılmamış, bildiri dağıtılmamış işçiler ve demokratik kuruluşlar çağırılmamış yalnız DİSK Kocaeli Şube yöneticileri çağ.. ıştır. Hesap sorulduğunda "zaten hakim sınıfların beklediği de olay çıkması, Halkın bize karşı antipatisi var. Sesli(!) birşekilde cenazeyi kaldırırsak halk bizden kopar. Halkı karşımıza almayalım cenazeye saygı gösterelim. şeklinde kuyrukçu politikalarını ortaya koymuşlardır. İŞÇİNİN DİRİSİNİ SATAN REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI CENAZESİNE SAYGI(!) DUYUYORLAR.

Yakalarına DİSK İhsan Haktanır şeklinde kağıt rozetler iliştirilen işçilere karşı polis imamı kullanmıştır. Şöyleki; imam işçilere yaklaşarak "Cami avlusunda rozet takılamaz, çıkarın yoksa namazı kılınmaz" demiştir. Devrimciler "Biz de cenazeyi alıp parka gidelim, bilen herkes cenaze namazını kıldırabilir, rozetleri çıkarmak tavizdir kabul etmiyoruz" demişler, revizyonist sendika ağalarının sahip çıkamadığı rozetlere sahip çıkmışsa da kitlenin anlık tartışmasından yararlanan korkak revizyonistler "Aman! cami avlusunda olay çıkartmak istiyorlar, sonra basına KOMÜNİSTLER CAMİDE OLAY ÇIKARDI! diyecekler" diyerek rozetleri çıkartmışlardır. Oysa aynı camide Akıncı çömezler anahtar rozeti ile namaz kılmıştır.

Bu tavizin üzerine polis daha azgınlaşmış ve kitleyi oyalamaktan öte gitmeyecek, izin alınmadığı için de henüz dağılmamış olan paket haldeki sendika bildirilerine el koymuş, sendika şube başkanını götürmüştür.

Bu olayda da sosyal-faşistler başta olmak üzere, bütün revizyonist ve gericiler devrimcilere karşı birleşerek önderliği ele geçirmişler, Istanbul'daki DİSK'in otobüs mitingi gibi cenazeyi otobüslerle kaldırmışlardır.

Öz eleştirimiz:

1- Proleter devrimciler teoriyi pratikle birleştirmekle yükümlüdür, doğruları bilmek yetmez, onları hayata uygulamazsak entellektüelliğe düşeriz.

2- Kitlelerle canlı bağlar kuralım, kitlelere güvenelim, kitlelerle beraber kitlelerin önünde yürüyelim.

3- Önderlik yapmak için Devrimciler, yalnız kendiliğinden gelişen hareketlere bel bağlamayıp, somut şartlarda oluşan potansiyeli değerlendirmeli, ona önderlik etmelidir.

4- Günümüzde yükselen sınıf mücadelesinde gerici hakim sınıflara karşı aktif mücadeleyi kitlelerle verelim.

CENAZELERİMİZ E MİLİTANCA SAHİP ÇIKALIM!
KAHROLSUN REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

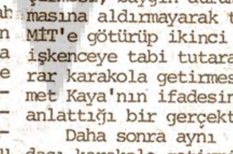

HALKIN KURTULUŞU YAYINLARI
«HALKIN SESİ» OPORTÜNİSTLERİ DEVRİMİN PROPAGANDASINDAN KORKUYOR!
ÇIKTI
GENEL DAĞITIM YURT-DA
Babıalı cad 30/9

Kars'ta

Baş.ta.1'de

yakından ilişkisi bulunmayan Ahmet Kaya adlı arkadaşı yakaladı. Arkadaşı önce arabaya atıp şehrin dışında Ani harabeleri civarına götürüp işkenceden geçirmesi, baygın durumda olmasına aldırmayarak tekrar MİT'e götürüp ikinci bir işkenceye tabi tutarak tekrar karakola getirmesi Ahmet Kaya'nın ifadesinde de anlattığı bir gerçektir.

Daha sonra aynı arkadaşı karakola getirmişler, öldü diye bırakıp bir tabuta koymuşlar, üzerine de bir bayrak çekerek başka bir görünüm kazandırmaya çalışmışlardır. Arkadaş ... cak hastanede kendine gelmiştir. Vali, Emniyet müdürü başta olmak üzere tüm faşistler hastane personeline baskı yaparak rapor verilmemesini sağlamışlardır.

Ahmet Kaya'ya hastanede hiç bir müdahale yapılmadan ve ifadesine başvurulmadan Cumhuriyet Savcılığı'nca tevkif edilerek Cezaevine gönderilmiştir . Cezaevinde durumu iyi olmadığı, tedaviye muhtaç olduğu halde bu durum gözönüne alınmamaktadır.

Aynı gün Şükrü Belli arkadaşa da yakalanıp, aynı yerde işkence edilerek yazılmış bir ifadeye zorla imza attırılmıştır.

Biz Karslı devrimciler Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda faşistleri ve modern revizyonistleri, marksist-leninist cephede birleşenlerle birlikte yok edeceğimize inanıyor ve bu baskıların, işkencelerin bizi yıldırmayacağını tüm halkımıza duyuruyoruz.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL-FAŞİZM!
YAŞASIN DEMOKRATİK İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!

KARS'TAN BİR GRUP DEVRİMCİ

Kıgı

Baş.ta.1'de

soruyorlardı. Ben ise sürekli Türkiye'deki hakim sınıfların bütün çirkefliklerini haykırıyor, onlara teslim olmıyacağımı söylüyordum. Bayılana kadar dövdüler, ayılınca gazetenin yasal olduğunu, bu gazetenin satışını engellemenin kendi çıkardıkları yasalara ters düşeceğini söyledim. Onlar ise hiç duymuyorlardı. O sırada komiser muavini içeriye girdi, yüzüne "Anayasadan sürekli bahsediyorsunuz, ... Hani Anayasanız? Hani Özgürlükleriniz? Anayasanızda işkence var mıdır?" diye bütün kinimle bağırdım. Komiser muavini iktidarın uşağı olduğunu tekrar tekrar ortaya koydu, başını önüne eğip yüzünü çevirdi. Kendilerince hazırlanan bir ifadeyi zorla imzalatmak istediler. Bütün baskılara işkencelere rağmen imzalamıyacağımı haykırdım. Bende bu kararlı tutumu gören faşist polisler dize geldiler. İstediğim biçimde ifademi yazdırtarak imzaladım. Şurası açıktır ki, devrimcilerin kararlılığı, halkına ve devrime olan sarsılmaz inançları faşist cellatları dize getirecektir.

Polis karakolundaki işkence ve sorgudan sonra Savcılığa sevk ettiler. Savcılıktaki sorgumda gazetelerin yasal olduğunu, gazetelerin geri verilmesini, geri verilmediği takdirde parasının ödenmesini söyledim.

Savcı bana emperyalist işbirlikçi iktidarın uşağı olduğunu ispatladı: "Hem yasak gazeteleri satarsın, hem de gazeteleri geri istiyorsun, bunlar yasak gazetelerdir, bunları İstanbul'a gönderip yasak olup olmadıklarını öğreneceğim" yalanıyla gazeteleri vermedi.

Artık biz şunu iyi biliyoruz ki, dayanacak tek güç halkın örgütlü mücadelesidir. Bütün faşistlerden halkın örgütlü mücadelesiyle birgün bu hesabı soracağız, o zaman, güvendikleri emperyalistler ve ağa babaları gelsin kurtarsın onları. O zaman bizim öcümüz çok büyük olacaktır.

İşkenceciler, zindancılar, cellatlar bunu iyi kafanıza koyun ki, halkın gazetesi HALKIN KURTULUŞU'nu engelliyemezsiniz. Bu halk sizden bir gün hesap soracaktır. Bakalım o zaman nereye kaçacaksınız , bu halk uyandı artık. Bütün namussuzluğunuzu halk biliyor, bilmedikleri de kendi gazeteleri olan HALKIN KURTULUŞU vasıtasiyle öğrenecektir. Gücünüz yetmiyecektir HALKIN KURTULUŞU'nu durdurmaya.

HALKIN KURTULUŞUNA YAPILAN BASKILARA SON!
KAHROLSUN ABD VE SOVYET SOSYAL-EMPERYALİZMİ!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
AZADİYE MİLETAN YEK BUNA XELKAN!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

KIĞI

Gaziantep Irmak Deterjan

Baş.ta.4'te

de suçlu oluyoruz. Bize hiç bakmazlar. 16 Eylül'den bu yana hangisi yanımıza gelmişse bir selam dahi vermemiştir. Açıklasınlar şimdi suçlu biz miyiz, onlar mı? Sendikamızın bölge temsilcisi Ali Demir de bizimle beraber işyerinden atıldı. Mücadelemizde bizimle olduğu için herkes tarafından suçlandı. Fakat bizden kopmayıp, ağalık yapmayıp sınıfını savunduğu için ona da ters bakıp, iş verdirmeyip gözgöre göre açlığa mahkum ediyorlar.

Bu satılan 7 kişiye iş veriliyor da onlara sendikalar yardım yapıyor da bize hakkımızı savunduğumuz, DGM'ye karşı çıktığımız için neden sahip çıkmıyor bu sendika ağaları?

Yaşasın Irmak Deterjan'da mücadele eden 10 işçi ve DGM'ye karşı direndiği için işten atılan kardeşlerimiz. Yaşasın halkın kararlı ve ezilmez, yılmaz mücadelesi. İşçiler, köylüler, aydınlar birleşin! İşçiler sendika ağalarını atın ve sizlere yapılan ihaneti hiç bir zaman af etmeyin.

HALKIN KURTULUŞU'na bizlere de bir yer vermesi için rica eder, mücadelemizde bizimle olduğundan kıvanç duyarız.

Kardeşçe ve yiğitçe selamlar.

IRMAK DETERJAN FABRİKASI İŞÇİLERİ

Göle mitinginin

Baş.ta.1'de

"Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Kurdara Azadi", "İşçi-Köylü El Ele Demokratik Devrimde", "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Türkiye", "Zindanlar Boşalsın!", "Katil İktidar" sloganları halkın geniş katılımıyla haykırıldı.

Miting tertip komitesi, devrimcilere konuşma hakkı vermedi. Konuşmacılar sık sık yapılan bir hatayı tekrarlayarak saatlerce konuştular. Bu cansız ve sıkıcı nutuklar halkın siyasi gerçekleri kavramasına değil, sakılıp büyük ölçüde dağılmasına yol açtı.

Mitingde halk saflarında yer alan tüm siyasi görüşler serbestçe ortaya konulmalıydı. Bütün güçlerimizi birleştirmek için bu zorunludur. Devrimci, demokrat siyasi görüşlere yasak koyarak, tehdit savurarak, revizyonizme bel bağlayarak faşizme ve emperyalizme karşı mücadele yürütülemez.

Devrimciler, halkın tüm güçlerini birleştirme yolunda bütün sekter ve dar grupçu engelleri aşarak sebatla çalışacaklardır.

Kartal

Baş.ta.6'da

da, bu toplantılar için en geniş birliği sağlamaya çalıştınız mı? Yeterli ön çalışma yaptınız mı? Nasıl sonuç başarılı oldu mu? Ne gibi hatalar tespit ettiniz?

- Ege ve Lübnan olayları konusunda bir forum düzenlendi, valilik son anda toplantıyı yasakladı. İşçi hakları kongresi düzenlendi, ortak olarak Kartal'da miting çalışması yapıldı. En geniş birliğin ilkeler üzerinde olmasına dikkat edildi.

H.K.- Derneğiniz çalışmalarından dolayı kapatılma, mahkemeye verilme gibi bir durumla karşılaştı mı? Polis, faşist, sosyal-faşistlerin saldırılarına uğradı mı? Sonuç ne oldu? Derneğe ve dernek üyelerine karşı girişilen saldırılar karşısında tavrınız ne oldu?

- Derneğimiz hakkında iki konuda bildiri (çağrı el ilanı) ve işçi hakları kongresi için dava açılacaktır. İfadelerimiz alındı. Faşist saldırılara karşı kitle olarak karşı koyma prensibindeyiz. Derneğimiz faşist ve sosyal-faşistlerin bu bölgedeki baş hedefleri arasındadır.

H.K. Devrimcilerin yönetiminde olduğu bir derneğin çalışmaları reformist ve revizyonistlerin ellerinde bulunan derneklerin çalışmalarından farklı olmalıdır? Derneğinizde bu farklılık görülüyor mu?

- Bu farklılık bugüne dek yaptığımız çalışmalarla ortaya çıkmıştır.

H.K.- İttifak anlayışınız nedir?

- Propaganda ve ajitasyonda serbestlik, eylemde birlik ilkesi savunulmaktadır.

H.K.- CHP, TBP gibi siyasi partilerle ve diğer demokratik kuruluşların yönetimleri ve tabanlarıyla ilişkileriniz nasıldır?

- Bu bölgede ilişkilerimiz oldukça iyi olmasına rağmen ortak çalışmalar yapamadık.

H.K.- Derneğinizde Halkın Kurtuluşu satılıyor mu?

- Satılıyor, her sayısından ortalama 50 tane satılıyor.

H.K.- Halkın Kurtuluşu bölgenizdeki devrimci faaliyetlerinize yardımcı oluyor mu? Çalışmalarınızda daha yardımcı ve daha yol gösterici olması için Halkın Kurtuluşu nelere dikkat etmelidir?

- Halkın Kurtuluşu bize oldukça yararlı ve yol gösterici oluyor. Alıntılar yaparak duvar gazetesi haline getiriyoruz.

Ege'de 1500 köylü

Baş.ta.1'de

tarafından gözaltına alınmıştı. Bunun üzerine Derik halkı toplanarak karakolu bastı ve evlatlarını faşistlerin elinden geri aldı.

Halk faşist MC iktidarından, onların sahtekarlıklarından, soygunlarından nefret ediyor, "Artık yeter" diye haykırıyor.

Faşist MC hergün yeni oyunlar düzenliyor. Onlar yükselen halk hareketlerini bastırabilmek ve sözcüsü oldukları hakim sınıfları daha iyi savunabilmek için ne mümkünse yapıyorlar. Yalanlarının, sahtekarlıklarının sonu gelmiyor. Hergün bir genç kurşunlanıyor, jandarmalar, polisler işçilere, köylülere saldırıyor. Halk bu durumdan hoşnutsuzdur. Artık kimse "biz refah hükümetiyiz" yalanlarına inanmıyor. Halk MC'den, faşistlerden nefret ediyor. 30 Ekim günü 15 bin köylü faşist MC'yi lanetleyerek yürüdü. Salihli-Demirci yolunun yerinin değiştirilmesini protesto eden 18 köyün katıldığı yürüyüşte köylüler "54 yıllık yolumuzu alamazsınız" diyerek MC'ye duydukları nefreti dile getirmişlerdir. Yürüyüş sırasında polis ve jandarmanın izinleri kaldırılmıştır. Onlar, halktan, halkın gücünden korkuyorlar. Sonları yaklaştıkça can çekişen hayvanlar gibi azgınlaşıyorlar. Bulunduğumuz her yerde köyde, kasabada, şehirde saldırılara karşı koyalım. Mazgirt köylüleri, Kuyucak, Yenice, Karapınar köylüleri gibi her saldırıya karşı kahramanca direnelim.

Kadınıyla, erkeğiyle

Baş.ta.1'de

pankartları açarak miting başlama yerine yürüdüler.

. Ilk konuşmacı tulumuyla gelen bir işçiydi. İşçilerin 8 saatten fazla çalıştığını, devletin işçiye, köylüye, öğrenci ve öğretmenlerin büyük çoğunluğuna zulmettiğini, MC'nin faşist diktatörlüğü sağlamlaştırmak istediğini, işçi-çırak tüm çalışanları ezmek istediğini belirterek, "Faşist MC yıkılsın, işçi-köylü iktidarı kurulsun" dedi.

İkinci olarak devrimci bir köylü mahsullerin taban fiatlarının az saptandığını, aracıların, tefecilerin araya girmesiyle bunu daha da düşerek köylünün elinde bir şey kalmadığını belirtti. İşçi-köylü birlik olup bu soygunun ve vurgunun karşısına dikilmek gerektiğini söyledi. "Faşist MC yıkılsın, zindanlar boşalsın" sloganlarıyla mikrofonu bıraktı.

Üçüncü konuşmacı Ankaralı devrimci bir kadın arkadaşımızdı. Faşistlerin okulda, işyerinde, köyde halka saldırdığını belirtti. Faşist MC'nin halkı sindirmeye ve uyutmaya çalıştığını, Rus sosyal-emperyalizminin işbirlikçilerinin de, yani sosyal-faşistlerin de, MC faşistleriyle yarış halinde bulunduğunu TÖB-DER'in kapanmasından sonraki hayatın somut olarak bunu doğruladığını belirtti.

Daha sonra 60 yaşlarında bir köylü anamız konuştu. Faşizme karşı tek yumruk olalım. Birlik olup evlatlarımıza sahip çıkalım, onları yalnız bırakmayalım diyerek yerini diğer konuşmacılara bıraktı. Bu arada 12-13 yaşlarındaki bir bacımız bir şiir okudu.

Konuşmalar bittikten sonra 7'şer sıra halinde, disiplinli bir şekilde yürüyüşe geçildi. Yürüyüşe 250 çocuk, 500 kadın, 2000 işçi-köylü, devrimci katıldı. Çoğunluğu kadınlı-erkekli, genç-ihtiyar, köylülerin oluşturduğu dikkati çekiyordu. Yürüyüş devrimci bir arkadaşımızın ant içirmesiyle sona erdi.

Gecekondu Yıkımı

Baş.ta.4'de

Geriye dönün. Defolun...." diyerek halkı kovmuştur.

Ertesi gün Belediye Meclisi toplantısı vardı. Kalabalık bir halk topluluğu ve devrimciler birlikte Belediyeye gittiler. Toplantının gündemine gecekondu yıkımı alınmasına rağmen halktan korkan faşistler toplantıyı ertelediler.

Tüm baskı, işkence ve ayakoyunlarına rağmen kalabalık bir şekilde gecekondu mahallesine giden devrimciler yıkımcıları bekledi. Ancak Belediye görevlileri gelmedi. Halkın; yurtsever, demokrat CHP'lilerin ve devrimcilerin ortak hareketi ve kararlı davranışları sonunda Belediyenin zulüm makinası durduruldu.

Her zaman olduğu gibi yine Rus uşağı revizyonistler yıkılan evleri ve halkın mücadelesini gülerek seyrettiler. Fakat halkımız gerçek dostun ve düşmanın kimler olduğunu gördü.

Halkın Sesi

Baş.ta.2'de

başka bir deyişle demokratik halk iktidarı taraftarıyız.

"Halkın Sesi" oportünistleri demokratik halk iktidarı adı altında bugün Milli Birlik hükümetini savunur hale gelmişlerdir. Bu, izledikleri siyasetin zorunlu sonucudur. İşte bu yüzdendir ki, demokratik halk iktidarının esas sınıf muhtevasının ortaya konması, onun sınıf özünün belirtilmesi (temel işçi-köylü ittifakı hatırlansın) Demokratik halk iktidarı proletaryanın hegemonyasında halk sınıflarının iktidarıdır) "Halkın Sesi" oportünistlerini çileden çıkarmaktadır Proleter devrimcilerin bu tavrı, "Halkın Sesi"nin "faşizme karşı olan büyük sermayedarların "sempati ve desteğini" kazanmasını, iki süper devlete karşı, işbirlikçileri incitmeyen bir siyaset izlemesini engellemektedir.

"Halkın Sesi" yazarlarının gözleri tekkecilik hırsından öylesine kararmıştır ki, ve gittikçe yaklaşan sonlarını görmek onları isteri nöbetlerine öylesine itmektedir ki, onlar Lenin'den kendilerinin yaptıkları alıntıda bile 2.satırdaki "halk" kelimesini görmekte, ama en alt satırdaki "proletarya ve köylülük" kelimesini görememektedirler. "Halkın Sesi" yazarlarının takınmaya çalıştıkları "büyük proleter devrimci" maskeleri düşmekte ve altından kâh istediğini elde etmek için her yola başvuran yalancı küçük bir çocuk yüzü, kâh hırstan kızarmış bir surat görünmektedir.

ONLARIN YENİ GÖREVLERİ: TASFİYECİLİK

"Son Grev hareketi", "Halkın Sesi"nin reformcu görüşlerinin bir kez daha su yüzüne vurmasına sebep oldu. Halkın Sesi'nin kökü; bütünüyle savunduğu 56 yıllık "proleter devrimci" harekettedir.. Geçmişten gelen sağ-oportünist, reformist çizgi eninde sonunda revizyonizmle uzlaşmaktadır.

"Halkın Sesi" oportünistleri 1971 Hareketi'nin "sol" sapma çizgisinin ve maceracılığının eleştirisinin arkasına saklanarak marksizm-leninizm ve devrim yolunda kararlı bir şekilde ilerlemeye çalışan çeşitli devrimcilerin arasında kendi sağ-oportünist reformist tezlerini ve anlayışlarını yayabileceklerini düşündüler. Özeleştri yapıyormuş gibi görünerek onları aldatmaya çabaladılar. Başlangıçta mücadelenin sadece "sol" oportünizme yöneltilmesi, sağ-oportünizmle mücadelenin göz ardı edilmesi, onların bu düşüncelerini kuvvetlendirdi.

Bugün ise sağ-oportünizme, reformist sağ sapmaya karşı da mücadele gelişmektedir. Proleter devrimci siyasetler gelişmekte, derinleşmekte ve modern revizyonizmin, troçkizmin ve "sol" sapmanın yanında reformist sağ sapma ile de hesaplaşmaktadır.

Bu gelişme Halkın Sesi'nin reformist sağ sapma tekkesini yerle bir etmek yolundadır. İşte Halkın Sesi yazarlarını her türlü burjuva silaha başvurdurtan , onları bütün oportünist yüzlerini açığa çıkarmaya zorlayan da budur.

"Halkın Sesi" yazarları daima marksizm-leninizmin yerine sağ-oportünist reformist tezleri geçirmeye çalışmışlardır. Bu onların eski hastalığıdır. Ancak bugün yeni bir yüzlerini de ortaya çıkardılar. Tekkelerini korumak uğruna en küçük dürüstlük unsurundan bile uzaklaşmak, daha da önemlisi proleter devrimci siyasi yoğunlukları tasfiyeye girişmeye çabalamak.

Onlar bugünden sonra pasifist, sağ-oportünist , reformist sıfatlarının yanında tasfiyeci sıfatını da alınlarının akıyla haketmişlerdir.

"Halkın Sesi" oportünistleri en son olarak da açık olarak yapılacak devrimcilerin birliği (!) toplantıları adı altında Hikmet Kıvılcımlı'nın ve Doğu Perinçek'in legalist-menşevik "Sosyalist Kurultay" şarlatanlığını kapsamını biraz daraltarak yeni bir boya altında yeniden piyasaya sürmeye çalışmaktadırlar.

Proleter devrimciler bugünden sonra Halkın Sesi oportünistlerine karşı sıfatlarına uygun bir tavır almalı, onları kendi burjuva taktikleri, kendi reformist sağ sapma siyasetleri ile ve "geçmiş"leri ile başbaşa ve yapayalnız bırakarak "proleter devrimcilerin ilkeli birliği", marksizm-leninizm ve devrim yolunda kararlı adımlarla yürümelidirler.

EL ELE

Baş.ta.1'de

nin önemi yoktur. Onlar için önemli olan gençliğin, revizyonizme kayıtsız şartsız teslim olmasıdır. Bunu açıkça ilan etmekten zaten hiç çekinmiyorlar. "Bizim yanımızda yer alan (Yani ülkemizi Rusya'ya peşkeş çekmeye razı olan demek istiyor) gençliğe sahip çıkarız" diyorlar. Ve gençlik modern revizyonizme boyun eğmediği için de faşist katliamların yanısıra revizyonistler de gençliğe küfrederek, gençliği "goşist" ilan ederek saldırıyor ve gerçek suratlarını ortaya koyuyorlar. Modern revizyonistler işçilerin mücadeleleriyle öğrenci gençliğin mücadelesinin birleşmesinin önüne geçmeye çalışıyorlar. Çünkü böyle bir durumda onların işçi sınıfının üzerinde kurdukları geçici etkinlik daha da hızla paramparça olacaktır. Bu nedenle bunlar işçilerin öğrenci gençliğin, katledilmesi karşısında kendiliklerinden protesto hareketlerini bile engelliyor, bastırıyorlar. Halkın güçlerini bölerek hainlik yapıyorlar. Revizyonist Sovyet işbirlikçilerini alt ederek mücadeleyi birleştirmeliyiz. Devrimci ve demokrat işçilere bu görevin yerine getirilmesinde büyük pay düşmektedir.

CHP yönetimi de halkın mücadelesini engellemeye kalkıyor, halkı uyutmaya çalışıyor. Her gün onlarca yurtsever yaralanırken ve katledilirken CHP yönetimi "seçimleri bekleyin" diye halkı uyutma telaşı içindedir. Onlar mücadele değil uzlaşma ve teslimiyet yolunu seçerek, halka sırt çeviriyorlar.

CHP yönetimi devrime karşı çıkan, halk iktidarına karşı çıkan, emperyalizm ve faşizmle uzlaşan bir siyasettir.

Sosyal faşistlerin amaçları ülkemize "demokrasi" getirmek değildir. Onlar halkın bu taleplerini yedeklerine alarak halkın üzerinde kendi tahakkümlerini kurmaya çalışıyorlar. Onların ağzında "özgürlük" ve "demokrasi" lafları halkı kandırmak için sunulan zehirli yalanlardır.

Halk düşmanı Sovyet işbirlikçisi revizyonizm bir başka faşizmin tezgahtarıdır.

Ne revizyonist, ne de reformist siyaset halkın mücadelesinin önderi olamaz. Bu iki engel de aşılmadıkça faşist MC'ye karşı etkili ve tutarlı bir mücadele verilemez.

İşçiler, köylüler, memurlar, bütün çalışan halk gençliğin yanında yer almalı, katil MC'ye hak ettiği cevap verilmelidir.

Analar, babalar, emekçiler, öğrenci arkadaşlar!

Saldırılar karşısında bir tek yol vardır; birleşerek mücadele etmek; Birleştirebileceğimiz bütün güçleri birleştirelim. Reformist ve revizyonist hayal ve yalanlar bizi birbirimize düşman etmesin, bizi hedeften şaşırtmasın.

Unutmayalım; saldırılar karşısında hangigerekçeyle olursa olsun susmak ve gerilemek yeni saldırıları, daha kanlı cinayetleri davet etmek ve boynumuzu, kuzu kuzu cellatlara teslim etmektir.

Hep birlikte, eksiklerimizi mücadele içinde gidererek, elele, faşist MC'ye hak ettiği cevabı verelim.

HER SALDIRIDA, HER CİNAYETTE İKİ SAAT İŞ BIRAKMA İÇİN İLERİ!
FAŞİST TERÖRE BOYUN EĞMEK YOK!
EN GENİŞ VE KARARLI KİTLE MÜCADELELERİNDE BİRLEŞELİM
ÖLENLERİMİZ DÖVÜŞEREK ÖLDÜLER, MÜCADELE BAYRAĞI OLDULAR, ONLARI HEP YÜKSEKLERDE, DAHA YÜKSEKLERDE DALGALANDIR..M

Mut ve Silifke halkı

Baş.ta.6'da

Profilo'dan, grevlerden, öğretmen sürgünlerinden, üniversitelerdeki faşist saldırılardan, milli zulümden bahsedildi. İki süper devletin ülkemiz üzerindeki tahakkümünden bahsedildi, fakat bu konuda biraz eksik kaldık. Bütün bu saldırı ve katliamlar karşısında halkımızın örgütlü mücadelelerinden örnekler verilirken, örgütlenmenin önemi anlatıldı ve bütün bu sorunların çözümü Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin kaçınılmaz zaferiyle mümkün olacağı açıklandı.

YAŞASIN MUT VE SİLİFKE HALKININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

MUT DEVRİMCİ KÜLTÜR DERNEĞİ (MDKD)

SİLİFKE YURTSEVER HALK DERNEĞİ (SYHD)

Manisa Töb-Der

Baş.ta.4'de

tılar, ancak başaramadılar. Çünkü devrimci gençler ve devrimci öğretmenler tabanda birleşmişlerdi.

Devrimcilerin ve oradaki yurtsever devrimci öğretmenlerin kararlı tutumu sonunda revizyonistler gerilediler ve bir öğretmenin denetiminde "Yurtsever Devrimci Öğretmen"in satılabileceğini söylediler. Ancak devrimcilerin TÖB-DER'i hemen terketmeleri istendi. Bunun üzerine TÖB-DER'i birkaç revizyoniste terketmiyeceklerini söyleyen devrimcilere bir şey yapamadılar. Daha sonra revizyonist TÖB-DER yönetim kurulu TÖB-DER'e üyelerin dışında kimsenin girmemesi kararını aldı.

TÖB-DER'i devrimci gençlerden ve halktan koparmayı amaçlıyan bu karar protesto edildi ve daha sonra TÖB-DER topluca terkedildi. Revizyonist TÖB-DER yöneticilerinin maskesi düşünce bütün demokratlar yurtseverler bu revizyonistlere öfkelerini belirttiler ve bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine TÖB-DER'i demokratlaştırarak katılacaklarını belirttiler.

PARLAMENTOYA

Baş.ta.1'de

leştiremediler. İşçi sınıfı ve emekçi halk sahip olduğu bütün hak ve özgürlükleri uzun ve zorlu mücadeleler sayesinde, kan ve can pahasına kazanıldı. Sendika, grev ve toplu sözleşme hakkı mücadeleyle kazanıldı ve 15-16 Haziran'daki ve ondan sonraki şanlı mücadelelerle korundu. Aynı şekilde faşist DGM'lerin engellenmesi de halk kitlelerinin mücadeleleriyle gerçekleşti.

Gerici ve faşist hakim sınıf partileri bu yasama döneminde; emperyalizme, sosyal-emperyalizme faşizme, sömürü ve zulüm düzenine karşı gelişen mücadeleleri bastırmak için yeni yeni zulüm ve zindan kanunları çıkarmayı tasarlıyor. Demirel'in "önemli" dediği tasarıların başında bunlar geliyor Faşistler, 1977 seçimlerini engellemeyi veya koyu bir faşist terör altında yapmayı planlıyorlar. Günümüzde ikinci ihtimal daha kuvvetli görünüyor. Onlar, bir yandan halka karşı yönelttikleri kanlı saldırı ve terörü artırırlarken, bir yandan da varolan ve çıkarmayı tasarladıkları faşist kanunlara da dayanarak halkı daha da fazla ezmeyi ve kanlı yönetimlerini meşrulaştırmayı amaçlıyorlar. Bu amaçla hazırladıkları bir dizi faşist tasarıyı kanunlaştırmak için meclislerde hemen faaliyete geçecekler.

Faşizmle mücadele etmeyip, sürekli uzlaşan CHP reformistleri; her zaman olduğu gibi halka, faşistlerin sokaktaki ve meclisteki saldırılarına karşı parlamentoda kalkacak parmaklara güvenmek gerektiğini telkin edecekler. Revizyonistler, özellikle sosyal-emperyalizmin işbirlikçileri ise, kâh CHP'nin kuyruğuna takılarak veya CHP'yi kendi kuyruklarına takarak, kâh çeşitli demagojilerle kitlelerin faşizme karşı mücadelesinin önüne geçmeye çalışarak sosyal-faşist bir diktatörlük uğruna, bu alçakça emel uğruna çabalarını sürdürecekler.

Ne reformistlerin, ne de revizyonistlerin gösterdiği yolda değil; işçi sınıfının devrimci yolundan yürümeliyiz. Parlamentoya, parlamentoda kalkacak parmaklara güvenmek yok! Faşizmle uzlaşan reformistlere, sosyal-faşist diktatörlük kurmaya çalışan revizyonistlere güvenmek yok! Faşist kanun tasarılarını engellemek, yeni demokratik hak ve özgürlükler kazanmak, ancak kendi gücümüz ve mücadelemizle gerçekleşecektir. Faşizme karşı mücadelenin zaferi halkın bağımsız güçlerinin örgütlenmesine, devrimci bir önderlik altında örgütlenmesine bağlıdır. CHP'nin parlamentoda halkın örgütlü gücünü temsil ettiğini öne süren reformistlere inanmayalım. Her alanda geniş kitle örgütleri yaratalım. Kitle örgütlerinde revizyonistlerin ve reformistlerin hakimiyetine son verelim. Parlamento üzerine yaratılmak istenilen hayallere boş verip örgütlü ve kararlı bir şekilde mücadeleye atılalım.

HALKIN KURTULUŞU

«YILLARDIR İLİKLERİMİZE KADAR SÖMÜREN FAŞİST PATRON, SENİN VE KÖPEKLERİN, MÜDÜRÜN, ŞEFİN, USTABAŞI VE POSTABAŞILARININ, FAŞİST BASKILARI BİZ EMEKÇİLERİ YILDIRMAYACAKTIR. HAKLI MÜCADELEMİZİ SONUNA KADAR SÜRDÜRECEĞİZ »

Niğde İplik ve Dokuma Fabrikası işçilerinin mücadelesi sonuna kadar sürecektir

Niğde'nin ikinci iplik fabrikası olan Birko İplik Fabrikası'nın faaliyete geçmesiyle yıllardır memleketimize uğramıyan Teksif Sendikası Kayseri Şubesi yöneticileri, bir geçici şube açarak sık sık uğramıya başlamışlardır.

Bu Teksif Niğde şubesinin açılmasındaki amaç, Birko İplik fabrikasını da ele geçirip oradaki emekçileri de patronla birlikte azgınca sömürmektir. Ama Birko'da çalışan işçi kardeşlerimiz bu satılmış köpeklerin oyununa gelmeyecektir.

20.10.1976 tarihinde, Niğde İplik ve Dokuma fabrikasında bir konuşma yapan Teksif Sendikası Kayseri Şubesi Sekreteri M.Gümüş, kendisinin ve sendikasının, ne kadar sarı, satılmış ve faşist olduğunu bütün işçilerin önünde bir kere daha ortaya koymuştur.

İşyeri temsilcimiz faşist Mustafa Karakaya'da, bazı arkadaşlarımızı, Teks til sendikasına üye kaydediyor gerekçesiyle patrona ve Teksif Sendikası'na şikayet ederek işten atılmalarına sebep olmuştur. Ve böylece sermayenin sadık köpeği olduğunu ortaya koymuştur.

Faşist fabrika müdürümüz Fehmi Akdemir işçilere karşı her türlü alçaklığı yaptığı halde, bir de hakkını almak için mücadele veren arkadaşlarımızı kara listeye almıştır. Bu listedekilerin personele işi düştüğü zaman yüz üstü geri çevrilmekteler ve en ufak hatalarında işten atılmaktadırlar.

Bir işçi arkadaşımız askere giderken arkadaşlarıyla vedalaşmak için fabrikaya geldiğinde devrimci olduğu için fabrikanın içine alınmadı ve arkadaşlarla vedalaşmadan geri dönüp gitti. O akşamki nöbetçi amiri makina ustası İsmail Usqurlu'da müdürün bu emrini tam olarak yaparak satılmışlığını bir kez daha ortaya koymuştur.

Yıllardır ilik lerimize kadar sömüren faşist patron, senin ve köpeklerin müdürün, şefin, ustabaşı ve postabaşılarının faşist baskıları biz emekçileri yıldıramıyacaktır. Haklı mücadelemizi sonuna kadar sürdüreceğiz.

Teksif Kayseri Şube Başkanı, işbirlikçi satılmış köpek Tahir Horoz, işçi sınıfına yaptığın ihanetin hesabını mutlaka vereceksin. Niğde iplik dokuma fabrikası ve Birko İplik fabrikası işçileri elele verip sen ve senin gibileri işçi aleminden tecrit edeceklerdir.

İşçi arkadaşlar bu patron köpeği sarı sendikacılara kanmıyalım. Somut olaylardan ders alarak bunların gerçek yüzlerini emekçi halka neşredelim. Bundan sonra kendi sendikamızı kendimiz yönetelim. İşbirlikçi sarı sendikacılara ve revizyonist sendikacılara elele kararlılıkla karşı koyalım. Seçme ve seçilme hakkımızı demokratik olarak kullanalım.

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK
HALKA HÜRRİYET!

NİĞDE İPLİK VE DOKUMA
FABRİKASI İŞÇİLERİ

HEDEFİMİZ PROLETER DEVRİMCİ SANAT OLMALI

BU GÜN
BAŞKAN MAO ÖLDÜ.
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ
VE HALKLARI SAĞ OLSUN.
BAŞKAN MAO'NUN YÜREĞİ DURMUŞ
AMA SAVAŞI DURMAYACAK
BU SAVAŞ;
HALK DÜŞMANLARINA KARŞI
BU SAVAŞ;
HALK SAVAŞI!
BİZ, ONDAN ÖĞRENDİK
KAVGA GÜNLERİNDE COŞKUN
AMA DÜZENLİ OLMAYI
BİZ, ONDAN ÖĞRENDİK
HALK DÜŞMANLARIYLA SAVAŞMAYI
VE ONUN YOLUNDA GELEN ÖLÜME HOŞ GELDİN DEMEYİ,
BİZ ONDAN ÖĞRENDİK...
O HER DEVRİM SAVAŞÇISI GİBİ BİR TOHUM İDİ.
BİLİMDİ ONUN GÜNEŞİ
HALKTI TOPRAĞI
KÖK SALDI HALKLARIN İÇİNDE
TOMURCUK OLDU YÜREKLERDE AÇMAK İÇİN DEVRİM GÜNLERİNDE
VE HALK SAVAŞLARINDA EN ÖNDEKİ SANCAKTI O
EN ÖNDEKİ KIZIL SANCAK.
BU GÜN ÖLDÜ
AMA O HALKIN HER KIPIRDANIŞINDA
VE HER HALK KAVAŞINDA
YİNE EN ÖNDE.

KARAMAN'DAN BİR DEVRİMCİ

hakim sınıfların saldırılarını boşa çıkartmak için sendikalarımızın başından faşistleri, revizyonist, reformist ve diğer sendika ağalarını atalım

İşçi sınıfının ve halkın mücadelesi yükseldikçe hakim sınıfların saldırıla rı da şiddetleniyor. İşbirlikçi büyük patronlar grev ve direnişleri kırmak için her yola başvuruyorlar. Ellerinde ki silahlı güçleri (ordu, polis, faşist komando), yasaları kullanarak hat ta kendi yasalarını çiğneyerek grev ve direnişlere saldırıyorlar. İş kanunundaki 13, 17 v.b. en gerici müddelere dayanarak yüzlerce işçiyi sokağa atıyorlar. Faşist MC "milli güvenliği ve kamu sağlığına zararlı" olduğu gerekçe siyle grevleri erteleyip engelliyor.

Fakat baş vurulan bütün yollar işçi sınıfının mücadelesinin gelişmesini durdurmuyor. Her gün yeni işçi kitleleri ekonomik, demokratik haklarını korumak ve yeni haklar elde etmek için mücadeleye atılıyorlar.

İşbirlikçi hakim sınıfların saldırıları her geçen gün daha da şiddetleniyor. Fabrika ve işyerlerine faşistler doldurularak işçiler parçalanmaya, mücadeleleri kırılmaya çalışılıyor. Toplu işten çıkarmalar yaygınlaşıyor. Madeni Eşya Sanayi İşverenleri Sendikası, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu gibi işbirlikçi büyük patron örgütleri örgütlenmelerini sağlamlaştırıp, grev ve direnişleri kırmak için bir milyar lira gibi büyük fonlar biriktiriyorlar. Onlar her işçi mücadelesinin karşısına tek bir vücut olarak dikiliyorlar.

DAHA UZUN GREV VE DİRENİŞLERE HAZIR OLMALI, HAKİM SINIFLARIN SALDIRILARINI BOŞA ÇIKARTMALIYIZ

Hakim sınıfların gittikçe şiddetlenin saldırılarını boşa çıkartmanın yolu, sendikalarımızın başındaki faşistleri, revizyonist, reformist ve diğer sendika ağalarını alaşağı etmemize bağlıdır. Çünkü onlar hakim sınıfların sendikalarımızın başına çöreklenmiş ajanlarıdır. Onlar sınıf birliğimizi, dayanışmamızı, diğer emekçi sınıflarla dayanışmamızı engellemek için her yola başvuruyorlar.

Amerikancı hakim sınıfların uşağı sendika ağalarının ipliği pazar çıkmıştır. Büyük çoğunluğumuz onların nasıl birliğimizi parçalamaya çalıştıklarını grev kırıcılıklarını biliyoruz.

Oysa revizyonist ve reformist sendika ağaları hala işçi sınıfının çıkarlarını savunduklarını iddia ederek onbinlerce arkadaşımızı etkileri altında tutabiliyorlar.

Revizyonist ve reformist sendika ağaları işten atılan arkadaşlarımızın tekrar işe alınmaları için direnişe geçmemizi engellemek amacıyla binbir hileye başvuruyorlar. Bir arkadaşımız işten atıldığında onlar direnişe geçmemizi önlemek için şöyle söylüyorlar: "İşverenle görüşüp işe aldıracağız" "Toplu sözleşmenin ilk maddesi bu olacak. Kabul edilmezse toplu sözleşmeyi imzalamayıp greve gideceğiz", "Yasal yollardan haklarınızı sonuna kadar, savunacağız" ve bunun gibi sözlerle yükselen mücadele isteğimizi söndürmeye çalışıyorlar. Bunu başaramayacaklarını anlarlarsa bu defa da gözdağı vermeye çalışıyorlar. "Direniş kanunsuzdur, biz karışmayız, yardım yapmayız" "Kıdem tazminatlarınız yanar", "Sizi Mao'cular kışkırtıyor".

İşte onların söyledikleri bunlardır İşten çıkartılan, bağrımızdan koparılıp alınan işçi arkadaşlarımız için sessiz kalmamız, elimizi kolumuzu bağlı tutmamız için her yola başvuruyorlar. Sendika kasalarını kilitleyip "ne haliniz varsa görün" diyorlar.

Bu gün işbirlikçi büyük patronların azgınlaşan saldırılarını göğüslemek için sendikalarımızın başından faşistleri, revizyonist, reformist ve diğer sendika ağalarını atmalıyız. Ancak devrimci işçilerin yönetimde olduğu sendikalar mücadelemize kararlılıkla önderlik edebilir.

SENDİKA KASALARINI DENETLEYELİM, SENDİKA AĞALARINDAN VURGUNLARININ HESABINI SORALIM

Sendika ağaları çoğu zaman greve çıkmamamız engellemek için "kasada para yok" derler: Direnişlerde ise en küçük bir yardımda bulunmazlar. "Tüzüğe göre yardım yapamayız" derler. Bu iş için ayrılan direniş fonlarının ise sözünü bile etmezler. Binlerce lira ücret, yolluk alırlar. Aidatları, dayanışma fonlarını kişisel çıkarları için harcıyup harman savururlar. İşte Kemal Türkler milyonluk varlığı ile, malıyla mülküyle ortada.

DİSK yönetimine çöreklenen revizyonist sendika ağaları son kongrede "dayanışma fonu" kurmak için tüzüğü değiştirdiler. Onlar bu paraları alçakça çıkarları doğrultusunda kullanmak istiyorlar. Bizim dişimizden tırnağımızdan arttırarak ödediğimiz aidatların bir tek kuruşu bile bu sendika ağalarının gaspetmesine izin vermeyelim. Bu güne kadar sendika kasalarından çaldıkları paraların hesabını soralım.

HER FABRİKADAKİ GREV VE DİRENİŞTE BÜTÜN BİR SINIF OLARAK TEK BİR YUMRUK OLALIM.

İşbirlikçi büyük patronlar, bir fabrikadaki grev ve direnişin karşısında bir tek güç olarak çıkıyorlar. Biz de her grevde tek bir yumruk olmalıyız. Tek bir yumruk, tek bir yürek olarak onların karşısına dikilmeliyiz. Bu gün mücadelemizin başarıya ulaşması buna bağlıdır. Tek bir fabrikada greve, direnişe hep birlikte sahip çıkmamıza bağlıdır. Diğer emekçi sınıflarla dayanışmamıza bağlıdır. Onların üzerindeki baskılara, zulme karşı çıkmamıza, onlarla tam bir dayanışma içinde bulunmamıza bağlıdır. Bunun için:

Sınıf birliğimizin, dayanışmamızın önündeki en büyük engeller olan, burjuva ajanları olan faşistleri, revizyonist, reformist sendika ağalarını sendikalarımızın başından atalım.

İşten atılmalara karşı hep birlikte direnelim. Revizyonist sendika ağalarını ellerinin tersiyle bir kenara iterek, atılan arkadaşın geri alınması için direnen Profilo'nun yiğit işçilerinin yolundan yürüyelim.

Bir fabrikadaki grev ve direnişi kararlılıkla, bütün gücümüzle destekleyelim. Grev ve direnişe yapılan her saldırıya hep birlikte karşı koyalım. Aynı bölgedeki bütün fabrikalar ve işkolu düzeyinde dayanışma grevlerine gidelim.

Sendika kasalarını denetleyelim. Sendika kasalarından bir tek kuruşun bile sendika ağaları tarafından çalınmasına fırsat vermeyelim. Çalınan paraların hesabını soralım.

Grev ve dayanışma fonlarının işten atılan işçilere, grev ve direnişteki işçilere yardımda kullanılması için mücadele edelim.

Bütün emekçi sınıflara, gençliği yapılan saldırılara karşı direnelim.

Her yeni saldırıda bir saat işi bırakalım.

Gaziantep Irmak Deterjan Fabrikası'ndan atılan on işçi:

"Biz sendika ağaları dediğimiz zaman, revizyonistler dediğimiz zaman kızıyorlar. İşte şimdi kimin kime ve nasıl hizmet ettiğini iyice biliyoruz"

Bizler Gaziantepli 10 işçi arkadaşız.

DİSK'in "genel yas" ilan etmesi üzerine bizler de 17 işçi 16.9.1976 günü işyerinde direnişe katıldık. Ne var ki bu çok sürmedi. 20 Eylül 1976 günü işveren 7 arkadaşımızı kandırdı. Direnişimizi kırıp işyerinde bilinçli arkadaşların işaktini fesh etmek için giriştiği oyunda 7 arkadaşa, sendikadan istifa ederlerse kendilerine 5'er maaş ikramiye vereceğini söyler ve istifa eden 7 arkadaşa 250'şer lira verir. 7 işçi utanmadan patronun uşaklığını yaparak çalışmaya başlar. Diğer 10 arkadaş avansları bayram ikramiyeleri verilmeden işten atılır. Bayramı kara geçiren 10 işçi 30 Eylül tarihine kadar direnir. 30 Eylül günü işyeri önünde çadır kurup açlık grevine giderler. Araya giren CHP İl başkanının kendilerinin tekrar işlerine alınacaklarını söylemesi üzerine bu direnmelerinden vaz geçerler. 1 Ekim günü çalışmaya gelen 10 işçi yine çalıştırılmazlar ve durumu Genel Merkezlerine bildirirler. Fakat hiç bir sonuç alamayan emekçiler bu defa şehrimizde kurulu diğer sendikalara giderler. Fakat sendika ağaları onların yüzüne bakmadan "greve gitmeseydiniz, biz niçin gitmedik, size bu emri biz mi verdik?" diye cevap verirler.

20 Ekim tarihine kadar hiç bir yardım alamadan hiç bir kuruluşla irtibat kurmadan direnen işçiler bu defa durumu DİSK'e bildirirler. DİSK yöneticileri de işçilere beklemelerini söylerler. Aç, susuz ve çok mağdur durumda kalan arkadaşlar hangi işyerinden iş isteseler kovuluyorlar. Bu nasıl adalet, nasıl demokrasi diyerek durumu halkın haber bülteni olan Halkın Kurtuluşu'na iletirler.

Aslında işverenlerin şehrimizin CHP İl Yönetim Kurulu Üyesi olması ve kendilerine asıl bu darbenin Gaziantep CHP İl Başkanı ve İlçe Başkanından ve yönetim kurulundan geldiğini iyice öğrenirler. 10 arkadaşın emniyete ve Cumhuriyet Savcılığında ifadeleri alınarak serbest bırakılırlar. Biz sendika ağaları dediğimiz zaman, revizyonistler dediğimiz zaman kızıyorlar. İşte şimdi kimin kime ve nasıl hizmet ettiğini iyice biliyoruz ve görüyoruz da. Eğer gerçekten sendika ağası ve revizyonist olmasalardı bizleri böyle yalnız başımıza bırakmazlardı. Bizler bunu yazmakla belki

De.sa.5'de

HALKIN KURTULUŞU grevdeki Garanti Bankası işçileriyle konuştu" haberi üzerine

BİR AÇIKLAMA

Bugün Türkiye'de işçi sınıfının sendikal birliği gerçekleşmemiştir. Esas olarak sendikalı işçilerin büyük çoğunluğu iki büyük konfederasyonda, Türk-İş ve DİSK'de toplanmışlardır. Türk-İş ve DİSK'in sendika ağası yöneticileri kendi burjuva siyasetleri ve çıkarları için sendikal rekabeti körüklemekte, işçileri birbirlerine düşürmektedirler.

Sosyal-faşistler tepeden inme yöntemlerle DİSK içindeki çeşitli sendikaların yönetim kademelerine yerleşmişlerdir. Devrimci proletaryanın görevi onların maskelerini indirmek, sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi karakterlerini açığa çıkarmaktır. Reformist sendika ağaları da işçi sınıfının sınıf bilincinin ve sınıf dayanışmasının gelişmesinin karşısındadırlar. Onların amacı, işçi sınıfının ortak eylemini kendi reformcu burjuva siyasetlerinin peşine takmaktır.

Elbetteki reformistler faşizme karşı mücadelede aktif bir tavır aldıkça onlarla ittifak edilmelidir. Ancak bu onların da burjuva siyasetlerinin gözden kaçırılmasını, onlara karşı mücadele edilmemesini getirmez. Aksi takdirde işçi sınıfının bağımsız politikasını kaybetmek ve reformizmin içinde erimek kaçınılmazdır.

Garanti Bankası grevi ile ilgili haberde iki yanlış yapıldığı görülmektedir.

Birinci olarak "Tez-Büro-İş Sendikası Altındağlı yurtsever devrimci gençleri, grev görevlisi tayin etmiş, onlar bekliyor" yazısında İmar-İskan Bakanlığındaki Tez Büro-İş'e kayıtlı devrimci üye işçilerin yaptığı görevlerden söz edilmekte, onların gücü görmezlikten gelinmektedir. Geceleri çadırda kalan, Teşkilatlanma Sekreteri Bekir Balıktaş de çil, devrimci işçiler ve onlarla beraber hareket eden Altındağlı, İsmet Paşalı yurtsever devrimcilerdir. Altındağlı devrimcilerin görevlendirme işlemi de Tez Büro-İş Sendikasındaki devrimci işçiler tarafından yerine getirilmiştir. Devrimcilerin gücüyle Altındağlı yurtsever devrimci gençlerin görevlendirilmesi, sendika ağası reformist yöneticilerinin tavrıymış gibi gösterilmektedir.

İkinci olarak revizyonist DİSK yöneticilerinin grev kırıcılığı yaptığı mahkûm edilmekte, ancak reformist burjuva siyaseti gözden kaçırılmaktadır.

Bir haber yazısında yanlış anlatım sonucu olarak beliren yazı, "Halkın Kurtuluşu'nun genel politikasıyla çelişmektedir. Bundan sonra bu konuda daha dikkatli davranmak gerektiği düşüncesindeyiz."

HALKIN KURTULUŞU'NUN, REVİZYONİZME, REFORMİZME VE FAŞİZME KARŞI MÜCADELESİ HER GÜN YENİ BOYUTLAR KAZANMAKTADIR.

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE SOSYAL-EMPERYALİZM!

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ BİRLİĞİ!

TEZ BÜRO-İŞ SENDİKASI
DEVRİMCİ İŞÇİLERİ

Alzenau şehrinde yapılan toplantıda,

İşçiler haklarını alabilmek için örgütlenme ve mücadele etme kararı aldılar

23.10.1976 günü Alzenau şehrinde yapılan toplantıya Darmstadt, Hanau, Frankfurt, Aschaffenburglu emekçiler katıldılar. Ortalama 120 emekçinin katıldığı bu toplantıda konuşmacılar çeşitli konulara değindiler. Bunlardan bazıları:

a- MC düşürülmelidir.

b- Bizi buraya getiren sosyal ve siyasi etkenler nelerdir?

c- Sendikaların sorunlarımız karşısında ilgisizliği. Sendika ağalarına karşı işçilerin sendika yönetimine gelmesi için mücadele etmeliyiz.

d- Toplantıda Alman sendikacılar işçiler tarafından iyice sıkıştırıldılar. İşçilere isteklerini gerçekleştirmek için çalışacaklarına dair söz vererek kurtuldular.

Toplantıya çağrıldığı halde gelmeyen sendika ağası YILMAZ KARAHASAN kınandı.

Toplantıda öz olarak şu kararlar alındı:

Bundan böyle bu tip toplantılar sık sık yapılarak sorunlarımız tartışılarak çözüm yolları aranacak.

İşçiler haklarını aramak için hem sendika içinde hem de dışında teşkilatlanacaklar.

İşçi dostu tercümanlar mücadelede işçilerle dayanışma içinde olacaklar.

Türk Danış'ı açılması için çalışılacak.

ALMANYA'DAN
BİR DEVRİMCİ

Manisa TÖB-DER'i bir kaç revizyoniste terketmeyeceğiz

Uzun süreden beri Manisa TÖB-DER'ini eline geçiren TİP'li revizyonistler, devrimciler üzerine baskı kurmaya çalışıyor ve TÖB-DER'i TİP'in üssü haline getirmeye çabalıyorlar. Akıl almaz bizans oyunları hazırlıyan bu Rus uşakları TÖB-DER'e gelen devrimcileri polise ihbar ediyor. Devrimci öğretmenleri üye yapmıyor ve devrimcilerin TÖB-DER'e girmesini yasaklıyorlar. Manisa TÖB-DER'inde "Çark-Başak" ve "Yürüyüş"ün dışında bir şey satılmıyor, okutulmuyor.

23 Ekim Cumartesi günü TÖB-DER'de Yurtsever Devrimci Öğretmen Gazetesi satan bir arkadaşa saldırıldı ve gazeteleri arkadaşın elinden alıp, arkadaşı TÖB-DER'den atmak istediler. Ancak orada bulunan 15-20 devrimcinin ve devrimci öğretmenlerin açıkça karşı koymasıyla revizyonistler geriledilerler. Sosyal-faşist yüzleri açığa çıkan TÖB-DER yönetimini gasp etmiş 5-6 revizyonist bu sefer öğretmenleri devrimciler üzerine kışkırtmaya çalış-

De.sa.5'de

İncir İşletmesi işçileri:

"Eşit işe eşit ücret verilmelidir"

Sanayi kenti olan İzmir'de, işçiler patron zulmü ve sendika ağalığı zinciri altında kölece çalıştırılmaktadır. Aşağı yukarı aynı işi yapmalarına rağmen, erkek, kadın ve çocuk işçilere ayrı ayrı ücret verilmektedir. Kadın işçiler, erkek işçilerden genellikle 10 lira daha düşük ücretlerle çalıştırılır. Çocuk işçilere ise bazı işyerlerinde 15-20 lira verilirken, çok yerde de boğaz tokluğuna; normal bir kişinin yapacağı iş yaptırılmaktadır. İşgüvenliği uygulanmadığı gibi, sözünün edildiği işyerleri bile sayılıdır. İş kazaları karşısında patron çıkış vermektedir. İş kazaları "iş hastalığı" olarak gösterilmektedir. Mustafa Haydar Nazlı'ya ait incir işletmesinde çalışan işçilerin aşağıdaki mektubu İzmir'deki geniş bir işçi kesiminin sorunlarını dile getirmektedir.

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİ'NE,

Bizler Kemeraltı'nda Mustafa Haydar Nazlı'ya ait incir işletmesinde çalışan 300 işçiyiz. Ağır koşullarda bütün gün çalışıyoruz. 8 saatlik işgünü uygulanmıyor. Mesailer zorunlu olmadığı halde mecbur tutuluyor; kalmadığımızda işten atılmakla tehdit ediliyoruz. Erkeklerin gece 12'ye kadar çalıştığı oluyor. Asgari ücret ödenmiyor. Gözünü kâr hırsı bürümüş olan patron, erkeklere 42,5 kadın işçilere 35, küçük kız ve erkek çocuklara 15-20 lira ödeyerek daha fazla sömürüyor.

İş güvenliğimiz yoktur. Hiç bir emek sarfetmeden, bizden fazla ücret alan ve bir zamanlar bizler gibi işçi olduğu unutturulmuş olan ustalar, sürekli olarak bize baskı yapmakta, küfür etmektedirler. Ağır sömürü ve baskı altında çalıştırıldığımız halde, yine de gözü doymayan patron, bayram günleri izinlerimizi kullandırmamaktadır.

Bizler haklarımızı sonuna kadar mücadele ederek kendimiz alacağız. İlk olarak bir sendika altında toplanacağız.

Şunu da biliyoruz ki; gerçek kurtuluşumuz, yaşam koşullarımızın yükseltilmesiyle değil, Ulusal Demokratik Halk Devrimi'yle gerçekleşecektir.

EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET VERİLMELİDİR!
ASGARİ ÜCRET, 8 ASAATLİK İŞ GÜNÜ HER YERDE UYGULANMALIDIR!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

İNCİR İŞLETMESİ
İŞÇİLERİ

GECEKONDU YIKIMINA KARŞI DİRENELİM

Sınıf mücadelesinin keskinleştiği, hakim sınıfların saldırılarının arttığı bu günlerde Amerikancı faşist MC iktidarının Manisa Şubesi Manisa Belediyesi yoksul halkın yaşadığı gecekonduları yıkmaya başladı. Yıkım sırasında evlerinden çıkmaya bile fırsat bulamıyan yaşlılar, çocuk ve kadınlar yıkıntıların arasında kalarak yaralandılar. Direnenler hırpalanarak susturulmaya çalışıldı. Bu sırada yağan yağmur yapılan işkencenin üstüne tuz biber oldu.

İş bulmak için Kars'tan Bitlis'ten, Bingöl'den gelen halkın Belediyeye baş vurması üzerine Belediye Reisi Ertuğrul Dayıoğlu "Buraya niçin geldiniz. Burada Kürtlere yer yok.

De.sa.5'de

FASULYE ÜRETİCİLERİ TEFECİLER VE TÜCCARLAR TARAFINDAN AZGINCA SÖMÜRÜLMEKTEDİR

- Fasulye alımı ve fiyat tespiti tefeci ve tüccarların elindedir
- Üreticinin yeteri kadar gübre ve ilaç kullanacak ekonomik gücü yoktur.
- Üç yıl önce 110 kuruş olan gübre bugün 310 kuruştur.
- 50 lira olan ilaç 150 liradır Hayat %200 pahalılaşmıştır.
- Ama fasulyenin satış fiyatı 3 yıl öncesine göre daha da düşmüştür

Fasulye, yöremiz Akçadağ ve Doğanşehir'in en önemli geçim kaynaklarından biridir. Bir ailenin yıllık olarak hazırladığı un, bulgur ve diğer yiyecekler odun, kömür gibi yakacaklar, kışlık giyecekler vb. alınması üretilen fasulyenin satılmasına bağlıdır. Fasulye satılmadan köylünün en ufak ihtiyaçlarını giderebilmesi mümkün değildir. Çünkü cebinde bir kuruş parası yoktur. Bu yüzden fasulyenin sonbahar mevsiminde kaldırılması ve aşağıda anlattığımız sömürü şartlarında pazarlanması üreticilerin en önemli sorunlarından biridir. Üreticilerin sorunlarını şöylece sıralayabiliriz:

ÜRETİCİYE TEKNİK BİLGİ VEREN BİR KURULUŞ YOKTUR, ÜRETİCİNİN İLAÇ GÜBRE ALACAK GÜCÜ YOKTUR.

Fasulyenin üretilmesi ile ilgili bir devlet desteği yoktur. Üretici, ekim dikim, sulama, ilaçlama, gübreleme gibi konularda teknik bilgiden yoksundur. Örneğin; fasulyenin hastalıkları nelerdir? Bunlara hangi ilaçlar kullanılmalıdır? Gübreleme nasıl yapılır? Toprağın veriminin düşmemesi için neler yapılmalıdır? Bunlar ve bunlara benzer konularda köylüye teknik bilgi veren ona yardımcı olan bir devlet kurumu göremiyoruz.

Öte yandan gübre ve zirai ilaçların son derece pahalı oluşları, ancak karaborsadan bulunuşları üreticilerin yeteri kadar gübre ve ilaç kullanmasını engellemektedir. 310 kuruşa bir kg. gübre almaya, 100-150 liraya bir kilogram ilaç almaya üreticinin ekonomik gücü yeterli değildir. 10 dönümlük tarlaya 800-100 kg. gübre atılması gerekirken yerine 200-250 kg. gübre atılır. 5 kg. ilaç yerine 1 kg. ilaç atılır. O da kullanılırsa. Çoğu üretici bu kadarını da alamaz. Alanlar da paraları olmadığından gerekenin çok altında bir miktar alabilirler. Bütün bunlar fasulye üretimini olumsuz yönde etkileyen, verimi düşüren etkenlerdir.

FASULYENİN ALIMI VE FİYAT TESPİTİ TEFECİLERİN, TÜCCARLARIN ELİNDEDİR

Yukarıda anlattığımız gibi her türlü destekten yoksun ve zor şartlar altında üretilen fasulyenin pazarlanması ve satılması üretici için daha da büyük bir sorundur.

Fasulyenin üretilmesinde bir devlet desteği olmadığı gibi pazarlanmasında da bir devlet desteği yoktur.

Alım ve fiyat tespiti tefeci ve tüccarın elindedir. Özellikle Güney-Doğu Bakliyat Kooperatifi'nin tespit ettiği taban ve tavan fiyatları esastır. Bu kooperatifin yönetim organları fasulye üreten bölgelerin en kodaman tefecilerinden oluşmaktadır. Örneğin; yöremizde kooperatifin temsilcisi ve merkez yönetim kurulu üyesi Doğanşehir halkını iliklerine kadar sömüren faşist Fahri Yağcı'dır. Bu halk düşmanı yörenin en büyük tefecilerinden biridir. Bu ve bunun gibi halk düşmanı sömürücülerin oluşturduğu bir yönetim organında elbette halkın çıkarlarının savunulması söz konusu olamaz. Tefecilerin çıkarları söz konusu olacaktır.

Söz konusu kooperatife fasulye üreticilerinin bir kesimi (fasulyesini kooperatife satarlar) ortaktır. Kooperatif şubesinin bulunduğu yerler alım merkezleridir. Yöremizde, Akçadağ, Ören, Doğanşehir ve Sürgü şubeleri ve alım merkezleri vardır. Sözde üreticilerce seçilen şube temsilcileri Genel Merkez Yönetim Organını seçerler. Ancak ülkemizdeki sözde demokratik özde anti-demokratik, faşist uygulamalar gibi bu kuruluşta da sözde demokratik bir seçim, özde de çeşitli yolsuzluklarla anti-demokratik seçim ve uygulamalar söz konusudur. Örneğin; kooperatif parayı zamanında ödemediği için üreticinin çoğu borçlu ve paraya ihtiyacı olduğundan fasulyesini tefecilere satmak zorunda kalmaktadır. Üreticilerin fasulyelerini daha ucuza kapatan tefeciler bunları getirip kooperatife satmaktadırlar. Bunun bir kısmını kendi adlarına, bir kısmını da akraba ve dostları adına yatırmaktadırlar. Bu şekilde tefecilerin oyları artmakta ve kooperatif seçimlerinde etkili olmaktadırlar. Bu adamların yönetimini ellerine aldığı bir kooperatif, en kodaman tefecilerin güçlerini birleştirdiği, tekelleştiği, büyük ve sistemli bir tefecilik mekanizmasından başka bir şey olamaz. Yani bu günkü şartlarda bu kooperatif tefeciliğin tekelleşme aracıdır. ***Halkın alın terinin karşılığı olacak bir fiyat politikasının tespitini bu kooperatiften beklemek saflık olur.***

BU GÜN FASULYENİN ORTALAMA FİYATI 20-25 LİRA OLMASI GEREKİR. BU OLMADIĞI GİBİ FASULYENİN FİYATI ÜÇ YIL ÖNCEKİNDEN DE AŞAĞIYA DÜŞMÜŞTÜR.

Üç yıl önce fasulyenin kilosu ortalama 10-12 lira arası satıldı. Bu gün 310 kuruş olan gübre o zaman 110 kuruş idi. O zaman 12 15 liraya sürülen 1 dönüm tarla bugün 25-30 liradan sürülüyor. O zaman 50 lira ya satılan bir kilo ilaç bugün 150 liraya satılıyor. Ayrıca halkın her türlü tüketim maddelerine 3 yıl önceye göre bugün yüzde yüz, yüzde ikiyüz zam gelmiştir.

O günden bu yana fasulye üretilen bu topraklar bir hayli verimden düşmüştür. Bütün bunlar göz önüne alınırsa bu gün fasulyenin ortalama fiyatının 20-25 lira olması gerekir. Bu olmadığı gibi fasulyenin fiyatı üç yıl öncekinden daha aşağıya düşmüştür.

Fasulye üreticilerinin sömürülmesi ve üreticiler üzerindeki sömürü mekanizması, hakim sınıfların tüm emekçiler üzerindeki sömürüsünün bir parçasıdır. Tüm emekçi sınıf ve tabakalar üzerindeki sömürü ve baskının kaldırılması bir devrim meselesidir. Ancak bu hakim sınıfların ekonomik ve siyasi baskılarına karşı çıkılmasın anlamına gelmez. Emperyalizm ve işbirlikçilerinin halk üzerindeki sömürü, zulüm ve baskı nihai olarak Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile çözüme ulaşacaktır.

KAHROLSUN TEFECİ TÜCCARLAR!
YAŞASIN FASULYE ÜRETİCİLERİNİN BİRLİĞİ!
YAŞASIN İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN DEVRİMCİ İKTİDARI!
YAŞASIN BAĞIMSIZ-BLOKSUZ TÜRKİYE!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

HALKIN KURTULUŞU bir fasulye üreticisi ile konuştu:

Tüccarların elinden gelse canımızı da alacaklar

H.K.- Kaç yıldır fasulye ekiyorsunuz?
- Dört yıldır.

H.K.- Kaç dönüm araziniz var? Bu yıl ektiğiniz tarla kendinizin mi ? Yoksa yarıya mı?
- Arazim yok. Bu yıl eskiden olduğu gibi yarıya.

H.K.- Bu yıl kaç dönüm fasulye ektiniz? Bir dönümüne ne kadar gübre attınız?
- 70 dönüm arazi ektim. Ancak 10 dönümüne gübre atabildim. Bir dönüme 10 kilo gübre attım.

H.K.- Traktörler dönümünü kaça sürüyor?
- Dönümünü 25 liraya sürüyorlar. İki defa sürdürüyoruz. Bir defa da dönümünü 12,50 liraya kültüvatör vurduruyoruz. Yani bir dönümü ekmek için traktöre 62,50 lira veriyoruz.

H.K.- Bu yıl MC fasulye fiatlarını düşük tuttu. Her şeyin fiyatı artarken köylü ürününün fiyatı düşüyor. Bu durumda ne yapmak gerekir?
- Toplanıp birlikte hareket etmeliyiz, yoksa hiç bir şey yapamayız.

H.K.- Ne kadar borcunuz var?
- 10.000 lira borcum var.

H.K.- Masraflarınızı çıkarabiliyor musunuz?
- Bu durumda masraflarımızı çıkaramıyoruz. Kendimizde çala-çocuk bedavaya çalışmış oluyoruz.

H.K.- Başka geliriniz var mı? Borcunuzu ödeyebilecek misiniz?
- Başka gelirimiz yok. Tüm gelirimiz fasulye idi. Borcumuz yine kalıyor, gelecek yıl yine çoğalır; çünkü borcumuz faizli.

H.K.- Nerelere borcunuz var?
- Faizcilere borcumuz var.

H.K.- Fasulyelerinizi nereye satıyorsunuz?
- Eskiden beri tüccarlara veriyorduk. Bu sene de Güney-Doğu Bakliyat Satış Kooperatifine vermek istedik, almadılar. Çünkü tarlamız yokmuş, tapumuz yokmuş, ortak etmiyorlar ve almıyorlar. Yine tüccara vermek zorunda kaldık. Tüccar da hiç para vermiyor. Elinden gelse canımızı da alacak.

H.K.- Güney Doğu Bakliyat Satış Kooperatifi'nin alım politikasından, kredi satma sisteminden memnun musunuz?
- Benim fasulyemi almadıkları için bir şey diyemem. Ama diğer üreticiler hiç memnun değiller. Kredi köylüye verilmiyor, zenginlere, tüccarlara veriliyor. Bizler de onlardan faizle alıyoruz.

H.K.- Fasulyeden devletin destekleme alımı yapmasını istiyor musunuz?
- Evet istiyoruz.

H.K.- Bizden bir soracağınız var mı?
- Siz daha iyi bilirsiniz, okumuşsunuz. Her şeyi bizden iyi biliyorsunuz. Bir soru da ben sizden soracağım: Bu perişanlık içinde ne yapmamız gerekli?

H.K.- Birlik ve beraberlik içinde kitle halinde tek yumruk olarak birleşip, hakim sınıflara karşı birlikte kitle olarak direnelim. Unutmayalım ki kurtuluşumuz kendi ellerimizdedir. Bu zalimlerin, sömürücülerin düzenini yerle bir etmeden, işçilerin, köylülerin devrimci iktidarını kurmadan kurtulamayız.

Antalya Gündoğmuş Senir Köyü halkı:

"Artık bıçak kemiğe dayanmıştır"

Antalya Gündoğmuş'un Senir köyünde 2 yıldır süren faşist baskılarla ilgili mektubun bir bölümünü geçen hafta yayınlamıştık. Bu hafta aynı mektubun diğer bölümünü yayınlıyoruz.

1973 seçimlerinde Senir'de o güne dek tek oy alamayan CHP, oyların %55'ini alarak en fazla oy alan parti durumuna geçmiştir. 9 Aralık 1973 muhtar seçimlerinde CHP muhtar adayına karşılık AP-DP-MSP-MHP-CGP'nin ortak çıkardığı muhtar adayı 3 farkla, seçimi kazanmıştır. Öyleki dört kişilik köy ihtiyar heyeti 1 DP, 1 MHP, 1 MSP, 1 CGP'liden, muhtar ise bir AP'liden oluşmuştur. 6 ayda kurulamayan MC, Senir'de 9 Aralık 1973 günü DP'yi de içine alarak kurulmuştur.

İşte Senir olayları bu günden sonra başlamış ve olanca şiddetiyle sürmektedir. MC'li ihtiyar heyeti Antalya'da oturan ve 9 Aralık seçimlerinde Gündoğmuş'tan İl Encümen adayı eski DP'li ve yeni AP'li Bayram Ali Gülçelik, Antalya MHP milletvekili adayı Avukat Adil Okur, AP milletvekili İhsan Ataöv, Manavgat'ta oturan eski DP Gündoğmuş ilçe başkanı Emin Özkan, Manavgat MHP Yönetim Kurulu Üyesi iken büyük bir silah kaçakçılığı yaparken yakalanan sabıkalı Yüksel Semirlioğlu adındaki faşistlerce desteklenen köy ağası Mehmet Ali Akça ve Asım Büküş ve köy ihtiyar heyetinin ortaklaşa yönettiği faşist saldırılar hala sürmektedir.

- CHP yanlısı Hasan Ünal adında bir çoban a köyde hayvanlarını otlatması yasak edilmiştir ve bir kaç kez dövülmüştür.
- CHP üyesi köy halkından Ahmet Er ve Ahmet Pekmez adındaki şahıslar muhtarlıkça köy kahvesine çağırılarak dövülmüştür ve partiden ayrılması için yemin ettirilmiştir.
- 29 Aralık 1974 günü köye gelen milletvekili Deniz Baykal'a saldırı düzenlenmiş, CHP İl Başkanı ve Baykal'ın arabalarının camları kırılmıştır. Aynı saldırı sırasında köy halkından Hüseyin Yıldız'ın kamyoneti tahrip edilmeğe yeltenilmiş ve şöförü tartaklanmıştır. Bu esnada fotoğraf çeken öğretmen İsmail Kaya alnından taşla yaralanmış, makinası parçalanmıştır.
- Bu olayın ertesi günü tüm köy halkı tehdit edilerek Gündoğmuş'a gelen AP milletvekili İhsan Ataöv'ü karşılamaya götürülmüş, itiraz edenler dövülmüştür.
- Olayı yerinde incelemeye gelen 9 kişilik CHP parlamenter heyetini karşılamalarını engellemek için köylünün evinden dışarıya çıkması yasaklanmıştır.
- Köyde CHP'li olduğu bilinen vatandaşlara tek tek yemin ettirilerek "Baş buğ Türkeş" diye bağırttırılmış, direnenlere köyde alışveriş, dolmuşa binme, camiye girme yasaklanmış, sık sık yolları kesilerek küfredilmeye ve tehdite başlamışlardır.
- Köy halkından Mehmet Doğan dövülmüş, CHP'lilerle konuşursa karısını genelevine yazdırılacağı söylenerek muhtar Mehmet Dinçer tarafından tehdit edilmiştir.
- Bayram namazlarına CHP'liler camiye sokulmamış ve bayramlaşmaları yasaklanmıştır.
- CHP'liler cenaze merasimleri ve düğünlere sokulmamış, CHP'li Ali Öğüt'ün cenazesine çocukları dahi gelememiş, yalnız 6 ailece kaldırılmıştır.
- İlköğretmen okulunda okuyan öğrencilerin yolları kesilmiş, öğrenciler dolmuştan indirilerek dövülmeye çalışılmış, dolmuşları taşlanmıştır.

İşte bir avuç MC yanlısı faşist zorbanın halkın üzerinde uyguladığı terör halkın dayanma gücünü belli bir oranda geriletmiştir. 1973 seçimlerinde 123 seçmeni bulunan ve oyların %55'ini alan CHP'liler den bu gün kimi köyü terkederek başka yerlere göç ettirilmiş, kimisi de aralıksız faşist baskılarla

De.sa.5'de

MAZGİRT'TE FAŞİST KAYMAKAM, SAVCI, BAŞÇAVUŞ VE YANDAŞLARI 1938 DERSİM TERTİBİNİ YENİDEN SAHNEYE KOYMAYA ÇALIŞIYORLAR

İşçiler, köylüler, demokratlar, yurtseverler, tüm halkımız mücadelemizi yükseltelim

14 Eylül 1976 günü akşam saatlerinde Mazgirt Cezaevinde nöbet tutan eri üç el ateş etti. Ertesi gün, olay faili er'in sevki yapılarak Mazgirt Sağlık Ocağından bacağındaki ezik, sıyrık yarası için rapor alındı. Olay kamuoyuna şöyle yansıtıldı:

Sözkonusu er nöbet görevindeyken, bilinmiyen ve de görünmeyen kişi veya kişilerce taşlanmıştır. Can emniyeti bakımından ateş etmek zorunda kalmıştır. Ardından faşist başçavuş İLHAN BAŞARAN bu gibi hallerde erlere "VUR EMRİNİ" verdiğini belirtiyor.

Tarih 23 Eylül 1976 gece saat 20.00-20.30 sularında ayni er bir daha 5 el ateş ediyor. Daha önceden hazırlanan plan gereği bu sefer diğer erler de sağa sola kaçışıp bazı yerlere baskın yaparak panik yaratmaya çalışıyorlar. Derhal faşist Savcı olay yerine getirilerek, "vatan, millet, sakarya" naraları attırılıyor. Görevli gardiyanlar o an görev yerinde yoklardı. Çağrılıp ifadeleri alınıyor. O sırada gardiyanlar savcıya şifaen "gece saatlerinde görev mahallinde bulunamamalarının nedeninin jandarma baskısından kaynaklandığını, Can güvenliklerinin olmadığını" belirtmişlerdir. Cumhuriyet Savcısının (!) hemen olay yerinde zabıt tutması gerekirken, zabıt tutulmuyor. Ertesi gün savcı zaptı evinde kendi bildiğince hazırlayıp, şahit olarak da, faşist başçavuş ve diğerlerine imzalattırıyor. Çavuş efendi (!) planı daha evvel savcı beyle (!) hazırladığı için, imzalarken ifadesini okuma gereğini bile duymuyor. Savcı gardiyanları mahkemeye çıkarıyor. Mahkeme huzurunda Çavuş önceden imzaladığı ifadesinin bazı kısımlarını yalanlıyor. "Savcı beye itimatı olduğundan okumadan imzaladığını" itiraf ediyor. Ve bu duruşmada gardiyanlar" tüm taşlama olaylarının birer komplo olduğunu, olayların tertipçisinin de savcının bizzat kendisinin olduğunu" söylüyorlar.

Aynı gün, Tunceli'de görevli sorumlu Yarbay'a haber verilerek olay mahalline getiriliyor. Artık bu olayın resmi adı "CEZAEVİNDE SABOTAJ" olup çıkıyor.

Faşist tiyatronun faşist aktörlerine bir şeyi hatırlatalım: 1938 Dersim isyanının hazırlığında da ayni plan uygulanmıştı. Yalnız o zaman cezaevi taşlanmamıştı da!...KÖPRÜ YIKILMIŞTI... Ve ondan sonra başladınız kan içmeye!...

İŞÇİLER KÖYLÜLER YURTSEVERLER TÜM HALKIMIZ SİZE SESLENİYORUZ!

5 Ekim 1976 aynı yerde, 5 kurşun daha aydınlatıyor gökyüzünü. Mesele de artık iyice aydınlanıyor. Faşizan tertiplerin kimler tarafından hazırlanıp, uygulandığı ortaya çıkıyor. Şimdi artık hiç kimse "TAŞLAMA MASALINA" inanmıyor.

YURTSEVERLER, JANDARMALAR SİZE SESLENİYORUZ!

Bundan önce olduğu gibi bundan böyle de yine halkına, kardeşlerine fırsat buldukça bu faşistlerin ne yapmak istediklerini, neler uygulayacaklarını anlat... Onların oyunlarına ortak olma. Emirlerine körükörüne uyan er arkadaşlarını uyar. Bu gün sana verilmiş arkadaşlarına taş atan faşist komutan yarın KURŞUN da atar.

MAZGİRT'TE GÖREV YAPAN ERLERİN ANA BABA VE TÜM YAKINLARI SİZE SESLENİYORUZ

Evlatlarınıza sahip çıkın. Faşist komutan bu EMİR KULLARINI vurabilir. Sizi uyarıyoruz. Biz yurtsever devrimci Mazgirt halkı olarak evlatlarınıza ve size karşı bu görevimizi yerine getiriyoruz. Gelin onları görün, dertlerini sorun.

14 Eylül 1976 günü akşamı KAVAKTEPE köyü hudutları içinde değişik yönlerden "imdat... kurtarın beni... can kurtaran yok mu?... öldürüyorlar (!..!..!..)" şeklinde bağırtılar işitiliyor köylüler tarafından. Değişik fasılalarla, değişik yerlerde, bir kişi tarafından yükselen bu sese tüm köylüler toplanıp yardım etmeye çıkıyorlar. Yardıma muhtaç adam; bir ağaç altında dişleri hafif kanlanmış. bacağı sıyrılmış, kafası azıcık şişmiş, bitkin (!) bir halde bulunuyor. Köylüler kendisine bir saat uzaktaki köye gidip dolmuş kiralıyorlar. (Kendi paralarıyla) Ölür mölür korkusuyla soru sorup ifadesini banta alıyorlar. Bu adam Mazgirt PTT'sinde posta dağıtıcısı BAKİ YILDIRIM'dır. Kâh savcıya, kâh kaymakama, kâh çavuşa küfür edip kimseye köpeklik yapmadığını sayıklamıştır. Ve bu bunak kişi sonunda kendisini kurtaran köylüleri "beni dövdüler" diye şikayet etmiştir.

Yine ayni adam, ayni oyunu bir zaman sonra Mazgirt'in Kocavanis köyü sırtlarında ayni şekilde oynamıştır. Bu sefer de şikâyetinde: "Efendim beni devrimciler dövdüler. Daha önce bana bildiri verdiler götür köylülere ver dediler, ben götürmedim. Bu nedenle bana bu komployu uyguladılar." demiştir.

Savcı, kaymakam, başçavuşla birlikte gece yarılarına kadar dolaşan, ipe sapa gelmeyen saçmalıklar yapan bu adamın yeri akıl hastahanesinde bir psikiyatri kliniğidir.

TÜM MAZGİRT HALKI!

Yukarıda sıraladığımız bütün bu tertipler, katil MC iktidarının faşist tasmalıları; Kaymakam Y. Ünal Songül, Savcı Ramazan Eroğlu, Başçavuş İlhan Başaran tarafından planlanıp sistemli olarak yürütülmektedir.

katalım. Onların bu çağdışı tertip ve uygulamalarını aktif protesto eylemlerimizle kırıp yerle bir edelim

Bize hayat hakkı tanımayan bu azılıların gerçek yüzlerini köyde, kentte, her yerde açığa çıkaralım. Mahkemeye tertipler sonucu gönderilen masum kardeşlerimizi, adalet adına görev yapan adaletsiz savcının karşısında yalnız bırakmayalım. Gördüklerimizi korkmadan söyleyelim. Mahiyetini anlıyamadığınız fakat sizi tedirgin eden her olayı biribirinize konuşarak, anlamaya, çözmeye çalışın. Unutmayın yalnız değiliz. Bir-üç-beş-on-yüz bin-onbin değil, milyonlar cayız. Dağılmayın, birleşin. Dağılmanın olduğu yer de kara faşizm en azılı dişlerini en hayasız biçimde, göstere göstere, iğrenç pençelerini üstümüze gere gere, bize hayat hakkı tanımadan gelip yerleşecektir. Uygar toplum; örgütlü olan toplumdur. Faşizme karşı hızla örgütlenelim. Aramızda devrimci gençlere sahip çıkalım. Onlarla beraber olalım. Size kadar ulaşan gazeteler, sizin kendi gazetenizdir. Bunları yazan eller canları pahasına kanlarıyla yazıyorlar, mutlaka okuyun.

YURTSEVER DEVRİMCİ MAZGİRT HALKI

"Doğuda Milli Zulme Son"

Maksatları halkımızın yükselen devrimci mücadelesini bastırmak, yeni bir 1938 hareketine zemin hazırlamaktır. Uyanalım Şanlı geçmişimize yeni direniş örnekleri

Birbiriyle kardeş olan bu insanların çatışmalarının sebebi TOPRAKSIZLIK

Cizre ile Şırnak arasında; topraksız, evsiz barksız, sadece 30, ilâ 100 koyuna sahip olan aileler yaşar. Bu topraksız aileler, kışın çadırlarda yaşarlar. Yazın ise Bingöl, Hakkari, Ağrı çevrelerine kadar yayılırlar. Buralarda seneliğine toprak kiralayarak koyunlarını otlatırlar. Geçimlerini böyle sağlarlar. Bu insanlar kaderlerine terk edilmişlerdir. Okumaktan, yazmaktan, elektrikten, sudan, topraktan; her imkândan mahrum bırakılmışlardır. Türkçeyi bilmiyen insanlardır. Bu insanların nüfus cüzdanında T.C. yazıyor ama Türkçe konuşamıyorlar.

17 Ekim günü aralarında mevki (toprak) yüzünden çıkan çatışma 6 kişinin ölümü, 15'in üzerinde insanın yaralanmasıyla sonuçlanmıştır. Sebep: TOPRAKSIZLIK ve bilinç seviyesinin düşüklüğüdür.

MC'nin zurnası TRT ise haberlerde bile söylemedi. Kıbrıs'ta bir mantar patlar patlamaz TRT 10 gün bunun arkasından bağırıp, çağırır. Ama, Hakkari'de, Mardin'de, Siirt'te insanlarımız, kardeşlerimiz öldürülüyor dediğimizde anarşist oluyoruz.

KAHROLSUN KÜRT ULUSU ÜZERİNDEKİ KANUNSUZ MİLİTARİST BASKI!
YAŞASIN HALKIMIZIN KURTULUŞU VE SOSYALİZM!

ULUDERELİ DEVRİMCİLER

ARNAVUTLUK HALKININ TARİHİ, EMPERYALİZME VE FAŞİZME KARŞI MÜCADELENİN ZAFERLERİYLE DOLUDUR

Arnavutluk halkının tarihi, emperyalist işgalcilere karşı silah elde verilen uzun mücadeleler ve zaferlerle doludur. Bu zaferler, emekçi halkın, kadın, erkek binlerce evladının her türlü köleliğe ve zulme karşı boyun eğmez mücadelesi ve ölümü göğüslemesiyle kazanıldı.

Eşsiz bir yurtsever, devrimci geleneğe sahip Arnavutluk halkı, Arnavutluk Komünist Partisi'nin önderliğinde yürütülen anti-faşist milli kurtuluş savaşı ile tarihine en şanlı sayfaları yazdı.

Arnavutluk halkının mücadele ve zafer dolu devrimci tarihi, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolunda ilerleyen dünya işçilerinin ve ezilen halklarının yolunu aydınlatıyor.

ARNAVUTLUK HALKI HÜRRİYET VE BAĞIMSIZLIK UĞRUNA BOYUN EĞMEZ BİR MÜCADELE YÜRÜTTÜ

Arnavutluk'ta Osmanlı hakimiyeti 500 yıla yakın sürdü. Dayanılmaz bir milli baskı ve feodal sömürü altında ezilen Arnavutluk halkı hürriyet ve milli bağımsızlık uğruna boyun eğmez bir mücadele yürüttü.

Bu mücadelelerin sonunda, 1912 yılında bağımsızlık kazanıldı. Bağımsızlığın ilanı ve yeni devletin kuruluşu, Arnavutluk halkı için büyük tarihi öneme sahipti. Ne var ki, bu mücadelenin sonunda bir halk iktidarı değil toprak ağalarının ve burjuvazinin anti-demokratik gerici diktatörlüğü kuruldu. Savaşta kanını döken emekçi halk, hakim sınıfların baskı ve sömürüsünden kurtulamadı.

Bağımsızlığın kazanılmasından sonraki uzun bir dönem Arnavutluk halkının toprak ağalarının ve burjuvazinin gerici diktatörlüğüne karşı mücadele dönemidir.

1925'lere gelindiğinde karşılıklı yardımlaşmayı ve dayanışmayı güçlendiren ilk işçi örgütleri kuruldu. Ağır baskı ve sömürü altındaki işçiler haksızlıklara karşı seslerini yükseltiyor, kararlılıkla mücadeleye atılıyorlardı. İşçiler defalarca greve gittiler. Ve her grevlerinde, tek varlık nedeni, hakim sınıfların gerici diktatörlüğüne bekçilik etmek olan orduyu karşılarında buldular.

Birçok bölgede köylüler, kendilerini topraklarından atmak ya da topraklarını gaspetmek isteyen toprak ağalarının zulmüne ve ağır vergilere karşı baş kaldırdılar. Kimi zaman bu ayaklanmalar jandarmalarla kanlı çatışmalara dönüştü.

Hakim sınıfların en kanlı, azgın saldırıları dahi emekçi halkın mücadelesini durduramadı.

İlk komünist hücreler, sömürü ve zulme boyun eğmeyen emekçi halkın bu mücadelelerinin bağrında doğdu, gelişti. Ve 1929 Haziranında Arnavutluk işçi sınıfının ilk devrimci siyasi örgütü KORÇA KOMÜNİST GRUBU kuruldu. Daha sonra İskodra, Tiran, Çirokostra ve diğer şehirlerde komünist hücre ve gruplar örgütlendi.

Komünistler bu şehirlerde halkın mücadelesine önderlik ettiler.

ARNAVUTLUK HALKI FAŞİST İŞGALCİLERİ SİLAH ELDE KARŞILADI

1939-40 yıllarında Avrupa ve bütün dünya üzerinde faşist karanlık, terör, ve ölüm kol geziyordu. Alman, İtalyan, Japon faşistleri dünya halklarına karşı azgınca bir saldırıyı başlatmışlardı.

Nisan 1939'da faşist İtalya Arnavutluk'a karşı haince bir saldırıya giriş ti. Faşistleri elde silahla karşılayan Arnavutluk halkının, faşizme karşı direnişi işte bu andan itibaren başladı. Arnavutluk halkının vahşi ve zalim düşmanlara karşı mücadelesi beşbuçuk yıl sürdü. Bu yıllar boyunca Arnavutluk halkı hem askeri kuvvetleriyle ülkeyi işgal eden iki büyük faşist devlet İtalya ve Almanya'ya, hem de işgalcilerin aleti olan gerici örgütlere ve silahlı kuvvetlere karşı savaştı ve onları yendi.

ARNAVUTLUK

KOMÜNİST PARTİSİ İŞÇİ VE KÖYLÜLERİN MÜCADELELERİNİN BAĞRINDAN BİR GÜNEŞ GİBİ DOĞDU

Başlangıçta direniş örgütsüzdü. Çünkü halkı örgütleyecek ve ona zafere kadar kararlılıkla önderlik edecek sağlam, devrimci bir önderlik bulunmuyordu. Arnavutluk halkı böyle bir önderliğe 1941 Kasım ayının zor günlerinde kurulan Arnavutluk Komünist Partisi ile kavuştu. Arnavutluk Komünist Partisi Tiran ın yoksul bir mahallesinde gizli olarak kuruldu. Komünist Partisi'nin kurulmasıyla Arnavutluk halkının milli kurtuluş mücadelesi yeni bir aşamaya ulaştı. Komünist partisi o zamanki şartlara uygun bir program hazırladı. Bu programın stratejik hedefi; ülkenin kurtarılması ve Arnavutluk ta halkın demokratik iktidarının kurulmasıydı. Bu amaçla Arnavutluk Komünist Partisi önüne üç temel görev koydu. Ve bunları başardı. Bu görevler halkın milli kurtuluş cephesinde toplanması, genel bir silahlı ayaklanmanın örgütlenmesi ve düzenli Milli Kurtuluş Ordusu'nun yaratılması; eski siyasi iktidarın parçalanması ve yeri ne Milli Kurtuluş Konseylerinin kurulmasıydı.

Arnavutluk halkının faşist işgalcilere ve yerli işbirlikçi hainlere karşı silahlı mücadelesi 1942 yılında hızla yayıldı. Durmaksızın gelişen silahlı mücadele 1943 ortalarında genel silahlı ayaklanmaya dönüştü. Halk savaşının alevleri içinde kalan düşman bütün vahşiliği ile saldırıyor, bu saldırılar halkın eşsiz kahramanlığı karşısında boşa çıkıyordu.

Arnavutluk Milli Kurtuluş Ordusu 1944 Haziranında genel bir saldırıyı başlattı. Ardı ardına verilen çetin savaşlarla, nazi faşist işgalcilere ve yerli hainlere öldürücü darbeler indirildi. Kasım ayına doğru birçok şehir ve kırsal alanlar kurtarıldı.

Bu savaşta Arnavutluk halkı, nüfusu ve yüzölçümüne uygun olarak faşizme karşı dünya halklarının kazandığı ortak tarihi zafere değerli bir katkıda bulunmuştur. Bir milyonluk bir halk 70 bin savaşçıdan meydana gelen bir ordu yaratmıştır. Arnavutluk, omuzlarında çok önemli bir sorumluluğu taşımıştır. İkinci Dünya Savaşı sırasında son derece ağır hasar ve yıkıntıya yol açan 700 binden fazla faşist askeri, 28 bin kilometrekarelik Arnavutluk topraklarından geçmiştir. Arnavutluk halkı, özgürlüğüne aşık diğer halklara karşı savaş cephelerine gönderilecek olan 15 İtalyan ve Alman tümeninden meydana gelen bir kuvveti durdurmuş ve savaşa mecbur etmiştir. Arnavutluk halkı milli kurtuluş savaşları sayesinde 70 binden fazla düşman askerini saf dışı etmiş ve onlara ağır maddi hasar verdirmiştir. Halkların anti-faşist davasına sonuna kadar sadık kalan Arnavutluk halkı, Nisan 1939'dan halkın faşizme karşı zafer gününe kadar yiğitçe dövüşmüş ve hiç bir fedakarlıktan kaçınmamıştır. Hem anayurtlarının özgürlüğü ve bağımsızlığı, hem de diğer köle halkların kurtuluşu uğruna, halkın en değerli 20 bin oğlu ve kızı hayatlarını vermiş 12.600'ü ise yaralanmıştır. Bu, nüfusa oranla oldukça önemli bir rakamdır. Faşist işgalciler, 12 bin Arnavut'u İtalya'da ve Almanya'da hapsetmişlerdir. Halkın bu evlatlarından bir çoğu, yılmaz anti-faşist savaşçılar olarak Piriştina, Bohemvay ve Merkhoyzen deki toplama kamplarında can vermiştir. Diğer yandan Arnavutluk, muazzam bir maddi hasara da uğramıştır. Arnavutluk'taki 2.500 şehir merkezi ve köyden 1850'si tahrip edilmiştir. Arnavutluk milli ekonomisinin hemen hemen tamamı yıkılmıştır. Nüfusuna oranla Arnavutluk halkının katkısı faşizme karşı mücadele eden ülkeler arasındaki en büyük katkılardan biridir.

Nazi faşist işgalcilere ve yerli hainlere karşı ölüm kalım savaşı veren Arnavutluk halkı, Komünist Partisi'nin önderliğinde, Arnavutluk'un içişlerine müdahale etmeye çalışan İngiliz, Amerikan emperyalistlerinin tertiplerine kararlılıkla karşı çıktı. Onları bozguna uğrattı.

24-28 Mayıs 1944'de Permet şehrinde Birinci anti-faşist Milli Kurtuluş Kongresi toplandı. Kongre'de Anti-faşist Milli Kurtuluş Komitesi'nin kurulması kararı alındı.

Enver Hoca'nın başkanlığındaki ilk anti-faşist komite, Arnavutluğun ilk demokratik Halk Hükümeti oldu.

Anti-Faşist milli kurtuluş savaşında Arnavutluk halkı en yiğit evlatlarını feda etti

Arnavutluk halkı, anavatan ve halkın özgürlüğü için hiçbir şeylerini hatta hayatlarını bile sakınmayan milli kurtuluş savaşı şehitlerinin ve kahramanlarının anısını büyük bir saygı ve şerefle her yıl anmaktadır.

Onlar ki, hayatları ve eserleriyle kahramanlık ve cesaret dolu şanlı destanlar yazmışlardır. Bu destanlar arasında Tiran gerilla birlikleri komutanı Voyo Kuşi ve 2 silah arkadaşı Corcini Martini ve Sadık Stavileski'nin 34 yıl önce yiğitçe ölümleri en önemli yerlerden birini tutar.

10 Ekim günü sabaha karşı işçi mahallesi yüzlerce faşist ve vatan haini kuvvet tarafından sarıldı. Söz konusu işçi mahallesinde milli kurtuluş hareketinin kalbi olan yoksul bir evde, üç savaşçı Voyo Kuşi, Corcini Martini ve Sadık Stavileski bulunuyordu. Üç komünist de genç ti. Voyo Kuşi, Tiran gerilla birliklerinin komutanıydı. Onun en önde gelen özelliklerinden birisi Parti'ye olan sonsuz sadakatıydı. Parti'nin talimatı budur dendiği zaman, görevini, sayısız güçlükler ve büyük fedakarlıklar gerektirse bile, sonuna kadar yerine getirirdi. Voyo Kuşi, faşist işgalcilere ve vatan hainlerine sadece tüfek ve barutla karşı çıkabileceğini çok iyi biliyordu. Bir konuşmasında:

"Mücadelemizle bizim için en gerekli olan şeyi, gaspedilmiş hürriyetimizi kazanacağız

demişti Gerilla birliklerinin kumandanı Voyo Kuşi, bir örnek olarak pek çok militan eylemde bizzat yer almıştı. Onun önderliği altında, Tiran gerilla birlikleri, çeşitli ve kesintisiz bir savaş eylemi sürdürmüş ve faşist işgalcilerin ve yerli hainlerin korkusu haline gelmişlerdi. Voyo Kuşi ve yoldaşları, yoksul işçi mahallesi Kızıltepe'de verdikleri mücadeleyle, halkın davasına sınırsız sadakatlarını ve Komünist Partisi'ne bağlılıklarını göstermişlerdir. Eylül ayının 10'unda gece yarısı geçtikten az sonra, düşmanlar, üç savaşçının bulunduğu evin kapısını yumrukladılar. Hainlerden birisi, tamamen sarıldıklarını kapıyı açmalarını söylüyor ve ***Silahlarınızı atın, teslim olun! Eğer karşı koymaz sanız hayatınızı bağışlaya cağız!*** diyordu. Böylesine güç bir anda Voyo, yoldaşlarına sakin bir şekilde seslenerek: ***"Bu ev partinin bir kalesidir. Kanımızı son damlasına kadar akıtmadan teslim olmayacağız"*** dedi. Evden bir ses gürledi: ***"Bu bizim evimizdir. Teslim olmayacağız!..Bizler Komünistiz Komünistler teslim olmaz!"***

Faşist kumandan ateş emri verdi ve çetin bir çarpışma başladı. Üç komünist, faşistlerin çok sayıdaki kuvvetlerine karşı kararlılıkla savaştılar. Saatler geçti. Gün kavuştu. Fakat üç savaşçının çarpıştıkları küçük ev hala yiğitçe ayakta duruyordu. Düşman buraya altı tank da dahil olmak üzere kuvvet yığıyordu. Faşistler evi ateşe vermek istediler. Fakat evi savunanların keskin nişancılığı yüzünden evin bahçesine girmeye cesaret edemedi. Beş saat süren bir çarpışma sonunda Voyo'nun iki yoldaşı Parti'ye ve halkın davasına sadakatlerini kanlarıyla damgalayarak şehit düştüler. Fakat küçük ev hala dimdik ayakta duruyordu. Çünkü gerilla bir liklerinin kumandanı Voyo Kuşi hala ayaktaydı ve savaşa devam ediyordu. Faşistler tanklarını harekete geçirdiler. Tanklar eve yaklaşırken Voyo Kuşi çemberi yarmaya çalıştı. Fakat evi terketmez, düşman tanklarından birisi önüne çıktı. İşte tam bu sırada Tiran gerilla birliklerinin kumandanı bir cesaret ve kahramanlık destanı yarattı. Avucunun içinde sıkıca tuttuğu bir el bombasıyla tankın üstüne atladı ve kapağı açmaya çalıştı. Fakat yaklaşan diğer bir tankın açtığı ateşle olduğu yere şehit düştü. Voyo Kuşi, bütün komünist Arnavut şehitlerinin yaptığı gibi, ***"Yaşasın Arnavutluk Komünist Partisi! Yaşasın halkımız"*** diye bağırarak şehit düştü.

"Dünya Komünizminin bir öncü müfrezesi" Arnavutluk Emek Partisi

Arnavutluk Emek Partisi, ülke içinde proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırma ve sosyalist inşayı kesintisiz olarak ilerletme yolunda işçi sınıfının ve tüm emekçi halkın mücadelesine önderlik etti.

Arnavutluk Emek Partisi, ülke içinde kararlılıkla sürdürülen sınıf mücadelesinin yanısıra, uluslararası plânda da, proleter enternasyonalizmi davasını kararlılıkla savundu.

İki çizgi arasındaki, burjuva ideolojisinin bir türü olan modern revizyonizm ile Marksizm-Leninizmin saflığının korunması için çalıştı. Yugoslav revizyonistlerine, Sovyetler Birliğinde Lenin ve Stalin'in devrimci sovyetlerini karşı devrimci bir darbeyle ele geçiren revizyonist burjuva kliğine karşı Mao Zedung'un önderliğindeki Çin Komünist Partisi ile birlikte ilk mücadele bayrağını açtı.

ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ TARİHİ MODERN REVİZYONİZME KARŞI UZLAŞMAZ MÜCADELELERLE DOLUDUR

Büyük Millet şovenizmi ile dolu Yugoslav revizyonistleri, Anti-faşist Milli Kurtuluş Savaşı döneminde ve sonrasında sürekli olarak, küçük bir ülke olan Arnavutluk üzerinde hegemonya kurma ya çalıştılar. Arnavutluk Halkını bölmek, AEP içinde ikilik yaratmak istediler. Arnavutluk Komünistleri, parti içinde ve dışında verilen mücadele içinde çelikleştiler. Ve çelikten bir güç olarak Merkez Komitesinin önderliğinde Sovyet revizyonistlerinin karşısına dikildiler. Bütün parti ve bütün Arnavutluk halkı, revizyonistlerinin alçakça saldırılarını bozguna uğrattı.

Dünya komünist partilerinin 1957 ve 1960 Moskova toplantılarında AEP., Çin Komünist Partisiyle birlikte yükselmekte olan revizyonist dalgaya cesaretle karşı koydu. Emperyalist savaşlar, silahlı ayaklanma ve sosyalist devrim, devrimde ve sosyalist inşada işçi sınıfı partisinin önder rolü, proletarya diktatörlüğü vb. konularda Marksist-Leninist öğretilerin modası geçmiş olduğunu iddia eden modern revizyonistlere karşı ilkelere dayanan bir mücadele yürüttü.

Sovyet revizyonistleri, Arnavutluk Emek Parti'sinin Marksizm-Leninizme sımsıkı bağlı, kararlı tutumu karşısında tehdit ve şantaja başvurdular.. Daha önce yapılan anlaşmalara göre vermekle yükümlü oldukları kredileri ve diplomatik ilişkilerini kestiler. Onlar küçük bir ülke olan Arnavutluk'un baskılara direnemeyip içinde bulunduğu güç durumdan yararlanmaya çalışan diğer emperyalistler fena halde yanıldılar. AEP'nin yirminci kuruluş yıl dönümünde Parti Birinci Sekreteri Enver Hoca şöyle diyordu:

"...Arnavutluk Halkı ve onun partisi gerekirse ot da yer, ama kendisini asla üç kuruşa satmaz Diz çökerek utanç içinde yaşamaktansa, dimdik, ayakta şerefle ölmeyi yeğ tutar."

Arnavutluk Emek Partisi, modern revizyonizme karşı mücadeleyi, burjuva ideolojisi ile proletaryanın ideolojisi, devrim ile karşı-devrim arasındaki mücadele olarak tespit etti. Ve "Bütün alanlarda revizyonizmle aramızda kesin bir sınır çizgisi çekelim" şiarını attı.

ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ VE ARNAVUTLUK HALKI, EMPERYALİZME, SOSYAL-EMPERYALİZME, DİĞER EMPERYALİSTLERE VE YERLİ GERİCİLERE KARŞI MÜCADELEDE DEVRİM CEPHESİNİN EN ÖN SAFINDA YER ALIYOR ...

"Amerikan ve Sovyet emperyalizmi, emperyalist süper devletler oldukları ve ortak bir karşı devrimci strateji izledikleri sürece, halkların onlara karşı mücadelesi de, mutlaka tek bir akımda birleşecektir. EMPERYALİZMİN BİRİNE KARŞI MÜCADELE ETMEK İÇİN DİĞERİNE DAYANILAMAZ!

"Avrupa'daki NATO paktı, Amerikan emperyalistlerinin hakim olduğu ve Batı Alman intikamcılarının başrollerinden birini oynadığı saldırgan bir ittifaktır. NATO'nun amacı komünizme karşı mücadele, Avrupa'da devrimin bastırılması ve emperyalist Amerikan çıkarlarının güvenlik altına alınmasıydı. Ve hala da böyledir. Bir de, Sovyet revizyonistlerinin üye ülkeler üzerinde hakimiyetini sürdürmeleri için bir alet ve diğer ülkelerin bağımsızlığını tehdit eden saldırgan bir kuvvet haline dönüştürülen Varşova Paktı var. Bu iki blok, Avrupa'nın şu veya bu bölgesinin halklarını çizme leri altında tuttukça, bunlar her iki süper devletin Avrupa'daki hakimiyet ve diktatörlüklerinin dayanağı oldukça, hangi Avrupa güvenliğinden söz edilebilir? Avrupa'da bu iki blok ile Amerikan ve Sovyet silahlı kuvvetlerinin üsleri mevcut oldukça, gerçek bir Avrupa güvenliğinin olamayacağı açıktır."

"Kendi halkına ve sosyalizme karşı taşıdığı büyük sorumluluğun bilincinde olan Partimiz, hiçbir zaman yarı yolda durmayacaktır. Partimiz, emperyalizm ve sosyal emperyalizm tamamen yıkılana ve dünya devriminin zaferine kadar kararlılıkla savaşacaktır. Halkımız ve partimiz bu mücadeleyi bölünmez bir bütün olarak görmektedir."

ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ, MARKSİZM-LENİNİZMİN MUZAFFER BAYRAĞININ DAİMA KIZIL KALMASI VE YÜKSEKLERDE DALGALANMASI İÇİN MÜCADELE EDİYOR.

HALKIN KURTULUŞU

GAZETEMİZİN ÜCRETSİZ EKİDİR

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

EKİM 1917

TÜSTAV

EKİM DEVRİMİNİN YOLU BUGÜN DE PROLETARYANIN, EZİLEN HALKLARIN VE ULUSLARIN TEK KURTULUŞ YOLUDUR. EKİM DEVRİMİNİN BAYRAĞI BUGÜN DE YÜKSEKLERDE DALGALANMAKTADIR.

25 EKİM (7 KASIM) 1917

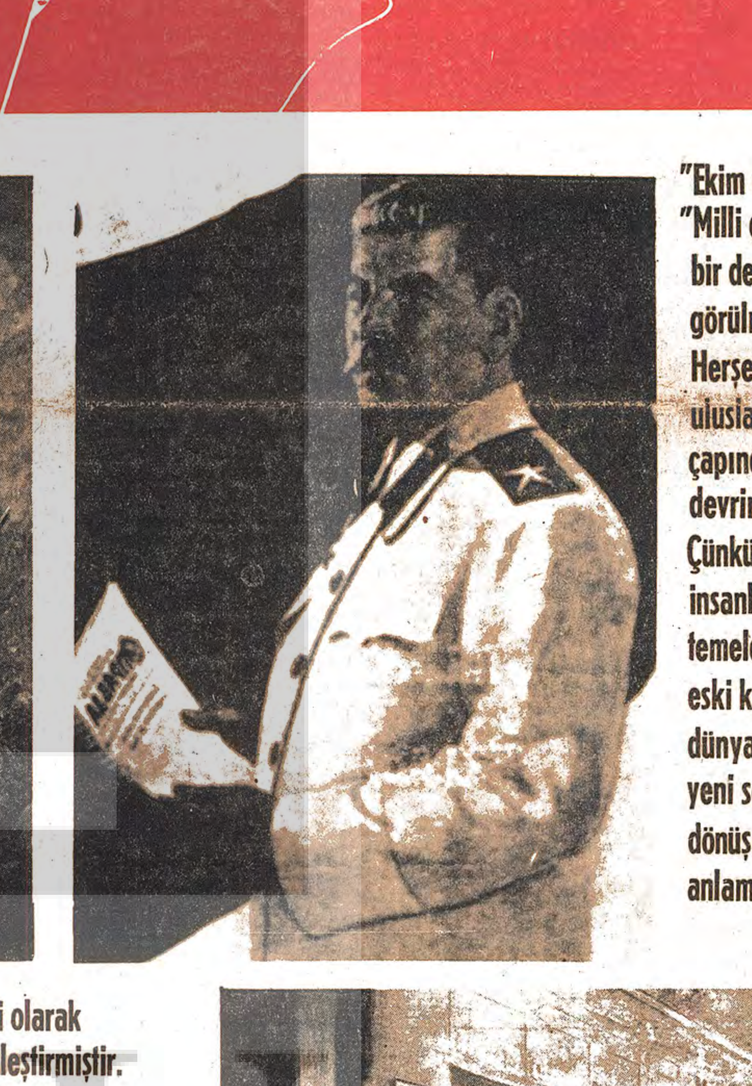

"Ekim devrimi yalnız "Milli çerçeve içinde" bir devrim olarak görülmemelidir. Herşeyden önce uluslararası, dünya çapında önemi olan bir devrimdir. Çünkü dünya insanlık tarihinde temelden bir dönüşme, eski kapitalist dünyanın yeni sosyalist dünyaya dönüşmesi anlamına gelir"

J. STALİN

Tarihin, dünyanın ilk sosyalist devletinin doğuşuna şahit olduğu gündür. Başında Lenin'in bulunduğu Bolşevik Partisinin önderliğindeki Rusya proletaryasının, ezilen ve sömürülenler ordusunun öncü birliğinin, sömürü ve zulüm dünyasının altıda birinde iktidarı ele geçirdiği gün dür.

Hayatın harcına alınterini, kanını, canını katan proletarya, açlık, yoksulluk, zulüm dünyasına karşı ilk kez 1871 yılında Paris'te ayağa kalktı. Paris Komünü 72 gün sürdü Avrupa burjuvazisi, Paris in sokaklarını yiğit komünarların kanlarıyla yıkayarak ilk Proleter İktidarına son verdi. Ama Komün ruhunu, Komünün İhtilalci ilkelerini öldüremedi. Komünün ihtilalci atılganlığının, zalimlerin, sömürücülerin devletini parçalamaktaki cesaretinin, proletaryanın devrimci iktidarını kurmaktaki yaratıcılığının dalga dalga yayılmasını önleyemedi.

Aradan 46 yıl geçtikten sonra, Rusya proletaryası, komünarların yolunu izleyerek sömürü ve zulüm düzeninin temsilcilerini, iktidardan alaşağı etti. "Eski devlet mekanizmasını kırmak yolunda, Paris Komünü tüm dünya çapında tarihsel önem taşıyan birinci adımı, Sovyet iktidarı ise ikinci adımı attı". 25 Ekim (7 Kasım) 1917 şafağında Rusya üzerinde doğan kızıl güneş bugün de, proletaryanın, ezilen halkların ve ulusların biricik kurtuluş yolunu aydınlatmaktadır. O günden bu yana, dünyanın dört bir yanında, proletarya, ezilen halklar ve uluslar Ekim Devrimi'nin açtığı yolda, Ekim Devrimi'nin dersleri ışığında, silahlarının kabzasını sımsıkı kavrayarak ileriye atılmaktadırlar.

Ekim Devrimi, dünyayı saran emperyalist zinciri en zayıf olduğu halkasından kopartmıştır. Emperyalizmin tahakkümü altındaki sömürge ve yarı sömürge ülke halkları, ezilen uluslar Ekim Devrimi'nin, attığı adımın arkasını getirerek yeni yeni zaferlerle emperyalizmin onulmaz yaralarını derinleştiriyorlar.

Ekim Devrimi'nin de gösterdiği gibi, yenilmez Marksizm-Leninizm teorisiyle donanmış proletarya partisinin önderlik etmediği, ezilen ve sömürülen kitlelerin henüz proletaryanın bayrağı altında yürümediği, kitlelerin zalimlerin, sömürücülerin iktidarına karşı silahı eline almadığı hiç bir devrim başarıya ulaşamaz.

Ekim Devrimi, proletaryanın iktidarı ele geçirmek için olduğu kadar, iktidarı muhafaza edebilmek, sosyalizmin inşası görevini başarabilmek için de silahı elinden bırakmaması gerektiğini gösterdi. Emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin karşı devrimci saldırılarını ezmek, iç savaşta zafer kazanmak, tarımın kollektifleştirilmesi, sosyalist ekonominin örgütlendirilmesi, proleter iktidarın sağlamlaştırılması, sosyalist kültürün yaygınlaştırılması, faşist işgalcilere karşı sosyalist anayurdun savunulması. Bütün bunlar Proletarya Diktatörlüğünün devrim düşmanlarına aman vermeyen çelik yumruğu olmasaydı gerçekleşebilir miydi?

Ekim Devrimi'nin yükseklere çektiği Enternasyonalizm bayrağı sömürge ve yarı sömürge ülkelerdeki devrim ve milli kurtuluş mücadelelerine kılavuz oldu. Ekim Devrimi kapitalist ülkelerin proletaryasıyla, ezilen ve sömürülen halkları ve ulusları aynı siperlerde birleştiren yolu açtı. Dünya Devrim Cephesini güçlendirdi.

Ekim Devrimi'nin ülkesi Sovyetler Birliği'nde, bugün Proletarya iktidarda değil. Dünya proletaryasının gözbebeği, ezilen halkların ve ulusların güç kaynağı Lenin ve Stalin'in devrimci Sovyetler Birliği'nde bugün başını Kruşçev-Brejnev hainlerinin çektiği burjuvazi iktidardadır. Proletarya diktatörlüğünün yerinde sosyal faşist bir diktatörlük vardır. Sinsice yollarda parti ve devlet yönetimini gasbeden yeni çarlar proletaryanın devrimci bayrağının yerine karşı devrimin bayrağını sallıyorlar Dünya devrimci hareketinin bu güçlü kalesini içerden fetheden hainler takımı bütün dünyada yayılma, tahakküm peşinde koşmaktadırlar. Onlar dünya halklarına ellerini dostluk ve enternasyonal dayanışma için değil, hırsızlık ve yağma için uzatmaktadırlar. Onlar diğer ülkelerdeki proletaryanın devrimci mücadelesine, ezilen halkların ulusların devrim ve milli kurtuluş mücadelelerine omuz vermek yerine devrim yangınını söndürebilmek için ABD emperyalizmiyle ittifak yapmaktadırlar... Sosyal emperyalistler, dünya halklarının dostu değil ABD emperyalistleriyle birlikte baş düşmanıdırlar. Sovyet işçi sınıfının, Sovyet halklarının nice evladını uğruna şehit verdiği yokluk ve sıkıntılara devrimci fedakarlıkla dolu olarak göğüs gerdiği; sosyalist şevk ve heyecanla adım adım yükselttiği güçlü sosyalist ekonominin nimetlerine el koydular.. Sosyalist ekonominin kaynaklarını emperyalist emellerini gerçekleştirmek uğruna azgınca silahlanmakta kullandılar ve kullanıyorlar. Emperyalist yağmadan daha büyük pay alabilmek için yeni bir paylaşım savaşının kışkırtıcılığını yapmaktadırlar Dünya pazarlarını ele geçirmek için ABD emperyalistleriyle giriştikleri, rekabetin sonucu olarak dünyanın her yanına burunlarını sokuyorlar, silah yığıyor, üsler kuruyorlar.

Yeni çarlar, Marksizm-Leninizmin devrimci özünü yok etmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar Ekim Devrimi'nin kazandırdıklarını ortadan kaldırmak için bütün güçlerini kullanmışlardır. Öte yandan dünya halklarının Marksizm-Leninizme, Ekim Devrimi'ne, şanlı SBKP (B)'ye ve Ekim Devriminin ülkesi Sovyetler Birliği'ne duydukları derin bağlılık ve sevgiyi yayılma ve tahakküm peşinde koşan alçakça emellerine alet edebilmek için kendilerini Ekim Devriminin mirasçıları olarak yutturmaya çalışıyorlar. Onların bu sahtekarlıkları artık kâr etmiyor. Ekim Devriminin zafer yolunu gösteren Marksizm-Leninizmin ölümsüz ilkelerinin parlaklığı bu hainlerin gerçek yüzlerini her geçen gün daha açık olarak gösteriyor. Onların yerde sürüklemek istedikleri Ekim Devriminin kızıl bayrağı devrimci proletaryanın, ezilen halkların ve ulusların ellerinde yine yükseklerde dalgalanıyor. Sosyal emperyalistler, emperyalistler boşuna debeleniyorlar. Onlar ne yaparlarsa yapsınlar "dünya dönecek, tarih ilerleyecek, dünyanın tüm halkları her zamanki gibi devrimlerini sürdürecekler. Emperyalistler ve uşakları kaçınılmaz sonlarına gidiyorlar".

"Gerekliliği bolşevikler tarafından sürekli olarak ileri sürülen işçi ve köylü devrimi gerçekleştirmiştir. Bunun anlamı ve kapsamı ne olacaktır. Bu ilkönce burjuvazinin hiç bir şekilde katılmayacağı bir Sovyet Hükümetine sahip olunacağı anlamına gelmektedir. Ezilmiş yığınlar yeni iktidarın organlarını kendileri yaratacaklardır. Köhne hükümet makinesi bin parça edilecek, Sovyet kurumları şeklinde, yepyeni bir başkası doğacaktır."

LENİN

Yaşasın Lenin ve Stalin'in İhtilalci Sovyetleri Kahrolsun Kruşçev ve Brejnev Hainlerinin Sosyal Faşist Diktatörlüğü

Bugün Sovyetler Birliğinde iktidarı elinde bulunduran sınıf proletarya değil, tekelci bürokrat burjuvazidir. Ekim Devriminin iktidardan alaşağı ettiği sömürücü sınıfların temsilcileri olan revizyonistler gerçek yüzlerini gizlemeyi becererek, iktidarı elinde bulunduran proletaryanın partisine SBKP(B)'ye sızabildiler. Bu hainler çetesi emperyalistlerin ve yıkılmış olan burjuvazinin örgütlediği karşı devrimci orduların iç savaş döneminde devrim tarafından, proletarya iktidarı tarafından nasıl darmadağın edildiklerini gördüler ve taktik değiştirerek, proleter iktidara karşı açıkça ve cepheden saldırıya geçmek yerine, sincise alttan alta mücadele etme, kolay kolay yıkılmaz kaleyi içerden fethetme yolunu tuttular. Lenin, proletarya diktatörlüğünün mutlak zorunluluğunu belirtirken iktidardan alaşağı edilen sınıfların temsilcilerinin iktidarı yeniden ele geçirebilmek için "gizli ya da açık", "her yola başvurabilecek" lerine dikkati çekiyordu.

Lenin, parti ve devlet yönetiminin yozlaşması, parti ve devlet kademelerinde bürokrasinin yeniden hortlamaması için tek yolun, işçi ve köylü kitlelerinin mümkün olduğu kadar devlet yönetimine katılmalarını ve devlet görevlileri üzerinde sıkı bir denetim uygulamaları için gereken tedbirlerin alınması olduğunu tekrar tekrar ortaya koydu. Ölümüne kadar parti ve devlet görevli yönetimine sızmış olan bürokratlara karşı amansız bir mücadele yürüten Lenin, bürokratlar için "Bürokratlar pişkin herif lerdir, çoğu alçak, düzenbazdırlar. Bunlarla başa çıkmak hiç de kolay değil dir" diyordu.

Bürokrasinin yeniden hortlamaması için verilen mücadele bazı hatalar yapılmasına rağmen Stalin döneminde de sürdürüldü. Ama parti ve devlet yönetimine sızmış olan bu "alçak ve düzenbazların" kökü kazınamadı. Her kalıba kolaylıkla girmek suretiyle kendilerini gizleyen bu burjuva ajanları Stalin'in ölümünden sonra bir darbeyle parti ve devlet yönetimini gasbetti ler. Daha sonra da kapitalizmi yeniden ihya etme planlarını adım adım uyguladılar. Sosyalist ekonomiyi tekelci devlet kapitalizmine dönüştürdüler. Hile, yalan ve tertiple iktidarı gasbeden Kruşçev Brejnev hainler takımı proletarya diktatörlüğünü yıkarak yerine sosyal-faşist bir diktatörlük kurdular.

İktidarı gasbeden yeni burjuvazi (tekelci bürokrat burjuvazi) iktidarı ellerinde tutup sağlamlaştırabilmek, dünya çapında yayılıp, tahakkümlerini daha kolay gerçekleştirebilmek için, işe Marksizm Leninizmin devrimci özüne saldırmakla başladılar.

Kruşçev-Brejnev revizyonistleri Marksizm Leninizmininkarını "dünyanın şartları değişmiştir" sözleri ederek gerçekleştirmeye çalışırlarken, yüzlerinden sahte mark sizm maskesini eksik etmiyorlar.

MODERN REVİZYONİSTLER LENİN'NİN EMPERYALİZM TAHLİLİNİ UNUTTURMAYA ÇALIŞIYORLAR.

Modern revizyonistler, Kruşçev döneminde emperyalizme karşı kölece teslimiyet çizgisi izlediler. Emperyalizmin saldırgan karakterini gizlemeye çalışarak, dünya "barışını koruma" sözleriyle sömürge ve yarı-sömürge ülkelerdeki devrim ve milli kurtuluş mücadelelerini boğmak için ellerinden geleni yaptılar. İzledikleri karşı-devrimci politikayı savaşın ve nükleer silahların korkunç etkilerinden dem vurarak haklı göstermeye çalıştılar. Bugün, onlar, dünyanın yeniden paylaşılmasını isteyen saldırgan bir politika izliyorlar. Dünyanın her yerine burunlarını sokuyorlar. Savaş kışkırtıcılığı yapıyorlar. Dün olduğu gibi, bugün de devrim ve milli kurtuluş ateşini söndürebilmek için ABD emperyalistleriyle kar rış halinde, ellerinden geleni yapıyorlar. Silaha sarılan halklara ve uluslara alçakça emellerini kabul ettirebilmek için baskı, tehdit ve şantaj yapıyorlar.

SOSYAL-EMPERYALİSTLERİN BUGÜN SÖZÜNÜ ETTİKLERİ ŞİDDET, KARŞI DEVRİMİN ŞİDDETİDİR

Sovyet revizyonistleri proletaryaya ve ezilen halklara kölelik zincirlerini ebediyen taşıtabilmek için geçmişte sosyalizme "barış içinde geçiş" tohumları saçıyorlardı. Nitekim, dünyanın bir çok ülkesindeki yetiştirmeleri sahte komünist ve işçi partilerinin şiddete dayanan devrim ilkesini defterlerinden silmelerinin üzerinden yıllar geçti. Bugünse, dünya çapında yayılma ve tahakküm peşinde koşan Sovyet sosyal-emperyalistlerinin ağızlarından "şiddet" lafları duyuluyor. Bu değişik-

Devamı sa. 2'de

EKİM 1917'YE DOĞRU

Revizyonizm burjuva ideolojisidir. Yozluk, körlük ve karşı devrimciliktir. İşte yeni Moskova hippileri (Orpheus-Beat Orkestra) ve sahneye neden konulduğu artık revizyonistlerce unutulmuş olan Büyük Devrimci Lenin.

Yaşasın Lenin ve Stalin'in İhtilalci Sovyetleri Kahrolsun Kuruşçev ve Brejnev Hainlerinin Sosyal Faşist Diktatörlüğü

lik onların karşı-devrimci özlerinin değişmesi demek değildir. Değişen, onların iğrenç bir iştahla dünya yağmasından daha çok pay talep etmeleridir. Onlar, artan saldırganlıklarına paralel olarak, çeşitli ülkelerde işbirlikçilerinin iktidara gelebilmesi için şiddete başvurulabileceğini kabul ediyorlar. Onlar şiddetten söz ederlerken karşı-devrimci şiddeti kastediyorlar.

MARKSİST OLUP OLMAMANIN MİHENK TAŞI SINIFLARIN ORTADAN KALKMASINA KADAR PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜNÜN ZORUNLULUĞUNU KABUL EDİP ETMEMEKTİR.....

Sovyet revizyonistleri nin Marksizm-Leninizmi in kârı da tam da bu nokta - dan başlamıştır. Kruşçev haini "Sovyetler Birliği' nde sınıfların ortadan kalktığını" ileri sürerek "proletarya diktatörlüğünün yerini bütün halkın devleti almıştır" demiştir. Devrimci marksizmin bütün açıklığıyla ortaya koyduğu gibi devlet bir den giderek Proletarya diktatörlüğünün gerekliliğini reddettiklerini avaz avaz bağırarak ilan ediyorlar.

Modern Revizyonistleri Sovyetler Birliğinde proleter devrimci ne varsa yok etmek yolunda attıkları adımlardan biri de şanlı Sovyetler Birliği Komünist Portisi (Bolşevik)in kapılarını her türden burjuva ve küçük burjuva unsura ardına kadar açmak olmuştur. Onlar, SBKP(B)'nin "bütün halkın partisi" haline geldiğini ileri sürerek burjuva iktidarlarının yandaşları gevşek, fırsatçı, devrim düşmanlarını partiye doldurmuşlardır.Rusya proletaryasının gözbebeği, Lenin ve Stalin'in şanlı SBKP (B)'si bugün karşı devrim yuvası, revizyonist bir karargah haline gelmiştir Revizyonistler partiyi sulandırmak için harcadıkları bütün çabalara rağmen SBKP(B)'deki köklü ihtilalci ruhu tamamen öldürememişlerdir. Parti içinde var olan ve Stalinistler adıyla anılan gerçek marksist-leninistler, SBKP(B)'ye Bolşevik karakterini yeniden kazandırmanın mücadelesini vermektedirler.

Yeni Burjuvazi şu masada da "Marksizm-Leninizm"den utanmadan bahsedebilir. Ve kendini "dünya halklarının önderi" görebilir. Oysa bu masa, safahat yozluk ve sömürücülüğün açık bir delilidir. (Moskova'da bir lüks evde parti)

EKİM DEVRİMİNİN YOLUNDA YÜRÜMEK MODERN REVİZYONİZME KARŞI UZLAŞMAZ VE AMANSIZ

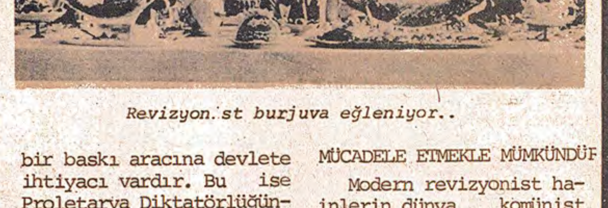

Revizyonist burjuva eğleniyor..

MÜCADELE ETMEKLE MÜMKÜNDÜR

Modern revizyonist hainlerin dünya komünist hareketini bölme ve güçsüzleştirme politikaları, giderek iflas etmektedir. Arnavutluk Emek Partisinin ve Çin Komünist Partisinin yere düşmesine izin vermedikleri Marksizm-Leninizmin yenilmez bayrağı bugün de devrimci proletaryanın, ezilen halkların ve ulusların ellerinde yükseklerde dalgalanmaktadır. Marksist-Leninistlerin modern revizyonizme karşı verdikleri uzlaşmaz, amansız mücadele marksizm döneklerine, karşı devrimci hainlere şamar üstüne şamar indirmektedir. Ekim Devriminin 59 yıldönümünde Ekim Devrimi nin yolunda yürümek ancak ona ihanet eden modern revizyonizme karşı mücadele etmekle mümkündür.

sınıfın diğer sınıflar üzerindeki baskı aygıtıdır. Sınıfların ortadan kalkmasıyla devlet de yok olur. Sınıfların ve sınıf farklılıklarının daha henüz ortadan kalkmadığı sosyalist toplumda da proletaryanın düşmanları üzerinde bir baskı aracına devlete ihtiyacı vardır. Bu ise Proletarya Diktatörlüğünden başka bir şey değildir. Madem ki Sovyetler Birliği'nde sınıflar ortadan kalkmıştır bir sınıf üzerinde baskı aracı olan devlete ne gerek vardır? Sovyetler Birliğinde ne dün ne de bugün sınıflar ortadan kalkmamıştır. Sınıf mücadelesi bütün şiddetiyle sürmektedir... Revizyonistlerin "bütün halkın devleti""sınıflar ortadan kalkmıştır" laflarının altında yatan bu gerçeğin üstünü örtmektir Onlar, böylelikle, proletarya diktatörlüğünün yerine kurdukları sosyal faşist diktatörlüklerini, gözlerden kaçırmaya çalışmaktadırlar. Bugün dünyanın dört bir yanındaki revizyonistler de, Moskova'daki ağababalarının izin-

Rusya'da kapitalizmin 1860 yıllarında devrimci olmayan bir şekilde feodalizmin yanısıra gelişmeye başladı.

1880'lerde kapitalist ilişkilerin gelişmesi işçilerin çoğalmasını ve ağır sömürü şartları karşısında patronlarla mücadeleye başlamalarını getirdi. Önceleri kendiliğinden bir şekilde gelişen ve sadece ekonomik istekler için verilen bu mücadeleler örgütsüzdü ve makinaların, fabrikaların, tahrip edilmesi şeklinde oluyordu. Daha sonraları bilinçlenmeye başlayan işçiler, sendikalar kurdular.

Rusya'da gelişen işçi sınıfının mücadelesi gittikçe daha örgütlü bir şekilde çarlık rejiminden bazı haklarını almaya başladı. İşçiler bu ilk mücadeleler sırasında örgütlü mücadelenin önemini kavramaya başladılar.

MARKSİZMİN RUSYA'YA GİRİŞİ. İLK MARKIST GURUP "EMEĞİN KURTULUŞU"

Gelişen işçi sınıfı hareketi yanısıra Rusya'da Marksizm de tanınmaya, ve yayılmaya başladı. Çeşitli Marksit gruplar oluştu. Bunların ilki 1883 yılında Rusya'nın dışında Cenevre'de Plehanov tarafından kuruldu. "Emeğin Kurtuluşu" adındaki bu ilk Rus Marksist grup marksist eserleri Rusça'ya çevirerek Rusya'da dağılmalarını sağladılar.

Rusya'da Marksist bir hareketin olmadığı bu yıllarda Marksizmin yayılmasının en büyük engeli Narodniklerdi. Tarihin gelişim yasalarını, işçi sınıfının tarihsel önemini kavramayan; Devrimin aydınların önderliğindeki köylüler tarafından yapılacağını savunan ve genellikle aydınlardan oluşan Narodnikler köylüler arasında başarılı olamayınca bireysel terörizme başladılar. Ve nihayet köy burjuvazisinin savunucuları olup çıktılar.

Narodniklere karşı Lenin, 1894 yılında "Halkın Dostları Kimlerdir" adlı eserini yazarak, onları mahkum etti. Devrimin işçi sınıfı öncülüğünde, işçi-köylü temel ittifakı üzerinde gerçekleşebileceğini belirtti.

Lenin, 1895 yılında Petersburg'daki dağınık Marksistleri toparlayarak "İşçi Sınıfının Kurtuluşu için Mücadele Birliği" ni kurdu.

Lenin Sibirya'da sürgündeyken ortaya çıkan çeşitli yanlış görüşlerle mücadelesini sürdürdü. İşçilerin sadece ekonomik mücadeleyle yetinmesini, siyasi mücadelenin liberal burjuvazinin işi olduğu görüşünü yaymaya çalışan ekonomistlerle kıyasıya mücadeleye girişti. Yine bu sıralarda ortaya çıkan ve Rus işçilerinin mücadelesini sadece çarlığın izin verdiği alanlarda sürdürme görüşünde olan ve sonraları burjuvaziyle uzlaşıp karşı devrimci olan "Legal Marksistler"le mücadele etti.

PARTİNİN İNŞASI MÜCADELESİNDE VE EKONOMİSTLERE KARŞI ISKRA

İşçi sınıfını siyasetten koparmaya çalışan ve bu yüzden çok zararlı bir hareket olan ekonomizme karşı mücadeleyi yürütmek ve işçi sınıfının bağımsız siyasi partisinin kurulması çalışmalarına hız vermek için kollektif bir eğitici ve örgütleyici görevini yerine getirecek olan ISKRA gazetesi 1900 yılında Lenin tarafından çıkarıldı.

Bu dönemde Avrupada'ki kriz Rusya'da işsizlik pahalılık ve sefaleti arttırdı. Kitlelerin mücadelesi her alanda yükseliyordu. Büyük grevler patlak verdi. İşçiler çarın askerleriyle silahlı çatışmalara girdiler. İşçilerin mücadelesi kırlarda ki köylüleri de etkiledi. Köylüler toprak ağalarının topraklarını işgal ediyorlar, çarın askerlerine silahla karşı koyuyorlardı. Üniversitelerde öğrenci gençliğin mücadelesi hızla yayılıyor, boykotlar yükseliyordu.

Lenin, yükselen mücadelenin önderi işçi sınıfının en çok ihtiyacı olan tek ve merkezi bir partinin inşası çalışmalarına hız verdi. İlk kongresi 1898'de toplanan, fakat bir programı olmayan Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin İkinci kongresinde parti, oportünist görüşlere karşı verilen büyük mücadeleden sonra, doğru temeller üzerine oturtuldu. Lenin'in bu dönemde yazdığı "Nereden Başlamalı", "Ne Yapmalı" "Bir Adım İleri, İki Adım Geri" adlı eserleri oportünistlere büyük darbeler vurdu. İkinci kongre sonunda parti, lenin'in görüşlerini savunan Bolşevikler (çoğunlukçular) ve oportünist görüşleri savunan Menşevikler (azınlıkçılar) olmak üzere ikiye ayrıldı. Bolşevikler merkez komitesi ve Iskra yazı kurulu üyeliklerine getirildi.

1905 DEVRİMİ RUS İŞÇİ SINIFI TARİHİNİN ŞANLI BİR SAYFASIDIR..

1904 yılındaki Rus-Japon savaşından çarlık yenik olarak çıktı. Bu durum zaten çürük bir yapısı olan Rus ekonomisini çökertti. İşsizlik, pahalılık, yoksulluk, sefalet Rus emekçilerinin belini büktü. Bu şartlarda Bolşeviklerin başlattığı ve zaferle sona eren Bakü Grevi büyük işçi hareketlerinin ilk kıvılcımı oldu... Ülkenin her yerinde grev dalgası yükselmeye başladı. 3 Ocak günü Petersburg'un Putilov fabrikasında başlayan grev kısa zamanda genel greve dönüştü. 9 Ocak 1905 günü Papaz Gapon'un önderliğinde Çar'a dertlerini anlatan bir dilekçe vermeye giden 140 bin Petersburg'lu işçi ve emekçiyi Çar'ın askerleri karşıladı. Çar'ın emriyle işçilere ateş açıldı. Rus işçi sınıfının "Kanlı Pazar" ı 9 Ocak günü, Petersburg sokakları kızıla boyandı... İşçiler, kanları bedelinde çarın gerçek yüzünü iyice tanıdılar. O günün akşamı sokaklarda barikatlar kuruldu. İşçiler "Kahrolsun Çarlık" şiarı altında gittikçe kalabalıklaşarak mücadelenin saflarına girdiler. Olaylar Gapon'un önderliğinde başlamadan önce binlerce işçinin öleceği bu yürüyüşü engellemeye çalışan Bolşevikler, hareket başladıktan sonra, onun başarısı için en önde yürüdüler... Çar askerlerinin kurşunladığı işçilerin pek çoğu, en öndeki bolşevik işçilerdi.

Devrim dalgası gittikçe yükseliyor, köylüler ağaların topraklarını ele geçiriyorlardı. Bu arada askerler arasında da isyanlar başladı. Potemkin zırhlısında ayaklanma oldu.

Çar, emekçi kitlelerin gittikçe gelişen mücadelesini hunharca bastırmaya çalışırken, bir taraftan, da onları durdurabileceği ümidiyle "temsilciler meclis"ini toplamayı öneriyordu. Bolşevikler bu hileye kanmayarak meclisi derhal boykot ettiler.

Bolşevikler Lenin'in 1905'de yayınlanan "Demokratik Devrimde Sosyal Demokrasinin İki Taktiği" adlı eserinde belirttiği gibi burjuva demokratik devrimlere çağımızda ancak proletaryanın öncülük edebileceğini liberal burjuvazinin devrimin önünden temizlenmesi gereken bir engel olduğunu, devrimin başarısı için sosyal demokrat parti önderliğindeki işçi-köylü ittifakının şart olduğunu ortaya koydular.

1905'Ekim'inde bolşeviklerin başlattığı siyasi grevler tüm Rusya'da hayatı durduracak kadar yayıldı. Bu mücadeleler sonunda işçi temsilcileri Şovyetleri oluşturdu. Moskova ve Petersburg'de seçimlerle işçi temsilcileri Sovyetleri seçildi. İşçi temsilcileri Sovyetlerine devrimci iktidarın çekirdeği olarak bakan Bolşevikler, bunun yanında asker ve bahriyeli temsilcileri Sovyetlerini kurdular. Yönetiminde Bolşeviklerin bulunduğu Moskova Sovyeti nin başlattığı grevler genel ayaklanmaya dönüştürüldü. Bir kaç bin silahlı işçi, bütün güçlerini, Moskova'ya yığan çarın askerleriyle 9 gün sokak sokak çarpıştı. Moskova sokakları çarın alçakça yöntemleriyle kana boyandı. Ayaklanma yenildi.... Bundan sonra devrim dalgası yavaş yavaş geriledi..

STOLİPİN GERİCİLİĞİ ŞARTLARI ALTINDA BOLŞEVİK ÇALIŞMALAR SÜRDÜ ...

Devrimin yenilgisini ağır baskı ve zulümle dolu gericilik yılları izledi. 1912'ye kadar olan dönemde Çar'ın bakanlarından, Stolipin'in işçiler ve emekçi halk üzerinde uyguladığı terör, işkenceler, kurşuna dizmeler, idamlar aralıksız sürdü... Bu dönemde sağlam bir örgütlenme ağı kuran Bolşevikler, geliştirdikleri dar ve çelik gibi örgütleri vasıtasıyla kadrolarının pek çoğunu koruyabildiler ve kitlelerle olan bağlarını korudular.

Yenilgi yıllarının ağır şartlarında pek çok unsurda teslimiyetçilik, yılgınlık, davayı reddetme, Marksizmi tahrif etme gibi eğilimler gelişti... Lenin 1909 yılında, Marksizmi tahrif ederek veya onu eleştirerek davadan dönenlere karşı Marksizmi savunan ünlü yapıtı "Materyalizm ve Ampriokritisizm"i yazdı.

Yine bu dönemde partiyi legal bir dernek haline getirmeye çalışan Likidatörlerle ve partinin sadece gizli çalışma yapmasını isteyip, açık çalışmaları inkâr eden otzovistlere karşı mücadele edildi.

RSDİP'in 1912 Ocak ayında Paris konferansında Menşevikler partiden çıkarıldılar.

DEVRİM YENİDEN YÜKSELİYOR

Çarlık rejiminin ağır baskı ve terörü emekçi yığınların devrimci mücadelelerinin de yükselmeye başlamasına yol açtı. Stolipin'in gericiliği döneminden sonraki ilk büyük yığın hareketi Lena altın madeni işçilerinin 1912 yılındaki grevine çarlık askerlerinin saldırması ve işçileri öldürmesiyle patladı. Kısa zamanda politik grevler bütün ülkeyi sardı. Emekçi kitlelerin biriken öfkeleri her yerde volkan gibi patlıyordu Devrim yeniden yükselmeye başlamıştı. Bolşevikler emekçi kitlelerin yine en önündeydiler ve hareketi yönlendirenler bolşeviklerdi.

İşçi sınıfının gelişen devrimci mücadelesi köylüler ve askerler arasında da yankılandı. Toprak işgalleri ve çatışmalar çığ gibi büyüdü. Baltın filosunda ve Sivastopol'da askerler ayaklandılar.

Bolşevik partisi kitlelere otokrasinin yıkılması hedefini gösteriyordu.

Bolşevikler her konuda olduğu gibi Milli Mesele konusunda da Menşevik oportünist görüşleri mahkum ettiler. Lenin, Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkından serbestçe devlet kurabilme hakkının anlaşılması gerektiğini, ancak işçi sınıfının, ayrılma lehinde hiç bir zaman propaganda yapmayacağını Ulusların Kendi Kaderlerini tayin hakkının gönüllü bir birleşmenin ilk şartı olacağını, devrimci proletaryanın her zaman birlikten yana propaganda ve çalışma yapacağını şovenizme ve sosyal-şovenizme karşı mücadele edilmesi gerektiğini, Rusya devleti sınırları içinde yaşayan ayrı milliyetlere bağlı işçilerin aynı proletarya partisi içinde örgütlenmesi gerektiği şeklindeki görüşlerini menşeviklere ve tüm oportünistlere karşı kararlılıkla savundu.

EMPERYALİST SAVAŞA KARŞI TAVIR ..

Dünya pazarlarının emperyalist devletler arasında yeniden paylaşımı için, 1914 yılında savaş başladı. Çarlık aynı yıl Almanya Cephesinde savaşa girdi.

Menşevikler ve diğer oportünistler bu savaşta kendi burjuvalarını desteklediler. Aynı şekilde II. Enternasyonal'e bağlı Avrupalı Oportünist partiler de kendi burjuvalarını desteklediler. Sosyal-şoven bir tavır aldılar.. Proleter enternasyonalizmi ilkelerine ihanet ederek açıkça burjuvazinin yağmasını onayladılar, onlara çanak yalayıcılığı yaptılar. İşçileri, burjuvazinin çıkarları için başka ülkelerin halkları ve uluslarıyla, başka ülkelerin işçileriyle çatıştırdılar. Bolşevikler ise II Enternasyonel oportünistlerine, sosyal-şovenlerine karşı olarak, her ülkenin proletaryasının bu haksız savaşa son vermek için kendi burjuvazisine karşı mücadele etmesi gerektiğini savunarak, bu doğrultuda Çarlık otokrasisine karşı kıyasıya mücadele ettiler. Lenin'in, önderliğini yaptığı bu enternasyonlist anlayış karşısında II. Enternasyonal çöktü. Lenin savaş konusunda doğru ilkeleri, temel alan III. Enternasyonali kurma çalışmalarına başladı.

ŞUBAT DEVRİMİ

Birinci paylaşım savaşının uzayıp gitmesi Rus ekonomisini yıkmış, emekçi yığınların çarlığa karşı hoşnutsuzluğunu arttırmıştı. Ülkenin dört bir yanında işsizlik, açlık ve yoksulluk kol geziyordu. Cephede askerler savaşın dayanılmaz şartlarından bıkmışlar, savaşa karşı çıkıyorlardı. Artık ülkenin her tarafında savaşa ve çarlık yönetimine karşı hoşnutsuzluk alabildiğine artmıştı.

Bolşevikler yılmaz bir mücadele azmiyle ezilen yığınların protesto hareketlerini yönlendiriyor - örgütlüyor ve onları siyasi iktidar hedefine doğru götürüyordu.

9 Ocak 1917 günü Çarlık Rusya'sının bütün büyük şehirlerinde işçi grevleri ve gösteriler patladı. Şubat ayı içinde kitlelerin eylemi bütün Rusya'yı kaplayan bir genel direnişe dönüştü. Başta işçi sınıfı olmak üzere, halkın eylemi bütünüyle siyasi bir nitelik kazanmıştı. "Kahrolsun Çarlık", "Kahrolsun Savaş" sloganları ile harekete geçen işçilerin, köylülerin ve askerlerin hareketi kısa zamanda genel bir ayaklanmaya dönüştü.

Şubat sonunda artık bütün halk ayaklanmıştı. 27 Şubat günü Petrograddaki, silahlı ayaklanma, çarlığı tarihin çöplüğüne gömdü. Petrograd'da zafere ulaşan devrim, kısa zamanda bütün ülkeye yayıldı.. Çarlık rejimi en ücra köyden, cepheye kadar her yerde çöktü. Şubat devrimi işçi sınıfının önderliğinde, geniş köylü yığınlarının ve asker üniformaları içindeki işçilerin ve köylülerin eseriydi. Çarlığı onlar yıkmışlar, devrimin başarısını onlar sağlamışlardı. Devrimin ilk günlerinde işçi ve asker sovyetleri (konseyleri) doğdu. Geniş halk yığınları sovyetleri iktidar aracı olarak gördüler Ama siyasi iktidar bütünüyle işçilerin ve köylülerin eline geçmedi. Çünkü hükümeti burjuvazi kurdu. Şubat 1917 Burjuva Demokratik Devriminin sonucunda "burjuvaların ve burjuvalaşmış olan toprak ağalarının" devlet iktidarı ortaya çıkmış oldu. Ama bu burjuva iktidarın yanında başka bir iktidar organı SOVYETLER vardı.. Yani gerçekte bir arada iki iktidar söz sahibiydi.

EKİM DEVRİMİNE DOĞRU..

Şubat devriminden sonra siyasi iktidarı esas olarak elinde tutan burjuva hükümet, halkın hiç bir acil sorununu çözemedi. Zaten burjuvazinin hükümeti halkın ihtiyaçları ve taleplerini karşılamaya niyeti de yoktu.

Şubat devriminden sonra Bolşevikler ise halka hükümetin burjuva niteliğini anlatıyor ve onun halkın hiç bir sorununu çözemeyeceğini söylüyordu Bolşevikler "Bütün İktidar Sovyetlere" diyerek iktidarın işçilerin ve köylülerin eline geçmesini istiyorlardı. Çok geçmeden işçiler, askerler ve köylüler burjuva hükümete karşı gösterilere başladı 1917 Temmuzunda gösteriler ayaklanmaya döndü.Ama halk daha bu dönemde ayaklanma için hazır değildi. Nitekim hükümet en gerici güçlere dayanarak ayaklanmaları kanlı bir biçimde bastırdı.

Ama işçi ve köylü yığınlarının öfkesi dinmek bilmiyordu. Devrim dalgası gittikçe kabarıyor, gericiler ise gün geçtikçe çöküyorlardı.

Lenin'in önderliğindeki Bolşevik Partisi ayaklanmaya hazırlanmak için karar verdiler. Lenin ve Bolşevik Partisi tek çıkar yolun iktidarı işçilere ve yoksul köylülerin eline verecek olan Sosyalist devrim olduğunu halka kavratmak için büyük bir mücadele verdi. Bolşevikler Ağustos ayı içinde toprak ağaları, büyük burjuvazi ve emperyalist ülkeler tarafından desteklenen bir karşı-devrimci darbenin bastırılmasına, önderlik etti. Vakit geçirilmeden silahlı bir ayaklanma için karar alındı.. Ekim ayı geldiğinde ayaklanma hazırlıkları hızlandı. 24 Ekim günü hükümet Bolşevik Partisinin yayın organlarını kapatmak için harekete geçti. Ama işçiler ve askerler buna imkan vermediler. 24 Ekim gecesi Bolşevik partisinin yüce önderi Lenin Yoldaş ayaklanmanın yönetimini eline aldı. 25 Ekim sabahı Bolşeviklerin önderliğindeki kızıl muhafızlar, işçiler, devrimci askerler bütün hükümet dairelerini, bankaları, polis merkezlerini ele geçirdiler. Burjuva hükümet dağıtıldı. Devrimci deniz askerleri zırhlı gemilerden burjuva hükümetinin çalıştığı kışlık sarayı toplarla dövdüler. Top sesleri devrimin zaferini müjdeliyordu. Artık bütün iktidar işçilerin ve yoksul köylülerin eline geçiyordu. Devrimin ateşi, kısa bir süre içinde bütün Rusya'yı sardı. Ne iç gericilerin direnişi, ne emperyalist ülkelerin müdahalesi bu büyük zaferi engelliyemezdi.

Büyük Ekim Devrimi, insanlık için yeni bir dönemin başladığını, artık proleter devrimleri ve emperyalizm tarafından ezilen ulusların kurtuluş savaşları çağının başladığını müjdeliyordu.

LENİN "İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU İÇİN MÜCADELE BİRLİĞİ"NİN DİĞER YÖNETİCİLERİYLE... Lenin, 1895 yılında, Petersburg'daki bütün Marksist işçi çevrelerini (yirmi tane kadar vardı) tek bir örgütte "İşçi sınıfının kurtuluşu için Mücadele Birliği" içersinde topladı. Böylece, devrimci bir Marksist işçi partisinin kurulması yolunu açtı.

LENİN'İN PARTİ KARTI Kerenski hükümetinin hakkında tutuklama kararı vermesi üzerine Lenin kılık değiştirerek saklandı ve devrimci mücadeleyi sürdürdü. Resim Lenin'in saklandığı dönemde çekilmiştir....

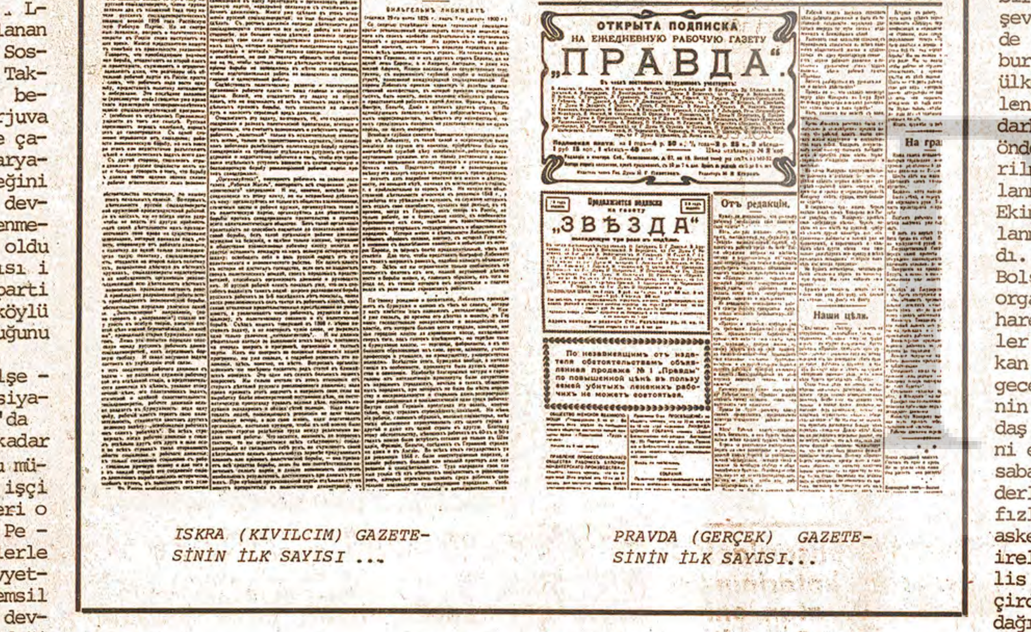

ISKRA (KIVILCIM) GAZETESİNİN İLK SAYISI ...

PRAVDA (GERÇEK) GAZETESİNİN İLK SAYISI...

ŞANLI (AEP) EKİM DEVRİMİNİN AÇTIĞI YOLDA YÜRÜYOR

Arnavutluk Emek Partisi'nin 7. Kongresi partinin 35. kuruluş yıldönümünün arifesinde Tiran'da toplandı. Bütün dünya işçi sınıfının, halkların ve ezilen ulusların gözleri şimdi AEP'ne çevrilmiştir.Çünkü AEP'nin kuruluşundan bu güne kadar izlediği çizgi uluslararası işçi hareketinin, halkların ve ezilen ulusların yolunu her zaman aydınlattı. Dünya ploretaryasının ve halkların kalbi şimdi Arnavutluk halkıyla beraber atıyor. Çünkü dünya proletaryasının halkların ve ezilen ulusların menfaatleri Arnavutluk emekçilerinin menfaatleriyle sıkı sıkıya birbirine bağlıdır. ve AEP' nin mücadele tarihi dünya halklarının sarsılmaz güvenini ve büyük sevgisini kazanmıştır.

Arnavutluk Emek Partisi'nin dostları kadar emperyalizmin ve tüm dünya gericiliğinin gözleri de AEP'nin 7. Kongresine çevrilmiş bulunuyor. Emperyalizm, sosyal-emperyalizm ve onların uşakları AEP Kongresinin korkuyla izlemektedirler. Çünkü, AEP ezilen halkların ızdırabından, savaşlardan, açlıktan sorumlu olan emperyalistlere ve diğer gericilere karşı yılmaz bir mücadele vermektedir ve onların en büyük düşmanlarından biridir.

MÜCADELE VE ZAFERLE DOLU 35 YIL.

8 Kasım 1941'de kurulan AEP, 35 yılda büyük mücadeleler ve zaferlerle dolu şanlı bir tarih yaratmıştır.

AEP, faşist İtalya'nın Arnavutluk'u işgal ettiği zorlu günler içinde Arnavutluk Komünist Partisi adıyla kuruldu. AKP faşist İtalyan işgalcilerine karşı halkın direnişine önderlik etti. İtalyanlar'dan sonra ülkeyi işgal eden Alman faşistlerine karşı milli bağımsızlık bayrağını kitlelerin en önünde taşıdı. AKP 1941-44 yılları arasında hem işgalci güçlere hem de yerli gericiliğe karşı yürütülen anti-faşist, anti-emperyalist mücadelenin önderi ve örgütleyicisi oldu. 1 milyonluk küçük bir ulusun halkı olmasına rağmen, AKP nin devrimci ilkelere bağlılığı sayesinde Arnavutluk halkı, dört yıl içinde ülke toprakları üzerinde 700.000 kişilik faşist işgalci ordularını mağlup etti. İşgalin son bulması, burjuva ve toprak ağaları iktidarının yıkılması,halk devriminin zaferi ve sosyalist bir Arnavutluk'un yaratılmasında da halkın önderi şanlı AKP oldu.

Uzun yıllar süren savaşın yıkımıyla iyice harabolan, kurtuluş öncesinin zayıf ve geri Arnavutluk ekonomisi güç şartlar içinde büyük fedakarlık ve bilinçli kahramanlıklar la geliştirildi. Arnavutluk'ta kurulan proletarya diktatörlüğü, bir yanda bu ekonomik ve sosyal güçlükler diğer yanda Tito'cu ve Kuruşçev'ci revizyonist ihanetin Arnavutluk'u dar çemberler içine aldığı bir dönemde gelişmek zorunda kaldı. Ama AEP bu güç mücadelenin yürütülmesinde de Arnavutluk işçi sınıfına ve halkına önderlik etti. AEP, kendi gücüne güvenen ve marksizm-leninizmin ihtilalci ilkelerine bağlı kalan bir partinin önderliği altında toplanan halkın, küçük ve zayıf bir ülkeyi ekonomik ve siyasi bakımdan güçlü bir ülke haline getirebileceğini gösterdi. AEP Arnavutluk'ta proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmak için yılmaz bir mücadele verdi. AEP önderliğinde Arnavutluk halkı, bir yandan Yugoslav ve Sovyet revizyonistlerinin ihanetine diğer yandan Batılı emperyalistlerin tehdidine kararlılıkla karşı koydu, sosyalizmin inşasını başarıyla yürüttü.

REVİZYONİZME KARŞI MÜCADELEDE EKİM DEVRİMİNİN İZİNDE

AEP, Arnavutluk halkının ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesine önderlik etmesinin ve Arnavutluk'ta sosyalizmin inşasını başarmasının yanında, uluslararası işçi sınıfı hareketi içinde boy atan modern revizyonizme karşı açtığı mücadele bayrağı ile de dünya proletaryasının en ileri müfrezelerinden biri haline gelme şerefini kazandı.

AEP savaştan hemen sonra Tito'cu revizyonistlerin ihanetine karşı cephe aldı, Titocuların karşı-devrimci çizgisini ortaya çıkardı. Stalin'in ölümünden sonra, dünyanın ilk sosyalist ülkesi olan Sovyetler Birliği'nin başına revizyonizmin çöreklendiği, tek tek bütün ülkelerin işçi partilerinin Kruşçevci modern revizyonistlerin peşine takıldığı şartlarda AEP, Çin Komünist Partisi ile omuz omuza bu ihanet akımına karşı mücadele etti, Kruşçev'in karşı-devrimci çizgisini mahkum etti. Enver Hoca'nın önderliğinde AEP, modern revizyonizmin saldırıları karşısında marksizm-leninizm'in saflığını korudu, Ekim devriminin çizdiği yolu ve Ekim devriminin ilkelerini savundu.

AEP ve onun önderi Enver Hoca yoldaş dünya işçi hareketi içinde modern revizyonizme karşı açtığı savaşı Arnavutluk içindeki modern revizyonistlere karşı da yöneltti. Ülke içinde Kruşçev takipcisi unsurlar siyasi ve ideolojik olarak ezildi, yenilgiye uğratıldı.

AEP'NİN 7. KONGRESİNİ SELAMLIYORUZ

Arnavutluk işçi sınıfı ve tüm Arnavutluk halkı bugün (8 Kasım) bu şanlı partinin kuruluşunun 35. yıldönümünü kutluyor. Bu büyük yıldönümüne her alanda elde edilen başarılarla ulaşıldı. Arnavutluk, sosyalist ekonominin gelişmesinde büyük ilerlemeler kaydetti. Arnavutluk, AEP ve Enver Hoca yoldaşın önderliğinde uluslararası prestije ve dünya ülkeleri arasında saygın bir yere sahip bir ülke haline geldi. Tüm dünya işçi sınıfının ve halkların derin sevgisini ve sarsılmaz güvenini kazandı.

AEP'nin 7. Kongresi Arnavutluk halkının başarılarına ve zaferlerine yenilerini ekleyecektir. Enver Hoca yoldaş önderliğindeki AEP'nin başarılarını kutluyoruz. Arnavutluk halkının ilerlemesine olduğu kadar dünya işçi sınıfı hareketinin yolunun aydınlatılmasına da katkıda bulunacak 7. Kongre'yi coşkun devrimci duygularla selamlıyoruz.

YAŞASIN YÜCE MARKSİZM-LENİNİZM!
YAŞASIN ŞANLI AEP!
YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ!

Proletarya diktatörlüğü şartlarında Arnavutluk'ta sosyalizmin inşası

Arnavutluk halkı sınıfsız topluma giden yolda kahramanca ilerliyor. 1944'lerden bu yana atılan her adım Arnavutluk halkının ve onun önderi Arnavutluk Emek Partisi (AEP)nin devrime olan sarsılmaz inancını, yüce devrimci ruhunu gösteriyor.

29 Kasım 1944'te halk devrimi başarıya ulaştı, hakim sınıfları devirdi,eski iktidarın devlet cihazını yoketti ve hızla sosyalist inşaaya girişti. Bu 32 yıl içinde, Arnavutluk halkının inşa çabası, parti siyasetinin, marksizm-leninizm'in hayata uygulanması, Arnavutluk'un her alanda büyük, muhteşem başarılar elde etmesini sağladı. Kısa bir sürede çok yönlü ve sağlam bir ekonomi kuruldu ve sürekli gelişmektedir.

HALKIN REFAHINI YÜKSELTMENİN, İNSANCA YAŞAMANIN TEK GEÇERLİ VE DOĞRU YOLU MARKSİST-LENİNİST YOLDUR.

Arnavutluk'un hayatın her alanında kazandığı başarılar marksizm-leninizm yüce öğretisini bir kez daha doğruluyor. Arnavutluk Emek Partisi'nin ve Arnavutluk halkının büyük önderi Enver Hoca şöyle diyor:

"Birlikte başardığımız herşeyi, bütün zaferlerimizin temeli ve ülkemizin sosyalist geleceğinin teminatı olan Partiye ve onun doğru marksist-leninist çizgisine borçluyuz. Övgüye layık olan sadece parti ve halktır."

Arnavutluk Halk Cumhuriyeti kuruluşundan bu yana 32 yıl gibi kısa bir zamanda eski rejimin ancak asırlar sonra erişebileceği bir yol katetti. Ekonomik, siyasi, kültürel alanlarda kazandığı zaferlere hergün bir yenisini ekliyor.

ARNAVUTLUK'TA SOSYALİST EKONOMİNİN BAŞARILARI

Arnavutluk Halk Cumhuriyeti'nde AEP önderliğinde sağlam bir ekonomi kuruldu ve gelişmektedir.

Sanayi ve tarım üretimi, toplam kamu üretimi ve ulusal gelir, tasarruf ve tüketim fonları durmadan büyümektedir. Yanlızca son 5 yıl içinde toplam sanayi üretimi %51, tarım üretimi %30 artmıştır. Sosyalist Arnavutluk'ta ekonomi, kendi özgücüne dayanarak, ne işsizlik, ne fiat artışı, ne de buhran tanımadan gelişiyor. Tam bir ekonomik denge hüküm sürüyor. Kapitalist-revizyonist ülkelerde, sömürge ve yarı-sömürgelerde ekonomik buhran alabildiğine derinleşirken, gün aşırı fiatlar artarken Sosyalist Arnavutluk'ta 20 yıl içinde tüketim malları fiatlarında 13 kez indirim yapılmıştır. (Tüketim malları fiatları 1 yıl içinde ABD'de % 140, Yugoslavya'da % 262, İngiltere'de % 190 arttı) Kapitalist-revizyonist dünyada milyonlarca kişinin işsiz kaldığı günümüzde, Arnavutluk'ta işsizlik tamamen ortadan kalkmıştır.

SOSYALİST ARNAVUTLUK'TA EMEKÇİLERİN HAYAT SEVİYELERİ HER GEÇEN GÜN YÜKSELİYOR

Arnavutluk'ta gelirlerin yapılan işe göre dağılımı, emeğin sömürü kaynağı olmasının önlenmesi şeklindeki sosyalist ilke başarıyla hayata geçirilmiştir. AEP önderliğinde, ücretler arasında büyük farklılıklar olması önlenmiştir. Sosyalist Arnavutluk'ta işçilerin ortalama ücretiyle, memurların en yüksek maaşı arasındaki oran bire ikidir. Oysa revizyonist ülkelerde bu oran, bire yirmi, hatta daha da fazladır. Arnavutluk halkı gelirlerinin çok az bir kısmını kira, elektrik, su gibi şeylere harcamaktadırlar. Kiralar, dünyanın en düşük kiralarıdır ve bir işçinin bir ya da iki günlük gelirinin karşılığıdır. Böylece Arnavutluk halkı gelirlerinin hemen hemen bütününü gıda maddeleri, giyecek, ev eşyasına vb. ayırabiliyor. Bunların fiatları da düzenli olarak düşürülüyor. Bu nedenle Arnavutluk'ta hayat seviyesi durmadan yükseliyor.

Bugün sosyalist Arnavutluk dolaylı, dolaysız her türlü vergiyi ortadan kaldıran tek ülkedir. Kültür, eğitim, sağlık tedbirleri ve sosyal güvenlik için yapılan harcamalar, devlet bütçesinin dörtte biri gibi büyük bir kısmını kapsar. Arnavutluk bugün okullar ve kültür kurumları, çalışarak ve çalışmadan öğrenimini sürdüren insanlar, nüfusa oranla sağlık kurumları ve sağlık personelinin sayısı bakımından dünyada birinci sırayı almaktadır. Bu kurumlar tamamen halkın hizmetindedir. Sosyalist Arnavutluk'ta eğitim ve sağlık hizmetleri parasızdır.

İşte sosyalizmin başarıları, işte marksist-leninist önderlik.

DEVRİMİ İLERLETEN GÜÇ KİTLELERDİR.

Sosyalist devrim kesintisiz bir mücadeledir. Ekonomik ve siyasi alanlarda elde edilen başarıları sağlamlaştırmak ve teminat altına almak, ideolojik alanda yani sınıf mücadelesinin en önemli alanında atılacak adımlara bağlıdır. Sosyalist toplumun inşa edilmesi, sınıfsız topluma doğru ilerlenebilmesi için derin sosyalist bilince ideolojik seviyeye ve yüksek ahlaka sahip "yeni" insanın yaratılması gerekir. Bu kesintisiz ve uzun bir eğitim meselesidir. Bu yüzden Arnavutluk Emek Partisi kitlelerin eğitimine büyük önem veriyor.

Arnavutluk'ta Tiran Üniversitesi'nin dışında bir çok yüksek okul ve kurum vardır. İktisadi, bilimsel ve kültürel gelişmeye uygun olarak eğitim alanındaki, sağlık, kültür, ve sanat alanındaki aydınlar hızla artmaktadır. Bugün Arnavutluk'ta yüksek öğrenim görmüş kadroların sayısı kurtuluştan öncekinin 30 misli artmıştır. Aydın kadroların yozlaşmalarını, birer bürokrat olarak giderek işçi sınıfı ve diğer halk sınıflarının menfaatlerine karşı çıkmalarını önlemek için mesleki eğitimle siyasi-ideolojik eğitim arasında doğru ilişkiler kurulmuş, siyasi eğitim tüm eğitime hakim duruma getirilmiştir. Kadroların fabrikalarda, köylerde üretime katılmaları zorunludur. Böylece Arnavutluk eğitim sistemi hayatın çeşitli alanlarında uzmanlar yetiştirmenin yanısıra, daha da önemlisi marksist-leninist ideoloji ile silahlanmış, sosyalizmin inşaasının sarsılmaz savaşçıları olan kadrolar yetiştiriyor. İnsanın devrimcileştirilmesi ancak uzun, sabırlı bir eğitim

ni oluşturuyor.

ARNAVUTLUK'TA KÜLTÜR VE SANAT

AEP sınıf mücadelesinin sosyalizmde de hayatın bütün alanlarında sürdüğü marksist-leninist tezini tutarlı bir şekilde savunmuş ve kültürel alanda özel bir keskinlikle sürdüğü marksist-leninist tezini özellikle vurguladı.

Sosyalist Arnavutluk'ta kültür ve sanat geniş halk kitlelerinin malı haline gelmektedir.

KADINLARIN KURTULUŞU SOSYALİZMİN EN BÜYÜK BAŞARILARINDAN BİRİDİR.

Kadının kurtuluşu, kadın ile erkek arasındaki eşitlik, Arnavutluk'ta sosyalizmin en büyük başarılarından biridir. Bu başarılar AEP'nin önderliğinde kitlelerin kendilerinin,kadınların kendilerinin mücadelesi sayesinde kazanılmıştır.

Milli kurtuluş ordusu saflarında 6 bin kadın ve kız görev aldı. Yüzlerce ve binlercesi ise savaşçıları besleyen, giydiren, barındıran ve tedavi eden güvenilir bir cephe gerisini oluşturuyordu. Binlerce bildiriler ve konuşmalar yoluyla partinin düşüncelerini yaydı. Kadın emekçiler devrimden sonra ülkenin sosyalist sanayileşmesini ve kollektifleşmeyi sağlamak için fedakarca mücadele ettiler, ediyorlar.

1938'de devletin çalıştırdığı sadece 660 kadar kadın vardı. Halbuki bugün Arnavutluk'ta kadınlar çalışan halkın % 47'sini, orta ve yüksek öğrenim görmüş kadroların ise % 37 si

AEP köylülüğün iktisadi, toplumsal ve kültürel düzeyini yükseltmek için tedbirler aldı. Köylülüğün hayat şartlarının iyileşmesi için devlet, şehirlerde olduğu gibi köylerde de dispanser masraflarını, doğum öncesi ve doğum sırasındaki harcamaları, doğum evlerini, bebek bakımevlerini, çocuk bahçelerinin yapımını üstüne aldı. Köyle şehir arasındaki farkın ortadan kaldırılması uzun bir tarihi dönemi kapsar. Bu yolda Arnavutluk çok olumlu adımlar atmıştır.

"Bütün bu başarılar halkın emeğinin,düşüncenin ve alınterinin ürünüdür. Bütün bu nimetleri yaratan, onlara yön veren ve kullanan halktır. Sosyalizm işte budur.. Onu bizzat halk inşa ediyor ve onun zevkini tadıyor.

ENVER HOCA

İşçi sınıfı ve parti, sosyalist toplumun tam olarak inşaasına doğru ilerlemeyi, proleter devrimimizde kadın devriminin derinleşmesi ve gelişmesiyle ölçmelidir. Eğer kadın geri kalıyorsa o zaman devrim duraklıyor demektir"

ENVER HOCA

ARNAVUTLUK'TA KÜLTÜR VE SANAT ALANINDA MARKSİZMİN BAYRAĞI DALGALANIYOR...

Burjuva ve revizyonist propagandanın, kültürel,sanatsal ve "eğlendirici" faaliyeti, çalışan yığınları sersemletmek için bir uyuşturucu, afyon ve zehirden başka bir şey değildir. Amacı kitleleri uyutmak, onları siyasal ve sosyal mücadeleden uzaklaştırmak, hedefsiz bir aldırmazlığa boşvermişliğe gömülmelerine yol açmak, onları boş ve sefih bir hayata itmektir.

Çünkü yığınlar ne kadar çabuk siyasi bilinç kazanırsa, burjuvazi ve tüm hakim sınıfların ömrü de o kadar kısalacaktır. Bunu pek iyi bilen emperyalistler ve uşakları, dünyanın dört bir yanında halkı uyutmak için gerici kültür ve ideolojileri yaygınlaştırma çabası içindeler.

Sosyalizmin inşasına başlamış ve oldukça ileri adımlar atmış bir ülkede gerici ve yoz ideolojiler olur mu? Evet, bunlar hem toplumun kendi yapısından hem de emperyalizmin saldırılarından dolayı uzun bir zaman varolacaklardır.

AEP, sınıf mücadelesinin, sosyalizmde de, hayatın bütün alanlarında sürdüğü marksist-leninist tezini, tutarlılıkla savunmuş ve zenginleştirmiştir. Sınıf mücadelesinin gelişimi, iç ve dış koşullarca ve onların aralarındaki etkileşim tarafından belirlenir, bu mücadele, ta komünizmin dünya ölçüsünde zaferine kadar, kapitalizmden komünizme geçiş döneminin tümünü kapsayan uzun süreli bir mücadeledir.

Bu sınıf mücadelesinin değişik yanları arasındaki ilişkiyi ortaya koyarken, AEP, sınıf mücadelesinin özellikle ideolojik ve kültürel cephede özel bir şiddet ve keskinlikle sürdüğü yolundaki marksist-leninist tezi vurguladı.

Lenin, "sadece eski burjuva ideolojisi yokedildiği zaman, sadece o zaman eski sömürücü toplumun tabutuna son çiviyi çaktığımızı söyleyebiliriz" demişti.

İşte Arnavutluk sanatçıları, bu önemli ve hayati gerçekleri kavrayarak, bu temel marksist tezlere sadık kalarak, ülkelerinde yeni sosyalist kültürün hem nitelik hem de nicelik bakımından gelişmesi için mücadele ediyorlar. Arnavutluk'un proleter devrimci sanatçıları, yeni sosyalist kültürün boşlukta meydana gelmediğini bilmektedir. Yeni sosyalist kültür, hem milli hem de dünya kültürünün geçmişinin ve bu gününün en iyi yazılarını devrimci yanlarını alır ve özümler. Fakat bu da mekanik bir biçimde değil, mücadele içinde, sınıf mücadelesi içinde gerçekleşir. Eski marksizm-leninizmin bilimsel süzgecinde arıtılarak yeniye özümsenir.

Proleter kültürü'nün inşası yılların ve kültür alanında sürekli bir devrimin sonucunda tamamlanacaktır. Arnavutluk sanatçılarının bu uzun mücadelede attıkları adımları sevinçle izliyor, onların deneylerinden dersler çıkarıyoruz. Arnavutluk sanatı gerici-emperyalist, revizyonist sanatın ve kültürün karşısında kaya gibi dimdik duruyor ve emperyalist revizyonist yoz kültürle savaşların içinde çelikleşiyor.

Arnavutluk Halk Cumhuriyeti'nin dış siyaseti devrimci ilkelere bağlı bir siyasettir

Arnavutluk Halk Cumhuriyeti'nin dış siyaseti proletaryanın iktidarda olduğu, marksizm-leninizmin ilkelerini uygulayan sosyalist bir ülkenin siyasetidir. Arnavutluk yalnız kendi anavatanını, onun toprak bütünlüğünü, bağımsızlığını savunmakla kalmıyor, aynı zamanda mücadele eden halkların menfaatlerini, özgürlük ve barış davalarını da savunuyor. Arnavutluk sosyalist ülkelerle marksizm-leninizm ve proleter enternasyonalizmi temellerinde dostça işbirliği ve yardımlaşma ilişkileri kurmuştur. Bunun en iyi örneği Arnavutluk Halk Cumhuriyeti ile Çin Halk Cumhuriyeti arasındaki yoldaşça, enternasyonalist ilişkilerdir. Arnavutluk kendisine düşmanca yaklaşmayan bütün ülkelerle eşitlik, egemenliğe saygı, karşılıklı menfaat ve içişlerine karışmama ilkeleri temeli üzerinde ilişkiler kurmuştur. Arnavutluk Halk Cumhuriyeti bütün dünya halklarının baş belası olan Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı dünyadaki bütün gericiliğe karşı bütün gücüyle mücadele etmektedir. Arnavutluk bu yoldaki her türlü mücadelenin, milli ve sosyal kurtuluş, özgürlük ve bağımsızlık için savaşan, mücadele eden halkların ve ülkelerin yanındadır. [illegible] NATO ve Varşova paktını, iki süper devletin dünyanın çeşitli ülkelerindeki üslerini mahkum ediyor.

HAYATIN HER ALANINDA SOSYALİST DEVRİMİ ÖRGÜTLEMEK VE ONU BAŞARILARLA SÜSLEMEK GÖREVİ PARTİNİNDİR ..

Arnavutluk Halk Cumhuriyeti'nin yeni anayasa taslağı doğrudan doğruya halkın kendisinin seçtiği halk meclisi dışında hiç kimseye halkın egemenliğini uygulamak iznini vermemekte ve Arnavutluk toprakları üzerinde yabancı üs ve birlikleri yasaklamaktadır.

Enver Hoca Arnavutluk Halk Cumhuriyeti'nin dış siyasetini [illegible] özetliyor.

"Arnavutluk Halk Cumhuriyeti, insanlığın ızdıraplarından, talan ve savaşlardan, dünyanın dört bir yanındaki [illegible] kavga ve anlaşmazlıklardan, [illegible] açlık ve yoksulluktan sorumlu olan Amerikan emperyalizmine Sovyet sosyal-emperyalizmine ve diğer bütün emperyalistlere ve gericilere karşı mücadele ediyor... Sosyalist Arnavutluk, insanlığın yürüttüğü bu mücadeleye ve kararlı çabalara mütevazi bir katkıda bulunuyor. Evet, mütevazi bir katkı, ama açıkça, hiç kimseden çekinmeden ve korkmadan yapılan bir katkı. Bu "kimse"ler büyük ve güçlü de olabilirler, ama Halk Cumhuriyetimizin siyaseti, gücünü, Arnavutluk Halk Cumhuriyeti'nin haklı bir davayı bütün halkların kutsal ve aziz davasını savunmasından alır. Bu davayı aramayı, bulmayı, onu kendi davamız haline getirmeyi ve bütün gücümüzle savunmayı bilmek gerekir. Ve, davayı bütün gücümüzle savunmak demek, her türlü fedakarlığı yapmaya baştan hazır olmak demektir. Arnavutluk Halk Cumhuriyeti, Emek Partisi'nin şanlı önderliği sayesinde bu yolu seçmiş bulunuyor ve hiç bir fırtına onu bu yoldan döndürememiştir ve döndüremiyecektir.

AEP'nin ve Halk Cumhuriyeti'nin siyaseti açık ve dürüst bir siyasettir. Bu siyaset bazılarının hoşuna gitsin gitmesin, herkese gerçeği dobra dobra söyler. Bizim siyasetimiz, halkları ezen klik ve ideolojilerin değil, halkların menfaatlerine uygundur. Bizim siyasetimiz halkları ezenlerle değil, halklarla dostluk kurulmasını amaçlar. Bu, pragmatik bir siyaset değil, ilkelere dayanan proleter siyasetidir. Bu siyaset, perde arkası gizli diplomasi oyunlarından, esrarengiz görüşmelerden, kendi ülkesinin ve diğer ülkelerin menfaatlerini mezada çıkarma tertiplerinden doğan bir siyaset de değildir.

AEP sosyalist dış siyasetiyle sosyal emperyalistlerin modern revizyonist tezlerini, sahte "Barış içinde birarada yaşama" safsatalarını yerle bir ediyor.

Şanlı AEP ulusal ve sosyal kurtuluş için çarpışan halkların ve ülkelerin en ön saflarında dalgalanan kızıl bir bayraktır.